jäk. gäk.

a. i behöver inte drive jäk
me mé.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gäcka v.

jäka -ar -a -ad

fiseria

№ 51 b Långaryd, Färs hd

O. Hammar 1895

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäcka v.

jäcka (pret.)

'jäckade'

"männ kann jäcka dänn

allihop--" S. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gätja gäcka v.

gäcka

g = j ; alltså jätja

göken gätjar när han gal dubbelslag, och då blir det annat väder

Nr 8656 Västerstad Ärs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gädda

jèda, -an, -or, -orna, gädda.

di har tad möza jèdor i de
hûled fór.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gädda

jäda², f., -n, pl. dor,
-na, gädda.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gädda

jädfa, -an, -or f.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gädda

jädfa; pl. -or f.

jädor o. äl o. ält
möjlad. Gäddor at å ock
att möjligt (s: fanns i å).

M. f. 77.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäda n jädor na gädda s.

gädda

№ 289. FÅRÖ

S. Åsan

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jeda n jedor na gädda S.

gädda

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gådda

jädja, pl. -ar

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåla v.

jäla sill

då man skar upp sillen vid
gälarna och kramade ut blodet
innan den skulle saltas.

Nr 8656 Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jåla

jåla (-ar, -a, -ad, -ad, -af)
tr., ur sill utaga inkräme
utom rom och mjölke.
jåla sil. Ålum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäld

jäl

skuld.

han har jäl ta ält ha han äjor.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäld

jul, m., julen, utan pl.,
gäld, skuld.

did e bara jul o slab.

Tolånga. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäld

gel, m., gelen, utan pl.,
skuld, gäld.

ska hen betala hansas gel?

Vouvsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåld
sb.

jal

penningskuld

... en ~ färli hov ~ jal

en förfärlig massa skuld

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gälda

jala - yin

betala igen

jala - tebaga ds.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gålla

jèla, =

snöpa, kastrera

de va inte hum som helst, som kone jèla dom. Det var inte vem som helst, som kunde snöpa dem (s: grisar med pungbråck)

N. J-71/

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsäsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gälla
vb.

jilfa, =, -ad

snöpa, kastrera

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jela² jelde² jelt gälla v.

jélor

de jels²te

gälla²

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pela ~ ~ d × gälla vb

~ r

gälla, kastrera

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gälla

gälpa, = , -ad

snöpa, kastrera

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gälla
vb.

jila, =

snöpa, kastrera

M. f. 82

Nr 7097. Färs hd

Vanstad Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gäller

jälor, -ad, n., utan pl.,

ljud förorsakat därav att flera

personer tala högljudt samtidigt.

281. Öved. Fårs hd.

P. L. 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gäller

jålor, n., -ed, utan pl.,
oljud, förorsakadt därav
att flera personer tala
högljudt samtidigt.

Öved. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gängel
s.

jäjel, -en, jäjla, -ana

med under vagga.

Vollsjö, Brandstad

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gångel

jägel -en. jägla, -ana

med (s.) under vagga.

Nr 4802.

1947. Brandstad, Fårs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gångse

jæzsh², adj., oböjl., sing. och pl., gångse. Brukas blott predikativt.

risengrijn² va ænta² med jæzse² jo den tijen¹.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

*går

jören var
awanpo dritsad jästen
var ovanpå drickat /
jören kone de hå
te et ånad brygg
jästen kunde de ha tie
en annan bryggning.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

*gär
sb.

dr. sata jär tr.
De sate jäst till. /
so bler dær jär
yén. Så bler det jäst
kvar (d: efter baket).

K. J. 71.

Sovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gå;

jär, – hon s.

jåt på dricka;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jæ, -´m

jäst

× gär

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gär;

fär, ¹ hn s.

fäst på dricka;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gå

jæ, – hn s.

jäst på svag-
dricka;

Röddinge
3 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gär

s. 98

jär

= jäst

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jæra ~ ~d

~k

× gåra vb

× fåra ??

stoppa
strumpor

№ 290.

Rödding Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jær ed

·x gård s.

jæred sætor de te
drikad

jäst

FÅRÖ

№ 289.

S. Åman

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jær en

× gård s.

~ en jk op o de hade vr
te o baga vært vedebrø mh

jäst

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gär lin

× gård s.

gäst

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårda
vb.

jæra ~ i, =

gårdsla; mellan lodräta gårdsgårdspålar foga in gårdsle av mjukare trä-slag (en, lind, al etc.)

so ~ jæra ~ dr ~ i ma ~ mjuegt trä.

M. J. 75

Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåde
s.

jäen, -ed, pl. =, -en

den e et lia dänt bett jäen

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårde;

järr, - rd s.

-, - rn,

de vå vi et

järr;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärde;

järk, - kd s.

—, - kn;

dar fick et järk,

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

2 2
jære d jære na gårde s.

№ 287.

2 2
Astraby gårdsgård

FÅRS

H. Arcskoug 1884.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårde
s.

jäsa, -ad

gårdsgård

de va liasom va jäsad
ela kånten.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärde,

jäll, – ld s.

–, – ln,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårde;

järh, -hds.

-, -hn;

ja hl̥ø̄ óvor järhd;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårde;

fäll, - ld s.

-, - ln;

imln fäld

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårde

jǣrh. -hd. jǣrh. -hu. gårde s:

gårdsgård. stängsel.

de nöra jǣrhd.

№ 1006.

I. Ingers 1930.

Vomb
Fäu

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårde;

järr, — 2d s.

ì, — 2m;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäde

järk², n., -d, pl. =, -r,
gårdsgård.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jærd ~ n gärdl s.

da skölh vr lega so
min jærh

gårdesgård

№ 289. FÅRS

S. Åum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårde

jène -nd, pl. =, -na

(sten-)gårdsgård

han slø sten i vøllsø gårs

jène.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårdel
2

jène, -ed. pl. =. -en

(sten-) gårdsgård

den e et stort, stort jène; den kan i plòka i låsavis.

(nåml. bår).

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jǣrd ~ n gärde s.

var sin sl om ~d

gärdsgård

№ 290.

Löfde Fårs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårde

jæra n.; pl. =
gårdesgård. Jb. stengårde.

... nær dær va jæra
omkring hela lygdan
... når det var gårds-
gård kring hela åker-
lotten. JL. J. 77.

Jårde

Nr. 290. Fårs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järe, n.

gärde s.

stengärdesgård

Nr 8656 Västerstad Fars hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårdesgård

järesgår ; pl. ̀ – – gåra

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårdsgård

jæresgør, m., -en, pl. -a, -na, gårdsgård.

Braastad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårdesmur

jårhsmùr, m., -en, pl. -a, -na, gårdsgårdsmur, af kullersten byggd gårdsgård.

sa, bojde di jårhsmùr omkrig plåsen.

Asum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåma

jåma

"ja, du får jåma gå maäung"

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Fårs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårna

jàrna

de holda jàrna

De hölls

tu gòa mèd

gårna tillgodo med det.

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärna
adv.

järna

jå vela järna blå dar.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäna
adv.

jàuna

di vel jàuna ràma dǽrifra

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärna

s. 97

järna

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärna
adv.

järna

di vile arbéta hélor en järna

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåning

jærniz, m., -kn, pl. -or,
-na, gåning

did e lija gat, nær di
jåra sana jærnizor.

Bransta. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gässling s.

pl. jäslinga, -na s. 99-100

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäslig en ²~a na gässling s.

Mera genuint jäslig etc.

²gässling

№ 289. FÅRÖ

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gässling s.

jäsling, M. -a

gäsunge

Västerbotten

Nr 4829 Västerstad Färs hd

I Ingers 1970-82

1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gässling *)

jäsling *); pl. -a **)

gässunge jäslinga

*) M. f. 75 **) K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gässling

jäsling; pl. ÷ – a

gåsunge

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsling

jäslig; pl. ¨-a m.

gåsunge

n. f. 71.

Nr 7503 hamsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäsling

jäsley, pl. -a

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gässling

jäslin; pl. ¨-a

gåsunge

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästa
v.

jèsta -a -a -ad

vi va dæ ène a jèsta lit

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåstabud

jåstabuid n.

kalas, större gjudning

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåstfri

jestfri

M. f. 87

(Möjl. gspes-ord med anpassning efter målets accentförhållanden)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgivare

jefgivare -en, pl. =, -arna

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd
Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgivare

1

gästivare, m., -n, pl. =, -rna,
gästgifvare.

Allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgivare

jaktvare m.

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåtgivare

jefsivare, -en.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåstgivaregård

jafívaregån. -en d. -gåen

èla sa spritbolåged de vå
pa jafívaregåen.

pa jafívaregåuen.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgivaregård

jefgivaregår -en

tränas jefgivaregår

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgivareskjuts

jefivaregård. -an.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgivareskjuts

jegivareguts -en

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårtgivaregård

jefsivaregåu, -en

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgivaregård

jefgivaregår -en -a -ana

fóbo jefgivaregår

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgifvaregård

Gästgifvaregård, m., -en,
pl. -a, -na, gästgifvaregård.

allm. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgivaregård

gafvaregår

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårdgivareskjuts

jordgivarehus, m.-a.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gästera

gestera (-ar, -a, -ad)
intr., gästa.

da e sa mun tåtra o gestera, una ifrå Abekås.

Nousjö. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*gåta
vb.

jåda; jåta

jåda: nägdor gissa nötter
(en lek med hasselnötter;
jfr n. *para och udda)

R. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

jèda

×gåta
vb.

gissa

Imper. jed

jeda ~ nígdor gissa nötter (en julleke). / jed, har ~ moza ~ nígdor dar ~ é ~ ~ ~ nøven!

K. f. 71

lövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. × gåta
vb.

Gissa, hur många
nötter det är i handen! /
du skola jèda, hår moza
nägdor du håda u növen
de skulle gissa, hur många
nötter de hade i handen. /
du e ntu got o jèda,
hår moza dår é

K.-f. 7/ Sivde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

× gåta

det är inte gott att
gissa, hur många det är finns.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gätta v.

jäta

gissa.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gätta

jēda (jēdor, pl. jēda,
gālē, gat, gat, jēd, pl.
jēden) tr., gissa.
jēda gālor. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ʒlēda ʒlēte ʒlēt ×gätta v.

gissa

№ 289. FÅRÖ

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäta² jäte² jät gätta² v.

jätor jät!

gissa

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gätta
vb.

jèda, gàta
K. f. 99, M. f. 87
jèta M. f. 38

gissa

en ~ får ~ jèda ~ u fram
man får gissa sig fram M. f. 87/
jeda ~ nédor gissa nötter (en
lek) K. f. 99

Lövestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lovestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gätta

jäda, jätta, jätt.

giska, gissade, gissat. (da. gætte)

Nr 8656 Fars hd Västerstad

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ 90

Jø (jør, pl. jø, gude
jut, imperat. jø, pl.
jøn) intr., skälla,
om hunden.

ha ska di me en hoz, om
inte han jør.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gö.

jø pres. jør

skälla, (om hunden)

hązen jør.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jø̄ jude jut gø̄ de

jø̄r

skälla
(om hundskall)

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gõ;

jø, - r, jødø, jøt;

skälla om hund;

hunden jør;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. pret. pret. part. gö

jø jøde jøt v.

jør

hø¹zen jø²de so.

rø̄vatø̄van jø̄de.

№ 287. skälla (hundskall)

FÄRS av. om räven.

Freminge H. Areskoug 1924

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gö
r.

jø. pres. jør. pl. jø

skälla.

hózen jør.

hòzana jø.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*gå
vb.

jå, jåde, jåt

Pres. -r

skalla; av. om rävens ylande.

mitjel han, kona, jå mickel räv han kunde skalla.

N. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gõ;

fø, -r, fydr, fyt,

skälla om hund;

hunden før;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*gö;

jø, – r, jøde,

jøt; skälla;

hunden jøde

sodant; för;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gó
v.

jø

skålla (om hundar)

gan ød o søj had høzen jør ad!

Nr 3400 Långaröd, Färs hd

Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gö
vb.

jø, jöde, jöt

Pres. – r

skälla (om hund)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ 90 v.

jo

skälla (om hundar)

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gå
vb

gø , gøda , gøt

Pres sg. -r

skälla (om hund)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× 90 v.

jö, jödde, jött

~~ljuda~~, ~~ljöd~~, ~~ljudit~~

skälla, om hund.

hunden jör, då han skäller eller ylar.

Nr 8656 Västerstad Fars hd

Gunnar Fersson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göda

jȩ̀da, =

uppföda göddjur (svin etc.)

dȩ́ jȩ̀da, dȩ ȩ̀te för dem gödde de inte för.

K. f. 99

Repr.-Lain, upptaget i denna form. J-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 19/7-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

juda n judor na godda s.

knott

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gödda

fjädor, – na s.

små myyg, knolē;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

godkalv

jygdkälva pl.

Trol. ryps-påverkad form

Ja, säkerligen! Vi genuina vårt torde vara *fèdakål. J-s.

R-f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gudkalv en (kalv?) gödkalv

Rsp. län.

gödkalv

FÅRS

№ 289.

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödkalv

jydekål m.

Repa-lån med fjuderbet.; v.
göra så icke genuint i målet.
1-s.

jfr fetesvin fädesvin.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödna, v.

jynna, jynna, -ar; -a, -ad

= gödsla

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsel, s.

gjöspal, -alan el. -lan

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsel;

jäpsel, – hon s.

di stö o läste

jäpsel;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsel

jusel, -en

Inlånet: dl genuina är modz

ja skola fjöba en geb a

lesa jusel me.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsel

jésel, ¹ – en

Stundom júdsel (M. f. 87).
(utläningsform).

Nyare ord; å. møg, møgz
(mök).

Tjøra-jésel köra ut
gödsel på åkrarna

Lövestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsel

júsel, ¹ – en

(Å. mødz)

tjøra ~ júsel köra ut gödsel på åkarna (å. aga ~ mødz) / dr ~ lasta ~ jusel de lassade på gödsel

K. J. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsel;

jäsel, – en s.

piorna spreda

jäsel;

Röddinge
6 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsel;

fjösel, – lm s.

1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Igsl
grösl

gösel

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jusel en gödsel s.

№ 289. FÅRÖ

gödsel

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsel

jösel

han skala ud a fjøra jösel

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

[1] gösel en

gödsel s.

sm kan du
gå hår lid o
slå ett gösellen

M 287.

[2] gödsel

FÅRS

[2] Åstraby

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödseldörr

júseldören best. sg.

den dörr i stall l. ladugård, genom vilken spillningen förs ut till gödselhögen. M. f. 78

Jfr × måkedörr

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödselhög

júselhög, ¹ – ¹ en

komposthög

Ynyre ord; å. mudzy *mökdyng

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödselhög;

jäsel höjd, – lin s.

Hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gödselkorna

jȳselkóra -an -or - orna

den stensatta fördjupning, vari gödsel-
högen är belägen; vattensamling däri
(av regnvatten, kreatursspis m.m.)

Vomb, Fårö hd. J. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsellag, s.

gýsalav/, -ad

= de personer som deltogo i gödslingen.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödselstaele

gysalstale/, -au; -a, -aua

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödselstad, s.

gjsselsta/, -n

Nr 4250 Fränninge, Fårs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

júselvan ed gödselvatten

urin, gödselvatten

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^{2}ju:sla ~ ~ ^{2}d gödsla v.

gödsla

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsla;

jipsla, -ar, -a, -ad;

ja ska nör o

jipsla;

Röddinge

6 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsla;

jäfsla, -ar, -a, -ad,

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsla

jäusla, =

1. göda åker med kreatur-
gödsel.
2. rengöra stall, ladugård
och svinhus från spillning x)

N. J. 71. x) A. måka

Remsjö Fris hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsla, vb

gjysla, -ar, -a, -ad

Nr 4250 Fränninge, Fårs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²jusla ~ ²~d / gīdsla v.

de ²skōle ~ ²trædan

gōdsla

№ 289. FÅRS

Sōvde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsla

jùsla, =

1. gödsla ut i stall och ladu-
gård.
2. tillföra åkerjorden gödsel

de jùsla trädorna man
gödslade trädorna (träds-
åkrarna

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsla

gjùsla, =

gjùsla ogna kregen bortskaffa spillning i ladugården.

Jfr × måka

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsla

jùslja, =, ÷ad

1. rengöra stall och ladugård från spillning *)

2. gödsla åkern

*) Å. möga *måka (mocka)
Löuestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 19,7-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsla

gyssla,

gödsla

g = j.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsvin

jȳdasvin n.

Men genuint: fȳdasvin.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göing

jag m.

en jag

invånare i V. o. Ö. Göinge härad
der i Nordskåne eller (vanligen)
invånare i Nordskånes skogs-
bygder

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göing

jöga pl.

Göingebor, folk från Ö. o. V. Göinge härader i Skåne eller från Nordskåne överhuvud

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göing
s.

jyg. m. la

dæ va en jyg som hade ført
a vält me et las stia.

Nr 4829. Västerstad Färs hd
I. Ingers 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Jyżana göing

gönzana

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göig

jyg · M. jýga

invånare i Göinge härad eller person kommen därifrån.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göing,

fjöj, – lu s.

– a, – na,

min möfor va

fjöd fjöj.

1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göing.

jöj, – en s.

– a, – na;

han ē jöj;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. göing

jöza pl.

invånare från V. o. Ö. Göinge härader i Skåne och från nordligare delar av Skåne överhuvud.

da va jöza, som kommer ner ma sönt. Det

Ramsåsa. Fäs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. göing

var göingar, som kommo ner med dylikt (s: stegar, korgar och andra slöjdalster)

N. S. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Aurelius 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göing,

jiff, - hn s.

- a, - na,

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göingapump

jýgapump, pl. -a

trapump, tillverkad och såld av göingar.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göingsäcka

¹ gynsäffa, s. 1 – n, pl. -ffor, – na, skjuts till östra l. vestra Göinge härad efter timmer. Vi skule ²gjöra ²tva ¹gynsäffor för gårens räkning.

Gum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ göingapåk

¹fyzapåg, m., -en, pl. -a, -na, göingegosse, gosse från Göinge härad. spelören va ²ente ²edan en ²fäli ¹fyzapåg ti å bärja me.

Gum. Fr.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Jyzgastudana göinge-stut

göingestutarna

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göjemånad

jöjemånad

en månad l. en tidsperiod under vintern l. möjl. vårvintern; meddelaren var ej säker på den exakta betydelsen.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gök
s.

jog, m. -a

spec. i bet. kaffe tillsatt med brännvin.

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jøgz, – gök;

– ´a, – na;

jøgzen gøl;

Röddinge

4 1586:1 T~~olånga~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gök;

jödz, -´ lin s.

-´a, - na;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gök;

jödz, – ln s.

– a, – na;

di skulə drätja

jödza;

Hön;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. gök
sb.

jöjs m.
(fågeln).

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gök

jǿdz, m., jǿ¹dzen, pl. jǿ²dza, -na, 1) gök: cuculus; 2) benämning på en blandning af kaffe och brännvin el. konjak. drifta jǿdz.

Ätum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. gök
sb.

jɛ̄ʃ, ¹lɑn, ¹ɑ

kaffegök, kaffekask

(kaffe med tillsats av brännvin).

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jøgy en ~a na göle s.

hør han ~en?

drifsa ~.

gök

№ 289. FÅRS

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jøg. -en. -a. -ana. gök.

brännin som hittsätter kaffe.

so spela di a dansa a drak kåfa a jöga.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gök

jøgz, ¹an, ¹a, ¹ana

1. en fågel.

2. brännvin slaget i kaffe.

1958 ant. efter samme medd.: jøgz eller jøj

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd

l. Ingers 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. gök

Jodz, Elin m.

(fågeln).

R. f. 71

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Jovdo

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. gök

jødz, -an, -a

kaffekask

drizza - jødz dricka kaf-

fekask

R. J. 71.

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Sovde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jødz, 1en, 2à göle

gök

nȫ²ʎe-jødz — sȫ²ʎe-jødz
sø¹deʎ²- -"- — bʎø²- -"-
vē¹steʎ²-"- — glǣ²dje -"-
ø¹steʎ²-"- — dø¹- -"-

H. Hallqvist 1924.

FÅRS

№ 285. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gök

jugz, -en, -a m.

1. fågeln

2. kaffekask

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödj, gödja

gök, gökar

gök

g = j; alltså jödj.

Nr 8656 Västerstad Färs hd.

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jödzamåd gölmat

Oxalis acetosella

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gökmat

jödzamåd

harsyra, Oxalis acetosella

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* gökstabbar sb.

jödzastaba pl.

fläckiga nyckelblomstret
(Orchis maculata)

~~gft. herrens händer~~

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gökastabe

pl. jögaståba

bot. = fläckigt nyckelblomster

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gölstabbe

jödzastàbb, -n, -a

Orchis mascula

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gök-stabbe

gögastabbe

=/ jungfru Marie hand

Nr 8656 Västerstad Fars hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göl.

2. tjöl

"å kniven ud i en tjöl..."

s. 30

Nr 5170 Brandstad, Fars hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jøla jølde jølt ˣgöla v.

ja hade ikke jølt ven,
foren han skredz

röra (vid)

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× göla

jöla

vidöra

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× göller

s. 91

näj jöllaren

mg.= näj för husan

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gölleren

jölorden! interj. vid förvå-
ning.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gölleens

jölorens

intejektion (förvåning)

nä men jölorens, åve, de

e ju ïgar

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma
v.

jèma. -oa. jèmda. jèmt.

Vollsjö

di jèmda -ed ygbýres i forsámlegorna.

Nr 4439 Färs hd
I. Ingers 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma

jima[2] (jimor[1], jimdle[2], jimt, jind, jim) tr., gömma.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma
v.

jùma, 1 or. jùmde,
jumt

jùma sa
jùma vos.

Nr 1006 Vomb, Färs hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jima jimde jimt gömma o.
jimor

gömma

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma

jima, jimda, jimt

da har jimt sa
a jären det (eä krya)
har gomt sig i jorden

R. f. 71

... o jima far sömaren
atä gömma (bevara) för som-
maren (t. ex. om nersaltät
köt).

Sjöde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma

jèmma, jèmda, jemt

Pres. -'or

tøsen ostå' o mata

jèma hózen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

gömma

Fr. jima, jimde, jimt
M. f. 78

so jimde mor sit
goa. sil sögömde mor
sö goda sord (d: annandag jul).
M. f. 78. Citat efter en känd jul-
ramsa

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma

jèma el. jùma

pres. sg. jémor el. jùmor

---

men ánda júl

do jémor mór sit gòa súl

(gammalt vim)

på julafton

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma II

de e fårlat a jima nad ögan

Nr 4418 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma;

jèma, -or, -de, -t,
jemd sup.

dé skule di jèma;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma;

jäma el. jämä, -or,

-`dh, -t, -d sup.

han jämdh hd.

Hän;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma sig

jima sk (jimor, jimde,
jimt, jim) refl., gomma sig.

ortapen o hynorna jimde
dam i en liden skaw.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jöm̄k, lega jöm̄k × gömme s.

gömma, leka gömma

der kan̄k en̄ lega jöm̄k

Långaröds sn Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gõmmehål

jùmehùl n.

gõmställe

han ~ krøb ~ nér ~ et ~

jùmehùl

M. J. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömställe

jumaställ, n., -d, pl. =, -n,
gömställe. Tränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göpen

jēbun, m., jēbnun, pl.

jēbna, -na, göpen.

en jēbun salt.

Tränninge. Ts.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× göpen
s.

jöben

„vad som kan tagas i två skål-
formigt sammanhållna händer."

Nr 8206, Långaröd, Färs [redacted]
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²jēvnh d ²jēvna : — gōpen

gōpen, handfull

№ 290.

Söfle Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåpen

jäfvla, ä en

Enl. uppg. vad som rymmes
i en krökt handflata.

ja, tåk en jäfvla fül
jag tog en gåpen full.
di tåk ma jäfvlen

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gòpen

jèven

en jèvenfùl = en handfull.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göpen

pälfen; pl. -na

så mycket som rymmes i de båda krökta handflatorna sammantagna

K. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gåpen
s.

jövne

en hand full

ja ga hästen en jövne hö.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra

pres. jor

inf. jòra, pret. jòre

jòre har sa ?

sont har ma spòdza a jòra, tyfjor ja.

jór di dí ?

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra II

i bet. "förrätta, hålla":

han jöra en son fin predika,
so di rent igna.

jöra tal: hålla tal.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra;

jöra, jör, jördr,

jurt v.

ja sédor o jö

hùsa;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra v.

jör (pres.)

'gör'

"så äita di va du jör ..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Fars hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra v.

jordes (prat.)

gjordes

"när bys räkningen jordes

åpp --"

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Fars hd

Anders Malm 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra

jöra, pres. sg. jör, pl. jöra

did e lija gát, nar di jöra
sána järniyor.

Brandstad.

281 Fris hd. P. L. 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra
v.

jöra, pres. jör
eller jöra, jör

jä, de jör di

jä, de jör de.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra;

jöra el. jöra, jor el.
jor, jöre, jurt;
hun sedor o jör
husa;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra

jöra

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra

Tup.

jart K.f. 82

dr skola joras rena

de skulle göras rena

K.f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. göra

jöra

värpa

... nar dr skola jöra

K. f. 72

... nar dr skola jora

ädzen K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

göra

Pret.	Sup.	
jörde	jort	jort
M. f. 71	M. f. 75	K. f. 72

söma de, jörde, jo dé
somliga de gjorde ju det.
hád jór, hum? Vad gör M. f. 75
hon? K. f. 72.

Tolänga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jöra: jora, -a, -en

jöra, —, -n

jora, jorar

göra

jora hösa (sticka strumpor) Hr 1941

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924 Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. göra

jöra, jöra

Pres. jor

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. göra

jöra

Pres. jor

värpa

de e döktra tie

o jöra

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

1. göra

jora på se
ha betydelse för ngt, ha in-
verkan på / inverka

dita här jor på se
det här inverkar på det
hela i Elsa är av betydelse /
dr ska jorad (göra det) M.

f. 38
Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jöra, jöra, jor, jöra,
jurt!
hym e dę, som
har jurt dę;

1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

göra

jöra, jöre

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Aréskoug 1960

dé fikk man int jöra.

Det fick man inte göra /

dé jöre du. Det

n. f. 71. / gjorde de.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. göra

han fik göra
julad om. Han måste
göra om hjulet. / ugglor de
gora ingen vidare fortred.
Ugglor de gjorde ingen nämn-
värd skada. / jå,
N. f. 71. / de göre de.
Ja, det gjorde de.
Ramsåen, Fårhult

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. göra

träskor göra, de av ale.

Träskor gjorde man av al.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jöra;

jöra el. jöra, jor

el. jor, jöre, jurt,

dröyana jöre jöle,

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra v.

järra

"å på å järra bun i Gårt-
jan ..."

S. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jöra. jöz. jöra. jört. göra.

Vomb.

№ 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jöra. jor. jöre. jort. jöra.

ja ska inte jöra so mer.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra

jöra
l. jöra

--- höna de vill jörad
hur de (en) vill göra det.

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jøre d

× göra s.

vr hade et ~.

göra

№ 289. FÅRS

S. Åum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra v.

jora² jorle² jort

jor

ja de jor² ute²

(= det räcker inte, det tjänar till intet)

göra

FÅRÖ

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jåra göra

göra

han kanke jåra

traslidejul

Långaröds sn Fars hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra
v.

jöra, jöre, jört

men hört ska ja jöra?

Nr 7050. Långarröd, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra II

dæn ha jænt stòra fortræidor
pa sóm stæle (om blisten)

Nr 7050. Långarröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra
v.

va ska i här! i tror
ja ente kan jöra - nød.

plågade Åsumspøgen ytra, då hans
patienten under vågen dit hade ytrat
ej tvivlade om hans förmåga.

4151. S. Åsum. Fårs hd. 1.1.1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra

inf.	pret.	pret. part.
jöra	jöre	jort

v.

pres.

jor

pl. även jöra

imp.

jor!

min hona har jort idag

min hona har vaipt idag

H. Areskoug 1924. № 287.

göra

Östraby

FÅRS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra

jöra l. jörra l. järra s. 90

pret. jöre "

sg. pres. jör s. 91

sup. jört 99

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra

jöra

sin kone di jöra som di vila

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gòra

put. jòra

jà, de jòra han

de jòra fàlia ònt

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gen:

ja, de jöre di i almänhed

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra
s.

jöra, n.

i bet. göromål, bry, möda

de va et fårlit jöra di ska hå.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gòra

met. jòra

viselgrén han jòra mèed nytit

de va dét di jòra (jfr den)

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra II

jå de jöra di nok

de jör ènte = det nytter inte, hjälper ej

de jör ènte här bèja vèja di jör.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra
v.

jœra glöta = avla barn.

mé ha di mafin ta a jœra glöta mé, man de gae bést pa de gàmla vísad.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 281.

göra

jöra (jor, pl. jöra, jörk, jort, jord, jor, pl. jören) tr. göra, 1) uträtta, tillvärka. jöra dasvärfe. – jöra träsko. – jöra husa, sticka strumpa; 2) gifva upphof till om porter. jöra glutta. jöra kåla, bygl, lam, grisa. 3) värpa. hönan jor döptit, o did e stora edz hun jor Vaussjö. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra
v.

jöra

hösa, did kan en jöra i mörtje

P. L. 1898 Fårninge, Fårs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gòra

jòra pret. jòra

di kora ènte jora nad
vé -an

(mål. Åsumspågen.)

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra II

de jane ja min fört ente

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jo̱ra jo̱re — göra v.

jo̱r

imperat.
jo̱r!

soma jo̱rle felinstikle

№ 289.

FÅRS

Sörde H. Areskoug 1925. göra

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 jöra 2 jöre jort göra ek

jor

göra

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gòra
vb.

jòra, jòra

jora hùsa sticka strumpa

K. f. 71

jora vè gòra åt (för att avhjälpa skador o. d.)

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II Inf. säll. jöra göra

Pres. jor Pret. är.

jörde

vi beta, ja, men vi jörde händelan vi utfodrade jn hästarna, medan vi bedrev försäljningen (d: av de torgförda produkterna)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

göra

de ~ garda ~ óma ~ se
de "gjorde av med sig", dvs.
de togo sitt eget liv / de ~
hinda ~ inte ~ gorad
K. f. 71 vär ~ då de hunno
inte att göra det
varje dag.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

gòra

dí skola ˌ vr ˌ gòra ˌ

for ˌ igen tig det skulle

vi gòra för ingenting / dí

gòr ˌ dr vist nte det

gör de visst inte /

K. f. 71 / ~~han~~ en ˌ för ˌ gòrad

r ˌ tide, igen hán

sdor ˌ óp

sidde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV

man får göra det göra

i tid, innan han stiger upp. /

de jör de känsa det /

gör det kanske / nu jör

de so nu gör man så /

de garde nud vän

K. f. 71 / de behandlade honom på

något sätt / de skola

jora nud vena de

skulle behandla henne på något sätt

(om läkare) sövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

göra

jora ~ hösa

sticka strumpor / hönsen

vile ~ jöra . hönen ville

värpa / so ~ jorde ~ hum ~

brüna ~ ägg o ~

so ~ vida ~ ägg

K. J. 71 / Så värpte hon brunna

Jorde / ägg och så vita ägg.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

göra

han jór, som han
vil han gör, som han
vill / de som va jört,
va jo jört. Det
som var gjort, var ju
K. f. 71 gjort.

Tovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

1. göra

den jöra àlu non ˇ nuìta

det gjorde aldrig någon nytta/

lo ˇ mäj ga ˇ ùd, ja ˇ ha ˇ

ìgentìj jort! Låt mig gå ut,

jag har ingenting gjort!

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

1. göra

dær var ¿ta o göra

där var inte något att göra åt det (s: man hade blott att resignera)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. göra

göra, göre

värpa ägg

hönsen göre ~ ég

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

göra

dé jor. pó.sr det betyder
en hel del

N. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra
v.

jöra, pret. jöra, sup. jört

dan skola följas a jöras nein
di vil ente sel jöra arbejed.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra II
v.

ja ha ènta sœl jœrt -ad
(tillverkat)

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra
s.

göre

göromål, som är besvärligt.

g=j

de e ett rälit göre o fjära tag.

=j

Nr8656 Västerstad Fars hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jorra
göra

göra
v.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra aw

jöra áw, jöre, jört

ja vid ente han di han

jört áw dom.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jöra imöd, göra emot

di kone ente jöra han imöd,
for jöre di han imöd so jek
de ente brå. (om Levan)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra på sig

pres. jor på si

= inverkan, betyder ngt

dee dé som jor på si

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra sig hu

jöra si té (böjn. som göra)

= förvånas; om inflammation.

de jöre si té.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra kie

pet. jåra té = beredde, preparerade

da va en i ýsta sam jåra

samgade ský té.

Östraby.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*göre
sb.

jöre n.
besvärligt arbete, stryt arbete
han ~ hade et ~ jöre

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*göre
sb.

jøre v.

besvär, besvärligt arbete

han v hade – jøre v me
o v koma v fram. Han
hade besvär med att kom-
ma fram.

N. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×göre
sb.

jöre n.
besvärligt (mödosamt) arbete

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

× göre

ja tykor hem skola
ha jöra me o borad
en tom pusa jag tycker
hon skulle ha besvär med
att bära en tom påse

M. f. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göre,
jörh, – hd s.

göra,
di hadh mied
jörh,

© 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

ha

ha

hada

hàda

Pres. sg. – r Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

han har en fjòrtan ongkrég.
Han har en fjorton ungar.
ja komor inte ihej,
har möja vr
hàda. Jag kom-
mer inte ihåg,

N. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

ha

hur många vi hade.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

N. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× habba vb

håba ½ sr, –, –d

äta glupskt

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hack

hak, -ad, =

(skära i trä, i eggverk-
tyg o.d.)

Till v. hacka.

N. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haela, s.

hale/, -ad; -, -an

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hack

hæg, n., hæged, pl. =,
hæger, hack, inskärning,
fördjupning.
der va et hæg i styvbestäken
te hæger.
Åsum. F.

Färs hd

№ 281.

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hacka
s.

hàka, f., -an, -or, -orna

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hacka
s.

håka, f., -n, pl. -kor, -na,
hacka.

Allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hacka
v.

håka (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
tr. och intr., hacka.

Sa möte vi ti håka svær
o rødhåga.
Hunsen fø gø o håka mørk.
Tåken ha en vid brø hon
håkar jo.

Fränninge. Fs

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hàkka; pl. ¯-or

1. hacka
sb.

Bl. a. bethacka

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. hacka
vb.

hàkka, =, ÷ad

uppluckra jord med en hacka; särsk. hacka upp jorden kring plantorna i potatisfält och rotfruktsfält

haka ~ bedor hacka betor;
vr ~ lòga ~ bedor o. vr ~
K.f. hàka ~ bedor vi lukade betor och vi hackade betor,
71 söder.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

2. hacka

vb.

de haka ó̱p

vanären. De hackade

upp våtåren (Stellaria me-

dia).

K. f. 71.

Torde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haka n or na hacka s.

№ 287. hacka

FÅRS

2 Östra

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

H. Ärosskoga 1924.

hacka
v.

håka -ar -a -ad

pass. håkas; el. håkå, pass. håkås

kvarnstenana di skole håkas, so

di ble skårpa

nar ja sad a haka stæina ---

Nr 7048. Östraby, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hacka II
v.

di fek jin hàkas

(om kvarnstenar)

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hacka
s.

hàka, -an

litet kort i kortlek.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hacka
v.

haka

haka nös = säga emot.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. hacka

hàkka, -an, -or f. sb.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hacka

hàkka, =, ≐ad vb.

haka ~ pantóflar

hacka potatis

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håka, -ar, -a, -ad, hacka.

i mårn kan i få håka jöra bèdor.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hacke

håk², n., -d, utan pl., hackande, hackning, jordsuppodlandande genom hackning, flåhackning.

En måste gå ti de rålija håked², när en hade nån lēdi stoj. Fränninge. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackebyxa

håkeböjsa

som talar fram och tillbaka.

Nr 3340 Vanstad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hackelsa;

håkelsa, - an s.

hackelse;

di blinna håkelsa;

© 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hackekorn

håkekörn, n., -ed, utan pl., hackkorn, korn sått på nyss upphackad, medelst hackning odlad, jord.

ute håkekörn kune en ja en eva tyzor ute stefan.

Branstad. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackelse;

håkelsa, - an s.

di skår håkelsa;

Röddinge

4 1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackelse

håkelsa, f., -n, utan pl., hackelse. Vaesjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackelse

hàkelsa, ˆ – an

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackelse

hàkelsk, ˈ— — en

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackelse

hàkelsa, ˆ -an

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hackepölsa

hackepölsa hàkapùlsa

hack-korv.

Vanstad, Fäs hd.

Ola Karlsson.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hackpölsa

håkepølsa, f., -n, pl. -sor, -na, hackkorf.

Gränninge. Ds.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackpölsa

håkepölsa f.

hackekorv

(lagades av kött och späck:

bara tjut o. spätt *) skalan).

R. f. 71.

*) kap. päv. form.

Sovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackpölsa

håkepølsa

en slags korv av fint sönderhackat kött

M. f. 82

Vänstad

Nr 7097. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackig

håked

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackstycke

håkestiffe, -d, —

nyrödd mark

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hack-tråg

håketrw, -ed

tråg att hacka kött i.

Nr 3399 Fränninge, Färs hd

Emelia Hansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagadörr

hävadör, -en

dörr utåt trädgården

ja bäzka po hävadören

Nr 3399 Fränninge, Färs hd

Emelia Hansson 1929

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hagalen
adj.

hágálen

girig, gridig

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagalen
adj.

hágålen
mycket tnål, giriig

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hagesaker

hàvasägor. - na. trädgårdssaker,

köksväxter

Vomb

I. Ingers 1930.

№ 1006.

Fårs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hagasaker

pl. hävasågor, -na

grönsaker, trädgårdsprodukter

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hagtabjer;

håvabjer, – ld s.

–, – ln;

trädgårdsland.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× havabjer,

håvabjér, – hd s.

–, – lin;

trädgårdsland.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagdön

håvadør, -en

trädgårdsdörr (från boningslängan ut i trädgården).

Nr 3340 Tolänga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagdörr

hådørenna s.

åpna hådøren,
o gå den vøen

H. Areskoug 1924.

№ 287.

FÅRS

trädgårdsdörr"
dörr, som detter åt
trädgården.

Östraby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagdörr

hafva- eller hövabjälk, -en, -a

ytterdörrarna utåt
trädgården

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924

Kärnstad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hagl;

hāvh, -hn s.

-'a, -na;

trädgård;

vi hār hn lidhn

hāvh mh fröjtatrē;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häve, -n häva, -na hage s.

trädgård

№ 290.

Röddinge, Tås hd, A. Axelsson 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage

hå, -n el. håa, -an

pl. håa, -ana

1. trädgårdstappa. 2. beteshage.

P.L. 1898 Brandstad, Fårö hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage

hàve, -en, -a, -ana, hage,

trädgård.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage

häfe, = en m.
trädgårdstäppa

Jfr det senare inkomna
ordet trägår

N. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage
s.

hàve, -en -a -ana

1/ trädgård

2/ beteshage.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage s.

bst. sg. hæn s: hæ-n s. 90
ob. " hæ 97

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage

hàe -en -a -ana

tredgård

Östraby.

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1893.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hå̄ver n — — lage p.

gå̄ ud i ~ n lite nona
rudor.

so skole dr gå i ~ n o tå
ed

trädgård

№ 289. FÅRÖ

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hå̄ᵉn, hå̄ᵉn hage

haye . trädgård

gau ud i hå̄en ----

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage

hàven best. m. sg.

trädgårdstäppa

sòma sa. hàven, o.

sòma sa. trégàrten.

Somliga sade „haven", och andra sade trädgården".

n. f. 71.

Ramsåsa. Fäs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage

håve .-en

trädgård.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hage;

hävl, - en s.

-a, - na;

trädgård;

Tolånga;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage

håve -en -a -ana

Tolånga.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage

håve², m., -n, pl. -va, -na,
hage, trädgård.

Tolånga. Fs.

Fårs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage

hå², m., -n, pl. håa, -na

l. hå², m., -n, pl. håa², -na,

hage, 1/ trädgårdstäppa,

2/ kålhage. Brarstad, Dollsjö.

hå², Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage

hàrfa, - en m.
trädgårdstäppa (om äldre
förhållanden; numera
trägår)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lage, s.

Gård, -en; -a, -arna

= trädgård.

s Östraby, N. Nilsson 1934.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage

hǟn, -en

trädgård.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lagt s.

hæ̆ve eller hæ̆ve, -n, -a

(riktigare have)?

Trädgård

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hå²vl n hå²va na

hage s.

trädgård

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Söfde, Röddinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagel;

hajl, -'ed s.

—, — en;

hajled fordärva

hälen;

Hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagel

hæl, n., häglad, pl. =,
häglen, hagel (nederbörds-
och bösshagel).

Åsum. Vouvsjö.
Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagel

hajl, n.

1. st. form för nederbörd.

2. ett slags ammunition.

en kona ga did a foba kund a hajl.

v.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd

L. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagel

hajl n.; =

(om nederbörd)

der kom stòra hajl

det kom stora hagel

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagl, -hd

hagel s.

hagel

№ 290.

Röddinge, Fårs hd, H. Anskang 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hal-ed

hagel s.

hagel

№ 290.

Riddinge, Fårö hd. H. Axelsson 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagel

hägel n. ; pl. =

bösshagel

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagel.

hajl. 1 hd. hagel.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hail ed

hagel s.

hagel

Färs hd. H. Areskoug 1926

Sofde, Roddinge

№ 290.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hæl ed

hagel s.

hagel

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Söfde, Röddinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagel

hæjl. ¹ad. pl. =. ¹an

nedebörds- eller böss-hagel.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hazl, 1 ad, —

hagel

hazel

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagelpung

hæjlpøz, m., -ur, pl. -a, -na, hagelpung.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hāvajārk d

haggärde s.

gårdsgård

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*haggårde

håvajärh, – – – hd

gårdsgård kring trädgårds-

tappan

... rönt, i kring håvajärhd

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hagpgärde

hàvajèrn, -ed

trädgårdsgind.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagla ~ ~ d hagla v.
~ h

hagla

№ 289. FÅRS

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf.	pret.	pret. part.	
hæila	hæila	hæilad	v.
			hagla

pres.
hæilar

№ 287.

hagla

FÅRS

Åsbo

H. Areskoug 1924

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf.	pret.	pret. part.	
haula	haula	haulad	v. hagla

pres.
haular

ja trot ot de tar te o haula sjen.

2 № 287.

Åsraby

FÅRS

hagla

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hàjla, -ar, -a, -ad, hagla.

№ 1006.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagla;

höjla, -ar, -a, -ad.

de höjla;

tör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagla

häyla, =

den häyla o den snida
det haglade och det snöade
K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagla ~ ~ d hagla d.

~ r

hagla

Färs hd. H. Areskoug 1926

Sofde, Röddinge

№ 290.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hæla ~ ~d hagla vle
~r

hagla

Färs hd. H Areskoug 1926

Sofde, Rödinge № 290.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagla

hæ²la (-ar, -a, -ad) impers.,
hagla.

de ha² hæ²lad sa gö¹ren
e vid.

Vouvjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagla

hàjla, =

Pres. -ar

(om nederbörd)

ok, de hàjlar idå!

Oh, det haglar idag

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hàgla ~ ~d hagla de
~p

hagla

№ 290.

Riddinge, Fårs hd, A. Axelsson 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hàla ~ ~d hagla de

~r

hagla

№ 290.

Riddinge, Täs hd, H. Ancskang 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håglà, —, -d hagla vb

hagla

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagla

hàgla, =

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×haglede

håvalåde m. sb.

trädgårdsgrind.

K. J. 71.

Förde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hagplede

hàvaléde, -en

trädgårdsgrind.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×haglede

hàvalkde m.

grind till trädgårdstäppa,
trädgårdsgrind

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagtäppa s.

s. 94

hävatäppa

= trädgårdstäppa

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hak

hag, ¹ed. pl. =. ¹en

hack, hak.

sa falde kliggjan sél nér i höged.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hak

hag, ¹hd, pl. =, ¹hn

hack, skära

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hak

hag, 1 hd

hack. skåra, utskärning

et lided hág

1947 Vomb. Fäs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hag hak

hak

dær va at hag o an
e
marna

Långaröds sn Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hak

hag, -'ed, =

hack, skåra

der blev hág i inkómsten (minskning i inkomsten)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hak
sb.

hag n.

hack, inskärning, skåra

de skola - fara - hág

i - gàsapénen de skulle

skära en hack i gäppen-

nen. T. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hå̄ga n hå̄gor na haka s.

haka

№ 289. FÅRŠ

S. Åum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haka

hå̄ga, f., -n, pl. -gor, -na, haka.

Vausjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haka

hägga, -an

K. J. 71

Norde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haka

hägga, 1 an

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hägn, -an. -or. -orna. haka.

jå har ente rå te a gå a ha
tre kronor ozh hägan (sagt av en
gamma i Vombs by, som sålde ett spänne
för 3 kr.)

aut-1927.

Vomb.

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haka

hägfa, -an

den gar nér oga-

hägan

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hakband

hågebån, n. -nad, pl.
=, -nen, hakband.
Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hake

hàgk; pl. ìa m.

hàgk o. mòrna hake
och hyska

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hake

hägke; pl. -a, -ana

Dr. f. 71

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Sörde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hake

hägfa, -en, -a m.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hakelapp

hågelåp², m., -fen, pl. -fa, -na, haklapp.

Ousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hakesmack

hågesmåk², m., -ken, pl. -ka, -na, hakpåse.

Fruwen hådde en hågesmåk¹ som hanzde nør² på brinzan.

Fränuinge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hakrem

hägerum, m., -en, pl. -or, -na, hakrem i en tön l. grimma.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hakrem

hägerrim

(i hästgrimma)

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×haksmack

hågesmåk sb.

partict närmast under hakspetsen (väl särsk. om det är löst s. dallrande)

den var en brå[1] hågesmåk

[1] väl tillagen

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 19.7.58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hakrem

hàgarém

den rem i hästgrimma, som
går ner om hästens "haka"

(s: den gar ner om
hàgan)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hala
vb.

hala - blå, =

ha blodgång (om nötkreatur)

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hala

hå²la (-ar, -a, -ad) tr., förek., i uttr. hå²la blo, lida af blodstillning, om nötkreatur.

Da vi²sor en salts, sjrtor i skå²wen som kre¹fsen hå²la blo aw, om de e²da dom.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hala
vb.

hàla, =

Mest i utr. hala-blå
ha blodgång (om krea-
tur).

R. f. 71

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Förde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hala
vb.

hala, blø, =

ha blodgång (om kreatur)

kvian halar, blø

Jfr blodhalning

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hall

hal, -´m

stenhäll, (mbeg)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halø¹ × hallø¹ s.

²hø̆la ~

bråk, ovårsen

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hallon

hålen koll.

Repro-ord

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hallåning

haléniga pl.

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hallöj
s.

halöj, pl. -oa

uppåg, skålmstycke, (va. hallöj)
spektakel

já, dea va mèga halöjoa.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Halmen Halm s.

vi fa nok ledja
lid, halm vi te
sven; en vid nite,
nar hun ska farja,
for ja glemde o skriva
op, veken da vi to te
ornes. Halm

Flemmige?

FÅRS
Nº 287.

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halm

halm, ¹en

... bós elor ~ hálm, víkat ~
de bár ~ si (de sade) boss
eller halm som det bar
sig (d: utan åtskillnad)
Dock alltid lozhálm lång-
halm

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halm

halm, -en

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

halm

en visa med halm

en halmviska

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halm lin halm s.

№ 289. FÅRS

halm

Sörde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halm

halm, ¹en

en - vrizel - hálm et
fång halm

jb boss.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

halm

Å. halm

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmkorg

halmkor, halmkören

korg flätad av halm

K. f. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmkrona

hàlmkrõna
halkrona (oro) av halm

(se fotosaml.)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmrepa

halmrräba f.

stor grov tråkam, med vilken halm repas, då man framställer långhalm

M. f. 75

Jfr långhalmsrepa

Nr 6755. Tolånga, Färs härad

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmrepa

halmrúa f. sb.

en slags grov tråkam genom vilken en halmpinnpa drogs, då man framställde långhalm

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmrepa

halmríba f.

apparat att repa halm

med; jfr simpl. repa

sb.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmtak

halmtåg n.; pl. =

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmtak

halmtåg, n., -ed. pl. =, -en,
halmtak.

Vallsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmtäckare

halmtäckare m.

man som lägger halm-tak

N. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmvifa n halmvifor na

halmviflea s.

halmviska

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hals

hals, m., hålsen, pl.
hålsa, – na, hals. Allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hals

hals, ¹-en

han-fik

bùlor i hålsan (böl-

der i halsen), o di tar

rht-pa-nom

K. f. 71 (blev hans död)

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hals

hals, -en, -a, -ana

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hals, åhn, åana hals

hals

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hals

den e lögn i hålsan, jo du. Det är lögn i halsen på dig. (En talesätt).

K. J. 71.

Sovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hals

hals, 1-en

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hals

hals, ¹en

han ˌskar ˌhálsen
ˈöv kõen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halsbråna

sb.

halsbrågna

halsbråna

K. f. 72. Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ halsbråna

halsbrifna, f. ,- n, utan fsl.,
halsbränna. Bränninge. Sb.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halsbråna
sb.

halsbrygna

halsbråna

K. f. 71.

Förde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsbränna

halsbrána

M-f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsduk;

halsdu̲g, – ln s.

– a, – na;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsdúg, -en, -a, -ana, halsduk

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halshugga

l.-høg

halshøga (- høgor, -høgde, -høged, - høgen, - høg) fr., halshugga.

... sa blyzk di halshøgna.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Tousjö. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halskläde

hàlskle , n.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halskrage

halskrave, m., -n, pl. -va, -na, halskrage, skinnkrage.

I ilrafinzen hade di ti halskrava o tilet.

Sum. F.

Färs hd

№ 281.

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hals-kvadra

halskvádran

halsen. halsöppningen.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halssjuka

hålsafsäga, f., -n, utan pl., halssjuka.

han dø av hålsafsägan.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 halsafuega × halssjulea s.

~ de dø de æ

differi?

.№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halssjukdom

hålsafsiga, -se

difteri

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålstra ~ ~d halstra v.
~r

de ~ sel

halstra

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halt;

halt a.
-a pl.

han é hält;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halt; pl. -a

halt
adj.

Jfr spaŭhalt

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halt;

halt a.

-a pl.

Di é hålta pu höur sit bén;

Röddinge
1586:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halt
2
~a

halt a.

ja tror hästen l. ~.

halt

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halt;

halt a.

-a pl.

han e hält;

höz;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halt
adj.

hàlt; pl. ˋ-a

jfr lam

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halt
adj.

halt

kvinnan hum va hält

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halt
a.

obest. pl. hålta

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halt

halt l. hå¹ltor, m. och f.,
n. halt, pl. hå²lta, halt.

hun e hå¹ltor o e glå hun
slipor o gå.

Komparation: hå²ltare, hå²ltast.

Boussjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halt
adj.

halt

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halta

hàlta, =

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halta

hàltp, =

Pres. sg. -ar

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halta

hålta (-ar, -a, -ad) intr.,
halta.

Vouvsjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv

hal l. hålar, m. ah f.,
n. hall, pl. håla, half.

ell hall pony.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Tollsjö. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hal neutr. halt pl. hala adj.

2 halv

2
brännvinsflaskan
l jo knalt hal.

halv

H. Areskoug 1924.

FÅRS

Gremmarp

№ 287.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hal
halt

halv adj:

Kvantitet L

hal L

halv

№ 289. FÅRÖ

F. Åum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv
adj.

hal

Östraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv
a.

hal

en hál lauda

en hál snés = ett tiotal

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv II

den jek ma äin a en hål
miljön kronors forlyst.

(om en järnväg).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hal;

hal a.

hält n.

en hål mes ɛ̊ʃ;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv
a.

hal

klokan tól ela hál ét e
en hima

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hal ~ t

~ a

halv

tuŋan l nöfl ~ unél

halv

№ 290.

Söfle Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv
halt
hålva

halv adj.

nu e vel hålva liden
gan

№ 289. FÅRS

halv

Sörde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II halv

Neutr. av. halt

han ad et hält far,
han var gålen ett or-
mad han åt en halvt
får, han var så förfärligt
begiven på mat (om en
av grevarna läser på Snoge-
holms slott). K. f. 71 Sövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

halv

Neutr. är. halt

et halt år ett halvt år

K. f. 71 / en hál álen
/ bréa en halv aln
breda / en hál tíme
en halv timme

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv

hal

en hál snes eu helot

tjog

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

halv

Är. former med v i vissa fall

2. hålva aprél (april), fram mot mitten av april / ét o. et. hält ær eū och eū halvt år / et. hält stub brénevin eū halvt stop brännvin M.f. 78

Lövestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

halv

boda hèla o. hàla
grìsa både hela och hal-
va grisar (om slaktade svin).

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv;

hal a.

halt n.

hala pl.

de tad et halt øur;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv;

hal a.

halt n.

hàla pl.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv;

hal a.

halt n.

hàla pl.

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv;

hal a.

halt n.

hàla pl.

vi, fffpte hn hal

gr.s

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hal

halv

en. hál tìmes tid en halv timmes tid.

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv

hal. halt. hàla. halu.

1. en hal time om förmidan.

2. di kan sida a snaka me enan en hal da.

3. vi börja tilia, hal fira om màrnana.

Vomb.

№ 1008. Fars hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hal. halv II.

et halt dosin.

klokan e hal tol.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv

halt n.

et halt skalpund smør eu halvt skålpund smør

N. f. 82

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Vanstad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv

hal

den var hál ardánor

(halvardenner, om hästar)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halva
sb.

hålva

en hålva en kaffekask

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvannan

halånen

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvannan

halån[1], m. och f., n. halltåned[2], utan pl., ej halfannan, en och en half.

halån ùga.

du ha jo båra halån[1] tråsko[2] po'de.

har va ænte mer en halltåned[2] skpelån[1] ægor[1] i o bårja[2] me.

№ 281. Färs hd Fränninge. F.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvannan

halán, 1½.

har mied e én a halán,
två a haltaidje? Svar: sju.
(kuggfråga till barn).

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvaman

hālān

s. 94

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvannan

halannen

halvannan

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halanark n × halvannat s.

vi sprant lösa vara o
löktes op bara för en

ett och ett halvt
öre

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvbibel

halbibel

bibel upptagande blott
nya testamentet

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halbrór en halbrýra na s.
halvbror

halvbror

№ 289. FÅRÖ

S. Åsund Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halobror

halbrå̄wor, m., -er, pl.
-brø̄ra, -na, halfbroder.
Vausjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdan

håldånt n.

provisorickt, slarvigt gjort

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdan

haldan halda̱n

halvdan, ofullständig, inkomplett

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdansk
a.

håldánsk. reutr. -dánst

hæc mœza utál som e håldánst

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdanska

s.

haldánska

halvdanskt språk

dé va mèna haldánska

(om dialekten på Söveslåtk)

Vomb. Fårs hd

1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdålig
a.

haldóli

va de lid haldóli hànlasa ...

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdöd
adj.

hàldø

M. f. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdörr

haldörror pl.
horisontalt delad dörr

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdörr

haldöra -an. -or. -orna

dörrhalva avdelad på höjden, så att den nedre kan hållas stängd och den övre öppen.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdörr

halddöi, -on, -or, -orna

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdörr

haldöror pl.

horisontelt delad yttre dörr

Jfr àwandör ovandörr och

nàjandör nedandörr

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvfemte

halfe̊mte, m., -te, f. och n., utan pl., fyra och en half. halfe̊mtå år. halfe̊mte månad. användes blott vid tidsuttryck.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvfemte

halfe²mte, m., -ta, f. och n., utan pl., eg. halffämte, 4 och ½.

Ja hade halfe²mta kon¹red i lon, jag hade i lön 4½ hundra daler = 75 pronor. Vollsjö⁴. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halfemte 2

halvsemte räknad

halfemte 2 dalor 1

fyra och en halv

№ 287.

FÅRS

H. Areskoug 1924.

Grenvinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvgrov

halgrȯv ; pl. – –'a

(om hästar)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvgrov

halgrúva pl.

halgrúva hästa halvgro-
va hästar

M. f. 78.

halgrova

M. f. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Arcelius 1958

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvhus

hålhus. -hd. halvhus, hus som hälften bebos av en familj och hälften av en annan familj (vanligt bland husmännen i Vomb, dock mera förr än nu)

de e rælet a bo i hålhus.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

*halvhåsa

Å. halhúsor pl.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halvhåsor

hàlhåsor pl.

halvlånga strumpor

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* halokarl

hålkar, m., -en, pl. -a, -na, halfkarl, benämning på en drängpojke, som tjänar på ett ställe där mer än 1 dräng finns. Största drängen kallas dräng, nº 2 hålkar, nº 3 tridiz o. s. v. Åsum. Fs.

Färs hd
№ 281.
Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålkar en -- halvkarl 8.

dräng under 17
år

№ 289. FÅRÖ

S. Ström

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halvkarl

hálkåren best. m. sg.

benämning på en hals-

vuxen dräng

hálkåren o.

n. f. 71.) tórgemánen

(tröskkarlen).

Kemiin. Fin 4:

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålkär. -en. halvkarl.

benämning på en av drängarna

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hálkar halvlearl s.

han tjente for ~.

mindre dräng

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*halvkarl

hálkår, 1 1 en sb.
(sic!; korta i första stav.).

andre drängen på en
gård (kunde vara en
pojke, som nyss "gad-
o- lést" gått och lärt för
prästen).
R. J. 71.
Lorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvklädd

halkläd

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvkoka

Pres. hålkögor

koka till hälften, ofull-
ständigt koka

de bara hålkögor

ed

R. f. 71 Sövde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvkokt

hàlkòkt (kort a!)

K. J. 71.

Sovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halvkåsen

adj.

halkósna obest. pl.

halvslöa

N. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halvkånet
a.

haltjarned

vrickad, lite konstig

Hon e haltjarned.

Nr 8656 Färs hd Västerstad

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 hålmul

halvmil s.

halvmil

№ 290.

Sofde 2 Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 halmanki n halvmåne s.

halvmåne

№ 289. FÅRÖ

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvorne

halvörne m.

hangris vars ena testikel haft eŭ sådant läge, aŭ den ej kunnat bortskäras vid kastrering.

M. f. 82

Nr 7097. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Vänstad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ halvskren

halskrin l. -or, m. och f.,
n. -skrint, pl. -skrina,
utan konj., halfskral, nästan
skral.
Ja hade ett halskrint Ofz.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvskäddig

halfskäded l. -ov, m. och f., n. -ded, pl. -deda, nästan luggsliten, till hälften trädsliten.

Nelsmånsen kom me en halfskäded kåprock.

Fränninge Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsliten

a.

halslæden. pl. halslædna

Brandstad

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

Ingemar Ingers, 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsliten

halsléden, pl. halslédna

tóflorna blega halslédna,

so kalad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsommar

halsómar

till hälften sommar

i dä har de vad liasom

halsómar.

11/3 1956. Nr. 4439. Vollsjö, Fårs hd.

J. Ingus.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halstöba n or na / halvstops s.

dær ska sta nöna halstöbor inn.

halvstopsflaska

№ 287.

FÅRS

Östraby

H. Areskoug 1924

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvstop

halstǿv -en

en halstǿv traan

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvstop

halstuba, f., -n, pl.-bor, -na, halfstopsbutelj, butelj af ½ stops rymd.

Vallsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halstóba n halstóbor na s.
halstop

halostopsflaska

№ 289. FÅRÖ

S. Åum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvstopa

halståba

halvstop-flaska

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvstopa

halstúva f.

l. halstóppa f.; pl. – -ór

flaska rymmande en halvt stop; dvs. $\frac{2}{3}$ l.

två halstóppor

H. f. 71.

Torde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×halvstöpa sb.

halstúba f.

flaska rymmande en halvstop

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsála ~ ~ d halvsula v.

~ r

de dér note ²/₀ ite o

~ mer

halvsula

№ 289. FÅRÖ

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsǫ́la ~ ~́d halvsula v.
~́r

halvsula

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. halvsula

halsålor pl. sb.

nya halsålor

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. halvsula
vb.

halsála, =

halsála skóna

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsula
vb.

halsålade pret. part. pl.
obest. form.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

n. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsål?

halvsula
s.

halvsulor

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. halvsula
sb.

halsålor pl.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. halvsula

halsåla, = vb.

K-f 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsålad pl-e halvnlad adj:

ja far ta osta ome
mina skv o fa
dom halsålade

halvnlad

№ 287.

Fleminge

FÅRS
H. Åreskoug 1924

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsulning

halsålning

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halosyskon

halfsöfsken, n., -d, pl. -, -n,
halfsyskon.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsystu

halsu̱stor, f., -en, pl.
-su̱stra, -na, halfsyster.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsyster

halvsystor f.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsömn

halsöm¹n, m., förek. blott i utt. i halsöm¹ne, i halfsömn.

di² dånsa hela², nöten¹ o sa gå di i halsöm¹ne om dån.

Vouvsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvt

hält

s. 94

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvtattare

haltátor m.

bråkmakare, slagskämpe

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvtattare

haltátor; pl. haltátra m.

vildsint, oregerlig man

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvtredje

haltridje = 2 1/2

har mied e én a halán, trå a haltridje?

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* halvtredje

haltridje, m., -ja, f. och n., pl. hans, eg. halftredje; två och en half.

haltridje tråve.

haltridja lega.

haltridja hoz.

№ 281. Färs hd

Vousjö. Fs.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halotumsbräde

hältonsbräda, f., -n, pl. -dor, -na, halftumsbräde, ½ tum tjockt bräde. Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvrissen

halvrísen, neutr. halvrísad

1. 1. 1947. Nr 4802, Brandstad, Fårs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvuxen

halvu¹sen, m. och f., n.
-sed, pl. -sna, halfvuxen.
En halvu¹sen gris.
Pantaflarna va² bara halvu¹sna, nar han bejynte o selja aw dam.

Fs.

№ 281. Färs hd Åsum.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvägs

hålvæjs. halvvägs.

po hålvæjs. 1927.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvvägs

hålvajs, adv., halfvägs.

hused lifzor hålvajs mød byjen.

Fränninge, Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvullen halvulled halvyllen a.

'hälften ylle'

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hämla ~ ~d x hamla vb

de ~ pälor

avkvista träd

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hamla

hàml/a, -ar, -a, -ad

hugga av grenar

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamla

hå²mla (-ar, -a, -ad, -ad, -a/
ti., afhugga, om trädgrenar.
afhugga grenarne på ett träd.
hå²mla gren. hå²mla pi²lor,
afhugga grenarne på piltträd.
Asum. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hamla ner

hamla nø̄r (-ar, -a, -ad, nø̄rhamlad, -a) tr., nedhugga (grenar).

di hamla nø̄r gren o fsulna me.

Åsum (Barleja) F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammare

hå²mark, m., -n, pl. =, -rna,
l. hå²mra, -na, hammare.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kammare

kammare, -en

slå må den latte kammaren =
slå bort tiden och vara lat.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammare

hàmarfa, ˆ -en m.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hå²mark n — — hammare

hammare

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammare

hàmare m.

han ˌ slå-en ˌ ˌ höfuded me-en ˌ hàmare. Han slog honom i huvudet med en hammare.

M. F. 77. Ramsäu, Fös hö

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammarskaft

hå²marskäwt, n., -et,
pl. = , -en, hammarskaft.
Åum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hammarskäl

hàmarfàl sb.

(gemn ?)

flagor o. annat avfall

vid järnsmide

användes till att skura

bordskrivar och gaffler

med. M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamnel

hàmel, ˆ – en

väg i dragtyg, vid ut-
ken dragsvängarna fäs-
tas

N. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hammel

hàmel, -en. hàmla, -ana,

*hammel, tvånget (det drag-

linorna till en vagn äro fästa)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hammel

hàmal; pl. hàmla

storsvängel i dragtyg,

i vilken de två dragsvängarna

fästes

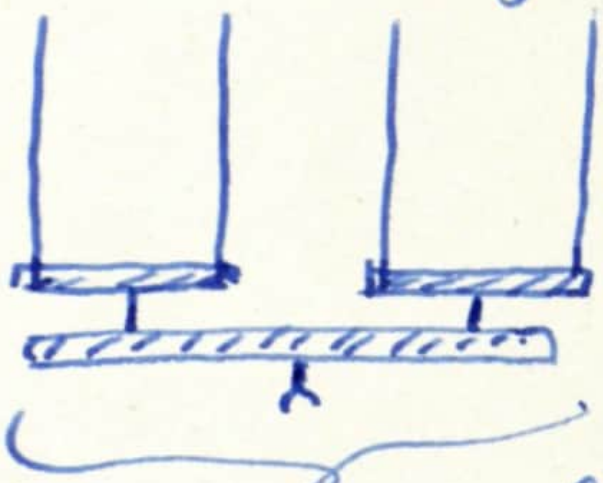

hàmal

Möjl. är, om den mindre drag-

svängeln; jfr u. fyrvåg

Vomb.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamel, hamelen

hammel, fårväg

+ hammel

Långaröds sn. Färs hd.

.№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammel

hàmmel, ˋ – en

väg i dragtyg, i vilken

dragsvängarna äro fästa

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hämel en hämla na hammel s.

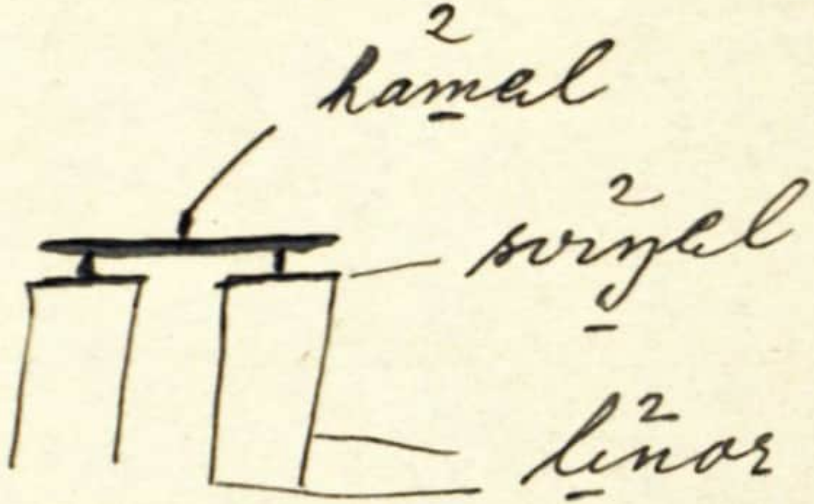

stång i vicken
svänglarna fästes

№ 290.

Lösde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammel

hàmal, ˆ -an, hàmla
m.

våg i dragtyg; den stor-
svängel, i vilken parsvång-
larna äro fästade.

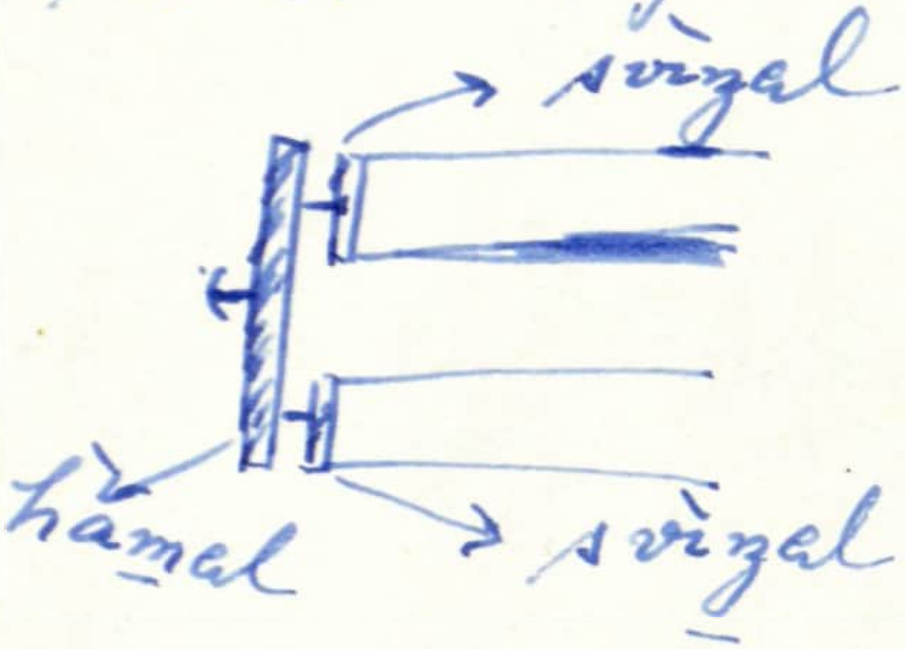

Lövestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hammel

hå̄mel, m., - en, pl. hå̄mla, - na, lång, grov dragsvängel, på hv. de 2 mindre fastbakas, då man kör med åkerbruks-redskap.

Branstad. F.

Kärninge "

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammel(trä), s.

hàmmel, -elen; -la, -lana

hàmmelträ, -ed; -, -en

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hammeldrag

hàmledrå. -ld.

+ hammeldrag. hammel med kölbehån.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hameldrag

hammeldrag s.

'hamel' + 'svingar'
(se dessa ord!)

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamn

ham, m., hå¹mn, pl. hå²ma, -na, efterbård hos en sto.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hæslebøske, m. 1–n,
pl. [–ske], [–na], hasselbuske.

Aum. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hann ?

ham, m., oböjl., förek.
blott i uttr. i ham o nel,
i hack och hål.

han va i ham o nel åtte me.
Åsum. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ham

hann s.

efterbörd hos
ett sto

№ 289. FÅRÖ

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamn *hamn

hámnen best. sg.

fosterhålje kring fol

de lå i en hámn

Jfr *folhamn

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kamp

kamp, len

P.L.1898.

Brandstad. Fårö hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hamp

hamp, m., hämpan, utan pl., hampa.

Branstad, Åsum, Vollsjö. Fs.

Färs ha

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kamp(a)

kamp, -en

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåmpa n hampa s.

kamp enl. P. L.

hampa

№ 289. FÅRÖ

S. Åsund Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanpa

hanp — — — S.

№ 287.

hanpa

FÅRS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hampa

hampa n — — s.

hampa n

№ 287.

FÅRS

hampa

Femmige

H. Areskoug 1924.

Kopja från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 hampa n

hampa s.

hampa

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hampa

hamp

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hampadånga

hàmpadèzje, jfl. ⸗ — ⸗ or sb.

lègnhistoria, påhittad historia, transport.

R. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×hampadånga
sb.

hampadåga

logahistoria, transport,
pihtad historia

dær e mien hampa-
dåga

Sk. f. 71

Torde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamprep

hàmparéb n.

M. f. 71 Näsby.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamprep

hå²mparęb, n., -et, pl. =,
-en, hamprep.
Vaesjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hamsa

hå²msa (-ar, -a, -ad, -ad, blöa i n., -a) intr., prata oredigt, osammanhängande.

Han ha kunad hå²msa lid, men ålri sagt nod me rea². Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1.x hamsa
sb.

hámsa f.

slamsig kvinna; kvinna
utan reda

en riktig hámsa

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. *hamsa

vb.

hàmsa, =

låta munnen löpa, prata utan reda

ja, har ósk hamsad om dí jag har också slamsat om det

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×hamserův

hàmsarův m. sb.

slamsig; karl; karl utan

reda

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han, häus(es), hänom
han
eller nom (obetonat)

hau

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

han

obj. hànom, svagtonigt -nom
eller -an, -n

e de som e slæjt te hànom?

ja ble gàlen po -nom.
di grìna tit ad -an

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han II

ja han spàrkad hànom

i àshòled tit.

pen knæjt, ja jàlp hànom a

slæjta so kalad.

di feste di po nydzen po hànom.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han pron.

hann

"männ hann dö bärt här

kväll ---"

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han
pron.

han, obj. hànom,
svagton. -nom

han va so sùltan, so de
smägte nom sékort

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han II

dan va sa mànga a
sègta -nom
ä de e ègen jarbuägane ikälon,
hän.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I han

han; trycker. han

nom.

obj: form. enkl. en eller n, det senare efter ord slutande på vokal i hissa fall.

Ofta pleonastiskt, t. ex.:

prästen han i heda i nels ölsen. Prästen han heter Nils Olsson

n. f. 77.

Ramsäse, Fås hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. han.

han slå en i höuedet med en hammare. Han slog honom i huvudet med en hammare. / han hulder lid pun. / Han höll de lifet på honom. / han

N. f. 71. / fetta bud mu nom. / Han skickade bud med honom. Ramsås, Ts hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. han

Ibland pleonastiskt
efter en självständigt demonstr.
den.

dén han bòda po
sónen. Denne (han) bodde
på *Janden (en område i
Ramsåsa socken).

N. f. 71. Ramsåsa, Fars hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV han

de smälte nom i en bórk. De smälte den (s: tal-gen) i en burk. / ja har vád hás en. Jag har varit hos honom. / de hästen han jík på. Det som hästen han trampade på (s: hoven).

N. f. 77.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han
pron.

han l. hann s. 90

hänåm = honom "

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

pron.

han

obj. hànom, svagton. -nom

sa fjœrde di forbi-nom

nu ha vi ènte frkad bœ

œte -nom pa lid.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

insätts pleonastiskt efter subj.:

fär han hade vad i målme

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han
prom.

vi mote mäda nom som et
bän

vi hade sögt mèed for nom

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han
mom.

han

Obj. hànom. svagton. -nom

de va ènta mòza som ràta se
ute -nom (om P. Wieselgren).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han II

fruen sa té-nom

sönen hå ad; sa bår han
hos hånom.

får han va smé.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nom han:

honom; obtan at

de farfäte nom

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

an han:

hanom

di sate an (vägen) 2

låga stoⁿ

Långarods sn Förs hd.

Nils Nilsson

№ 530

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hån om han

hanom, betonat.

han e lid e slåt te

hån om

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

han

de-jälp hänom te
de förhjälpte honom till det
M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han
pron.

han, { stakton. hànom
obj. svagton. -nom

Insatt efter ett egennamn:

knud han hada våd nånstens

ja fände -nom ente

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

han, obj.-form hånom,
obet. -en eller -n (efter vokal)
eller -nom.

När ett nomen proprium står som subjekt
kan han insättas pleonastiskt efter dt.
samma: nels han e gan ute kåken.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

han

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

obj-form hånom

han ˌ hade ˌ frågt hånom /

so e ˌ dar ˌ fira för hånom

så är där fyra före honom (ˌ: fyra

söner, som är äldre än han)

Vomb.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kan

kann

"kutte'na i en kåt ..."

s. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

hanån (obj. f.)

'hnom'

"hanån bårar ja får..."

S. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

han

so, sa, tor ti, hån

så

sade för till honom /

han, blik, ów, me, nòm han

blev av med honom / ròmpan

rag (rök) pa, nom svanen

gick av på honom / han, kona,

lod, hånom hat, ad han kunde

ha låtit honom ha det. M. J. 78 /

han, fska, bud, ata, nòm han

skickade bud efter honom. M. J. 78.

Löwstedt

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

han

obj.-form betonet hànom

obetonet -nom

1. di kan tàt den mèste jàren ifra hànom.

2. di fska nom nøn te ýsta.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han II

han anv. ss. tilltalsord i 2. personen:

hæ ska han sé ja ha èda ti hánsen.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han
pron.

han

dat. & ack. betonat hånom
obetonat -nom
ti-nom. till honom.

9340 Tolånga. Fäs hd
14. Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

han

obj.-form hänom

det beror på hänom

det beror på "er"

(Meddelarskan till upptecknaren).

N. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× han

han, m., hånen, pl.
håna, -na, hane.
en hona o en han.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han II
pron.

såsom svagtonig objektsform förekommer jämte nam även -n efter vokal:

di mote vàlka-n; di nyla-n på gúled

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han
mon.

fån hælt -nom ènte fån nød

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

pron.

han, obj. hànom starkton.

dìta e en són ete hànom

son, nyare för sen

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

pron.

han

obj. stakton. hànom

dan va sódent fjiv imelom

klòkaren a hànom.

Nr 7054. Fränninge, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

pron.

han, obj. hànom, svagton.
-nom eller -en

han kom sa méd fólk me
tæged a skole te hànom

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han II

ja han àlli sét -an.

ha ja sét -an?

sa kom di nø̀n a sa té nom
ad hésten va dø̀.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänom 2

han pr.

honom

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hn hon pron.

ja l blir ²ela ²skole ja
vst hn

№ 289. FÅRS

Sorde H. Areskoug 1925. honom

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I han

han

Åv. tiltal till obekanta (man känner till namnet).

när ska han läsa di åvor? När skall ni läsa igenom det där?

Sjöde. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

(K. f. 7, till upptecknaren, då hon råkade se, vad som skrivits ner i anteckningsboken).

Om namnet är bekant, torde tilltal med efternamn vara vanligast; till en känd bonde, som man ej vill dra, torde en dräng, en piga, en bondkusken vanligen säga t. ex. nels nélsen Nils Nilsson, till en söde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III han handare endast nälsen, vilket ansågs hövligare och mindre intimt.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II han

Av. som tilltalsord

då predika han val
åved o baglänges? Då
predikade "han" väl avist
och baklänges? (sagt skämt-
samt). K. f. 71
yttrat till upptecknaren.

Nr 290. Färs hd

Tråde.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

han

Är. som tilltalsord

han ~ får ~ sita ~ se ~

nämor bord han (s: ni) får

sätta sig (s: er) närmare bordet

(meddelerskan till upptecknaren)

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

honom han

hànom (starktryck)

en, n (enklitiskt), nom

já mnsán fik han

skúd - pon jènast já

minsann fick han skott på

honom (d: räven) ge-

R. f. 71 nast / dær - e - ìnen

rèda mh - hànom det

är ingen reda med honom Söde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

honom han

dær brende hèla lègan

á for nóm dás (vid det

till(fället) brann hela gårds-

lången ner för honom / so

skát di en så skóto

de honom (:: fåren) /

K. f. 71 / dær va ònara

bm en sin söde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

han, pt (honom)

det var mera ont om honom
(>: gåven, gåvar) sedan. /
tsénor hón hànom ?
Känner hon honom ?

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II han

han slador - óp
liánsan Han (s:ni) slitar
upp blyertspennan.
(Sagespersonen till upp-
tecknaren)

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

han

Ofta pleonastiskt
hösten han nusmar.
hunden han vädrar.

K. f. 71

Torde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

han (honom)

ite for hànom inte
för honom / so skola
de öp o ha prýl av
hànom. Så skulle de upp
till honom och ha stryk (om
förstumliga böder
under godset).

K. f. 71

Tövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

han (honom)

vå ska jå je hanom?

Vad skall jag ge "honom"

(d: er; meddelerskan till

upptecknaren, av vilken hon

fått en present).

K. J. 71.

Sovde

dær va en a-

tøsorna hade för-

årgad en. Det var en

av flickorna, som hade

förargat honom.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

han

Å. vid tilltal till en manlig person*), som man g. duar.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

*) Å. till personer av förnämn ställning.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

han, pers. pron., m., genit. hån[1]sas, dat. och ack. nom obet., hå[2]nom bet., han. [4]vaujo.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

nom

hen 'n
(–,

hans

han pron.

han, honom

№ 289. FÅRÖ

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II han

han jalp en ugóg han
hjälpte honom igång / hansas
fåfor / ofta pleonastiskt:

en klóg man han mòta na
en klok man han tog mått av
henne (som botemedel mot eg-
elska sjukan) / jag jek ja
o pasa han jag gick ju och
skötte om honom. K. J. 9.9 Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

han
pron.

han

obj form. -n, -en, -nom (enklit.);
hànom; någon enstaka gång han

gen. hansas

--- et rór ow trø, som
de rörde i grøden, me,
so nte grøden han
svèdes / 1) stake

Lövestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd.
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

han pron.

obj form nom

enkl. en 'n

gen. hánsles

han hidor vist álfred

píper, ha du sett en?

№ 289.

han honom

Sörde

FÅRS

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han pr.

nom. han

obj. form. nom hanom, en 'n

gen. hans, hánsles

han

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

han; svagtr. han pron.

Gen. hánses

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han;

han pers. pr.

hans gen.

hanom ack.

förkort. ack. former

nom o. en.

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han;

han pers. pr.

hans gen.

hanom ack.

d. nam;

han sou nam

hnth;

Ramsåa.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han
mon.

pon (svagton.)

på honom

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hanaband

hànabòn, ˋ – ˊ ud

Enl. uppg. trästycken, mellan sparrarna, infällda i dessa

(= hanabjälkar)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanabjälke

hånabjälkje -en -a -ana

tvåbjälke i ett par takspannar.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hanabjälke

hǡnabjélfje -en -a -ana

(samma bet. som i övriga Skånemål)

Ilstorp. Fäs hd. 1.1.1925.

Nr 7900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanabjälke

hànabjältsk; pl. ˋ — ¹ a

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hanabjälke

Av. hana bjälke

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hanabjälke

hånabjälkje -en -a -ana.

"hanabjälke": tvärbjälke som förenar ett par taksparrar.

№ 1006.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanabjälke

hå̄nabjälfsk, m., -n, pl. -ffa, -na, liten tvärbjälke, som förenar midten af ett par sparrar i en takstol. Vouxjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

hon. en

Nr 1585 Tolänga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

hon ; pl. hénor

etor, hón efter hand

(Wäsby).

Tolånga

Nr 6755. Färs hd

Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoⁿ, pl. haⁿar hand

hand

hu hoⁿ hør = så mycket som man på en gång hade i handen, när man skördade

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon hand

hand

di va vøsta liasom en

hon

Långaröds sn Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han. -en. hänor, -orna. hand.

di mote visa öp hänorna
mären a mida a kväl, so di
va rena. (hämt. i skolan)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

hån

"ti där va nån å fick sin hån ti röra prosten Ravnsten ..."

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

han, m., hanen, pl. henor,
-na, hand.

- Västerstad,
Vollsjö, Hänninge,
Åsum, Tolånga.

№ 281. Färs hd Vollsjö F.

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand
s.

hon, ¹en, hénon, -na

ja va ¹ovanlest i hénonna.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

hon, -en, hennar, -na

ja kan ente sí presís på
rág hón. (på rak arm)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand;

hœn, -ən s.

hænor, -na;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand;

hǫ̨un, -ˈhn s.

hǫ̨nor, -na;

4 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

han, -en, hänor, -na

Västerstad

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand
s.

hon. 'en. hänon, -na

... me sina bäna hänon

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

hänn. (hänna?)

hand, händer

Nr8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

han, -en

Ilstorp. Fars hd. 1. 1. 1925.

Nr 7900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand;

höun, – en s.

hänor, – na;

han hadh en

pläjt o en snärt

i höunen;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand;

hon, -´en s.

hänor, - na;

va han ä kol

om hönen;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

hæn, ´en, hénon, -na

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon en hénor na hand s.

de sådh me dåras
hénor

hand

№ 289. FÅRS

S. Åum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand
s.

hon. 1en.

Nr 5214 Ö. Karrstorp, Fårs hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon en hänor na hand s.

hösen ha bedet
mi 2 honen.

№ 287. FÅRS hand

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

H. Arnskrut 1924.

han en hénor na hand s.

hand

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

han, 'en, hénor,
hénorna
f.

de hade dé om
hénor. De hade detta
om hand.

K. J. 71.

Sovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand.

hon, -´on, hönen, -na

en hon hö´r

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

hon, -'en, hénor,
hénorna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*handad

adj.

hònad

med gott handlag för

han. e. brá hònad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×handad
adj

hånad

händig, med handlag för

jag e inte hånad tie o

brida jag är inte händig

tie att bredda hästar

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handar

hånnad

duktig till ett visst slags arbete.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ handbord

hanbål, n., -ld, pl. =, -ln,
handens insida. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handduk s.

handdukgen; a; na.

№ 287. handduk

FÅRS

Gemensk. II Årsskurs 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handduk

handug -en -a -ana

(nyare ord i målet).

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handduk

handdug ; pl. — -a

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I händelat

handel

händelen best. sg.

affärsrörelsen

sóna (s: nypon) é i händelen sådana kan man få köpa i affärerna

han hade i händel (affär, butik) i Lövesta

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

handel

vi bète ja, men vi
jorde händelen vi ut-
fodrade jn hästarna, medan
vi bedrev försäljningen (s:ar
de torgforda produkterna)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handel

händel - en

han gar i händel, sa kalad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handelsbod

hanelsbò, f., - bòwen, pl. -bòwor, - na, handelsbod, - butik.

Har va inzen hanelsbò po laned i hela Skåne.

Fränninge. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handfäng

hanfåz, n., -ed, pl. =, -en, den del af en piskskaft, varom handen faller.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handgrepp

hongrźbed best. sg.

den del av handen som man griper med

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handkläde

hàzkład best. sg.

omgången nattvardsgäster
som samtidigt går fram
till altarringen; duklag
första hàzkład dær
gik ó̞p. Första omgången
– nattvardsgäster som
N. S. 71/ gick fram till altaret

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handklåde

hankle (betoning?)

handtuk.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handkläde

hazklē¹, n., -d. pl. =, -n,
1) handkläde, -duk;
2) långt smalt linnekläde
som användes då en liktistla
bäres. di hade hazklē¹
ti sēla fr.² ēstarna nōr mn.

Vallsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konkvärn en handkvarn p.

vr mol ed mi en ~

handkvarn

№ 289. FÅRÖ

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hankvärn en handlevarn s.

handkvarn

№ 289. FÅRÖ

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handkvarn

hankvårn, f., -en, pl. -or, -na, handkvarn.

hankvårnen den hade vi po stelled. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handla
v.

hànla -ar -a -ad

sín borja han a hànla me ögz.

Nr 4430 Vollsjö, Färs hd

I.Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handla

hànlja, = , ÷ ad

1. bedriva affärer

2. göra uppköp i butik

hanla ~ hèsta göra affärer
med hästar / då va ~ du ~ stå
o ~ hanla ~ studa (gjorde affärer
med oxar)
köpsta

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 67'48. Lövestad, Fä
H. A. Ekoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Landla
v.

hänla -a -ad

i bet. köpa:

hänla på bög. på kredit.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hankvark, -ka, handkvarn

handkvarn

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handla

inf. pret. pret. part. v.

hanla hanla hanlad

pres.

hanlar

han hanlar

alkd domt.

handla

№ 287.

FÅRS

Ostraby

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handla upp sig

hanla óp si

göra goda affären. tjäna upp sig
gn affärsverksamhet.

ja han tǽyt mæ̀ŋa gæ̀ŋa: di kan
hanla óp dom, a di é sǽ fàtia.

Nr 4418 Vansteå, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlag

hònalàv -ad

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlag

hònalåv, -hd. handlag, färdighet

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlag

hå̄nalåv, n., -ed, utan pl., handlag.

gott hå̄nalåv.

de jitt ite hå̄nalåved.

Fränninge. Fs.

yngre håna låg (1944)

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlag

hònalåv n.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

handlag

hònalåved (best. sg.)

N. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlag

hànalàv n.

händighet

K. J. 71.

Söde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlag

hönnalar

gott handlag med arbetet.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlare

hånlare, -en, -are, -arna,

handlare (handlande)

Åla hånlare; "Åla handlare",

kallades allmänt en handlare i

Vombs by i början av 1900 talet.

ant. 1922.

Vomb

№ 100 Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hånlare. handlare II.

kan du gå ena tr hånlaren?
jå, bara en har nåd å tjova for.
(svaret av omh. 5 årig gosse, böjan av 1900 talet.) ant. 1927.

der va en hånlare som böde i et hus. Vorn.

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlare

hànlase

va de lid haldóli hànlase ...

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlare

hànlare m.; pl. =

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlarsten en handlarson

hon e gut med 2 en

handlarens son

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handled

konkrd

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handled

honlräden bf. sg.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handled

hanlé, m., -léen, pl. -léa,
handlofve. Fränninge. F3.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handled

hanlɨd

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handled

honlrden best. sg.

M. f. 82

Nr 7097. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Tanstad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlorsa n

handlarslea s.

handlarens hustru

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handling
s.

pl. hänlezon, -na
(skiva) handlingar

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handling

håⁿlinz, m., -en, pl. -or, -na,
handel, affär, försäljning.
hær jøras håⁿlinzor hårt
¹
ar mk gørbidana.

Gousjö. G.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlove

pl. hànlàva

manschetts

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlöst
adv.

honløst
utan att akta på
följderna

se slå, de honløst,
men så slogo de hand-
löst med den (s: med
ringastaven; se d. o.)

Nr 6755. Tolånga, Fars hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlöst
adv.

konløst

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handmål

honmál, n., pl. =

mått som mátes i handen.

séks honmál

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(om) handom

am håndam, adverbiell,
om hand. Litterärt lån från ä. sysv. ?
han håde med am håndam.
di tåge' nam am håndam.

Pärrstorp. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handpengar

hanpåza, m., -na, plu-
ral, handpånningar, en
summa påningar som erlägges
som afbetalning omedelbart
efter köpo afslutande.
Hun stöpa hanpåzana i
åken po mi.

Asum. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kontiva n — — handiva s.

handräfsa.

.N 289. FÅRÖ

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handriva s.

handriva, -n

handäpa

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handriva sb.

honriva f.

handräfsa

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handrull, s.

hanryl/, -an; -a, -ana

= handvält.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handtamma

honsóma -a -ad

hantera.

kàrana honsóma brägorna

(linbytorna).

Nr 1585 Tolänga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handsamma. v.

hånnsomma

då man flyttade om saker
och ting för hand.

Nr 8656 Västerstad Fars ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handske

hånske; pl. -a, -ana

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handskmakare

hànskemägare, pl. =

nu e ha iga sèmfemägare,

udan hànskemägare

Östraby.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handtag
s.

hontåg, n.. pl.=.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handtag

hontåg -ad, pl.=, -an

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handtag

hantág n.; pl. =

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handtag

hontåg -ad, pl.=, -en

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handtag, s.

hantag/, -ad; -, -en

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hantag ed

handtag s.

handtag

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handtag

hantag n.; pl. =

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handtag

hontåg, -ed, —

handtag, bl. a. på plog

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handtag

hontág n.

Jfr grepe

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handval,

handl, – en s.

den övre delen av

en. s. k. plyet.

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handval

hondl, -'en

den av trösklagans två
kappar som trösskarlen
håller i under trösknigen

M. f. 75

Jfr slagval

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handval;

handöl; – en s.

den delen av slagan,

i vilken man håller;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handval

hanól

den av tröskslagans två kappar som tröskkarlen håller i under tröskningen

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*handval

hon̲ȯ̲l – en

den del av plejel (slaga) vari man
nd tröskningen hållen.

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handval;

konsöl, – ln s.

den delen av slagan, som man håller i, när man tröskar;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handval;

konsl, – en s.

den övre delen av

en s. k. plejel.

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanåten

+ handval

handvalen, på plajel

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ handval

hanöl, m., -en, pl. -a, -na,
handtå i en slaga.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hondl en × handsal s.

den del av en slega, som vid tröskningen omfattades med händerna. Se plåtlahula, figur!

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handval

hon̄ȯl, -en, -a

(Hr 1941:) hønȯl

handval på slaga

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanól en × handval s.

~ en va den r
halt om

handtaget till
en slaga

№ 289. FÅRS

Sövde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ handved

hanved, m., -en, pl. =, -ven, handtag på ett årder, det böjda träet varmed årdret styres.

Bransta d. Fs.

Lv. Hänninge.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handved

b.f. konviden

handtag på sidan.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ handved

handved – en

handtag på ett åder

Fränninge, Fars hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanved

× handved s.

Kvantitet?

hanved?

Schem. bild av årder.

a. hanved (handtag) 2

b. sula n

c. orhöld

d. oråslen

e. tjära n

f. bl en

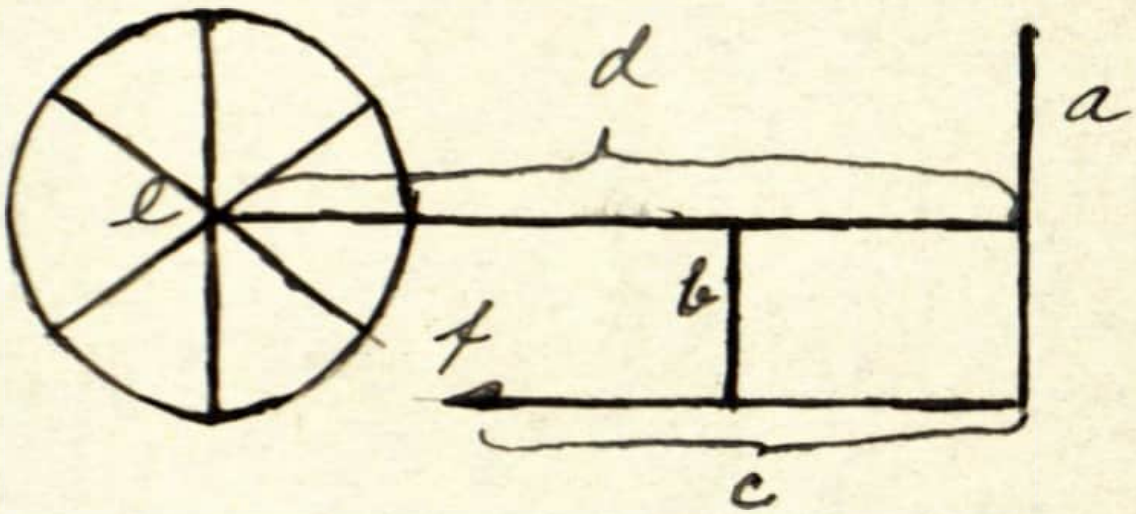

№ 289. FÅRÖ

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handved

hanved -en

handtag på åran

nu e hanveden glyggad i ankåed

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x handved s.

konvē, -en

(Hr 1944:) konvēd, -en

styrstången på ett

årder (Plausch 2,1)

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handverk

hanvärff, n., -et, pl. =, -en, handtvärk.

Fränninge. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handverkare

hanvärkare, m., -n,
pl. = , -rna, handtvärkare.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×handvete

honvéde, – ¹en m. sb.

handtag i årder

(s: de de hött e det som de höllo i)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hå̄navanig handvändning

handvändning

sandma han jå̄ jåra

mågu i in hå̄navanig

Långaröds sn Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handvändning

hå̄navèn̄iŋ, m., -en, ntan pl., handvändning, utn. för mycket kort tid.

hun fǣde gu̅lled i̅ en hå̄navèn̄iŋ. Fränninge. Fs.

han kom te bre̅gena hålt i en hå̄navèn̄iŋ. Fränninge.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handyka

handske, -ken

yka med tämligen kort skaft (avsedd att hantéras med blott en hand)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hån̄h n hån̄a na hane s.

hane

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hank

hanzk, m., hanzken, pl.,
hanzka, -na, hank.
Ja måste sätta hanzk i förtelln, för han på ente om mk.

Fränninge. F.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanjk en ~a na hanke s.

hank, härva

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hakt, häftem hank

hank, tråd

han hade en häft om
halsen

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hank

hozk, -en

garnhank

Jfr garnhank

K. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 19-7-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hank
s.

hagk, -en, -a, -ana

i klädesplagg el. i vävnäcka.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanka
v.

hàzka

fòrse med hanka

jà ska hàzka nàkan

jfr näcka.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harkam s.
~~hanakam~~

hàrakòma pl.

Primula veris (gullviva)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

N. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hanakam

pl. hànakòma.

bot. = Primula veris

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanakam

hànakòma pl.

Å. hàrakòma pl.

gullvivor (Primula ve-
ris och snarlika arter)

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanakam

hànakòma pl.

gullvivor (Primula veris jämte odlade varianter).

--- hànakòma o.

N. f. 71. | ält möjlet.

| Gullvivor och allt möjligt.

Ramsöen, Fs h

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanakam

hànakòma pl.

Primula veris, gulsviva

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hanpkam

hànakòma pl.

Primula veris och närlika odlade arter

M. J. 82

Vänstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanne

hàne . pl. ̀-a

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hans

poss. pron.

hánsas

hánsas ǿdz s. åum

bràworen va hansas stǿstav. östaby

~~s. åum~~

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hans

poss. pron.

hánsas el. hánses

han sa ältt; od hánsas prèstakål va ènte sa brå som brårens klòkarekål.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951. - 57

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hans

poss. pron.

hánses

i hánses hús

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hans
poss. pron.

de va hánsas fáemor

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hans
pos. pron.

hánsas

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hans

poss. pron.

hans eller hánsas

hans fǫ́r va löjtetǭnare

min kvèyes mǫ́stor kum vḗd hánsas

tǫ́g.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hans
poss. pron.

hánsas

öved.

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hans

poss. pron.

hánsas

brǫ̀wonen va hansas stǿstav

östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hans
poss. pron.

hánses

hánses äzka

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hans
pron.

hánsas

mènnyen hánsas fär

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hans

poss. pron.

hånsas

hansas fån

Nr 7050 Långaröd, Fars hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×hant

hànta obest. pl. adj.

med gott handlag för

dá va ~ dr ~ hànta tr ~

ál tíg då (s: på det gamla

självhushållets tid) hade de

handlag för alla hantverks-

sysslor

R.f.71 Sövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hantera v.

hantera (prat.)

'hanterade, behandlade'

s. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hantera, v.

hantéra, -ar, -a, -ad

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hantlögare. hantlangare.

Vomb

№ 1006.

I. Ingers 1930. Fäs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hantlanga
v.

hantlóga -a -ad.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hantverkare

hontvärtgarna best. pl.
t. hontvärkarna
M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ haraböna

hårabigna, f., -a, pl. -nor, -na, harböna, benämning på en liten kula af hartträ. Den kan lijas¹ och gi hänsen hårabignor² som skåtor².

Fräninge. F.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ harafana

hårafånan, f., förek. blott i best. sing. och blott i utr. la hårafånan, taga harfanan, utr. för fly, taga till flykten, sin tog han hårafånan

Åsum. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ harakam

pl. hàrakóma,

primulor

hàrakóma de e den gót om

opa ve óved.

Nr 1003 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× harakam

pl. hårakoma

bot. = Primula veris

även hårakoma

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ harakam

kårakàm, m., -mar, pl. -ma, -na, tuppkam: primula, såväl pr. veris som den i trädgårdar odlade röda sorten.

Fränninge. Ss.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hare

hårr, m., -n, pl. -ra, -na, hare.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hare s.

hare, v a na

sa dal, dær sprant
en hare.

№ 287.

hare

FÅRS

Österby

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårh n håra na hare b.

hare

№ 289. FÅRÖ

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårk ~ håra na hare s.

patrónen har skodd en ~ idå.

hare

№ 290.

Söfle Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hare

hàrsa, -an, -a m.

Nr 07 '8. Lovestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harfot

håraföd, m., -en, pl. -fjedor, -na, harfot, -tass.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårakom en ~a na Harleam s.

gullviva

№ 289. FÅRÖ

S. Aeurd

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× harkam s.

hårakom en a na

de viser hårakoma
i skåpen nu.

H. Areskoug 1924.

gullviva

Ved

FÅRS № 287.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Karlösing

halösing -en-a-ana. invånare i Karlösa eller person från Karlösa.

Vomb

№ 1006.

I. Ingers 1930.

Fäu

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harm

hårmen best. sg.

förtreten, vreden

Jutr.: ygda ~ hårmen ~ på ~ non ~ låta sin vrede gå ut över någon. han ~ ydor ~ hårmen ~ på ~ folk ~ han låter sin vrede gå ut över folk.

K. f. 71.

Tovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harmelet

harmlig adj:

de va so ~ tutte ja

harmligt

№ 289. FÅRS

I. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

härmlig
adj.

härmelet n.
ägnat att väcka harm;
förargligt.
det e. härmelet.

K. J. 71.

Torde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harmlig

neutr. härmelat

harmfull. förargligt

också anv. av sexu-talande.

Nr 7899.

1955. Öved. Fårö hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harmoni

harmoni -ed -or -orna,

dragharmonika, dragspel

spela harmoni

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harmonika

harmónika

handklavér, dragspel

Enl. meddelerskan användes instrumentet ej i hennes barndom och tidigare ungdom; då spelades dansmusiken på fiol.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa

s.

härpa, f., -an -or -orna

sädesharpa, spannmålsharpa.

281. Öved. Fårs hd.

P. L. 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa
v.

hærpa -ar -a -ad

rensa spannmål genom harpning.

281. Öved. Fäs hd
P. L. 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa;

hæ̀rpa, - an s.

- ò or, - na;

sin hæ̀rpa di ed

pa en hæ̀rpa;

1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa;

härpa, -ar, -a, -ad.

sin härpa di ed

pu en härpa;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa

hǣrpa, f., -n, pl. -por, -na, harpa (på spanmål). Öved. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa
v.

hærpa (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
tr., harpa (spannmål).
Öved. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. harpa
sb.

hærpa f.

sådesharpa

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. harpa
sl.

härpa, =

harpa tröskad säd från
agnar o. andra föroreningar)

R. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa
v.

hǣrpa -ar -a -ad

harpa, om säd.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. harpa
sb.

härpa f.

sådeshärpa

dra - härpan dra
veven till sådeshar-
pan

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. harpa
ob.

hörpa, =, -ad

harpa såd

K. f. 71.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa s.

hœ̀rpa, -n
hàrpa (lantbr.)

(sådesharpa)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

härpa, -a, -a, -ad

harpa v.

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. harpa
sb.

härpa f.

sädesharpa

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. harpa
vb.

hörpa, =

harpa säd

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

2. harpa

vb.

Å. härpa

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× harpeskit
sb.

hårpeskit

agnar och annat avfall vid harpning av säd

K. f. 71

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Torde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harskår

hàraskår n.

(misbildning av munnen)

harmynthet

Sk. f. 71.

Sorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harskår

Kåraskär, n., -ed, pl. =, -en, harmynthet.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harskår

håraskår

harmynthet

M-f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hartass(e)

hårataše, m., -n, pl. -ša, -na, hartass.

Fränninge. Ds.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harts

hars, n., hårsed, 1/ utan pl., harls. spelmanen ska ha hars ti strykja strögen me, so de kan blå betor ly; 2/ med pl. =, harsen, hartsstycke. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hartsa

hàrsa, =

bestryka (ingnida) med harts (t. ex. en tråd)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harv

har

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårvl n hårva na harv s.

harv

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårk n håra na harv s

harv

№ 289. FÅRÖ

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

härve, = en m. harv

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harv

hàrvu m.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harv;

hårk, - hn s.

- a, - na;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harve n. harva na Harv s.

№ 289. FÅRS

harv

Sörde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 hare

hare, 1 an, 2 à

?! Jfr hänva enl. Aneskog

och Welander.

hare

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harv

hàrven (best. sg.)

M. f. 78

vi satte na för hàrven

vi spände henne (d. : mären)

framför harven

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harv;

hårh, - hu s.

-a, - na;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf.	pret.	pret. part	harva
hå²ra	hå²ra	hå²rad	v.

nu kan du sätta
ifrån o hå²ra lid.

№ 287.

FÅRS harva

Östraby H. Ancskrona 1924

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harva

hàrva, =

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harva v.

hara ~ ~d

~r

harva

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harva

hàrva, =

harva, skrènz harva
eu plöjt fält vinkelrätt
mot fåroma

de, skola, tjöra po-
tvärt po-fårorna

M. f. 7 s.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harva;

hära, -ar, -a, -ad.

han ē ūdh o

hàrar;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harva;

hära, -ar, -a, -ad;

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårva

harva

hare stole harva
pærlstiled

Långaröds sn Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harva, vb

hàrva, -ar; -a, -ad

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harva

hàrva, =, -ad

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harva
v.

hara vången

harva åkern

hàra

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harvbål

härvabylen bf. sg.

tråstomme i harv (vari harvspinnerna äro fästa)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 harvabålor na pl.

x harvbålor s.

frårslåma på en
slåttarv

№ 289. FÅRS

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× harvbålar

hàrvabülar sb. pl.

tvårslår av trå, i vilka harvpinnarna sitta fästade

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hårvbål

hàrvabúl -en -ar -arna

el. hàrvaból etc.

ovanredet i hår (det var pinnarna sitta).

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×harvdrag

hàrvadrâv n.; pl. = sb.

den bredd (remsa) av åkern, som en harv avverkar, då man kör från ena sidan av fältet till den andra;

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× have

hàve -en -a -ana

have

E. Bondesson Fårninge, Fårö hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ harve

hårr², m., -n, pl. -ra, -na, harf.

Branstad. Fs.

av. Fränninge.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× have

hàve pl. -a

have.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Harolarola, s.

Hårararog/, -en

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpinne, s.

hàrapiŋ, -an; -a, -ana

(del av harv) (teelan. fig. 16c)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 harapsya na pl. / harpsime P.

H. Areskoug 1924.

№ 287.

FÅRS

Tingarna på en harv, vika lucktrade upp jorden.

Östergötland

Se harakröj!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2

hårakrogen

Harderole s.

H. Areskoug 1924.

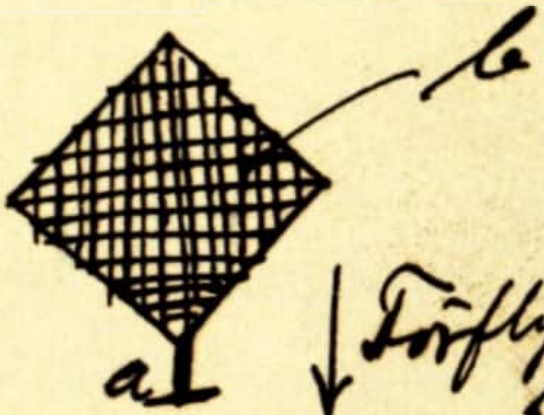

↓ Förflyttningsriktning för harven

a) harokrok, = fästplats för dragtyget.

b) trebölar = de varandra korsande ribbor, vid vilka

c) hårapsnana, som luckrade upp jorden, voro fästade.

№ 287.

Östraby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

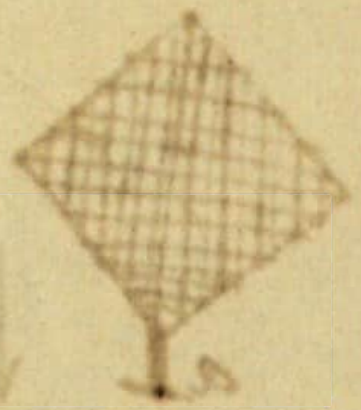

FÅRS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harapinne

hàrapin̥ -en -a -ana

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× harvpinn

hàrapíŋ -en -a -ana

harvpinne.

1006 Vomb. Fäs hd. 1. Juni 1945.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hàrvapèŋ, -m, -a, -ana

harpinne

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

härvapiga na pl. Harpsimel s.

pinnarna på en
harv

№ 289. FÅRÖ

S. Asan

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårsskadel, s.

hårasskägsel, -alan, -la, -lana

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harvtind

hàrvatiga pl.

harvpinnar

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

has

has. 'en

knäveck.

Nr 1585 Tolänga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasp

hasp, m., håspen, pl. håspa, -na, hasp. allm. Fs.

en kan knäpa håspen bo ùdantè a ìgantè. vollsjö.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasp

hasp, ¹-en, ²-a, ²-ana

dar var en hásp
bögelen, som di
kona knepa ²ij
tøred. Det var en
hasp i bygeln, som man
kunde knappa in tyndret
i Jörde R. f. 77.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasp

hasp, -en, -a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasp

hasp, -en, -a, -ana.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasp, -en, -a, -ena hasp

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haspa, s.

haspa
garnvinda

(se fotosaml)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haspa
s-

håspa

garnhaspa.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hàspa -ar. -a, -ad. <u>haspa</u> v.

(garnet för vävningen).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haspa
vb.

hàspa, =

haspla garn

R. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haspa

hå²spa (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
tr., haspa.

Ja hå²spa dö¹ren, men kä¹ren
stak en kniv in öz² hå¹spen.

Fränninge. K.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× haspa

hå²spa (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., haspla (garn).

Tousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ haspa

häspa², f., -n, pl. -spor, -na, haspel. Fousjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. haspa
sb.

hàspa, = , -ad

lägga haspen på

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. haspa
sl.

hàspa, ˋ-an

garnhaspel

R. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. haspa

vb.

haspa, =

haspla garn med garnhaspel

haspa - hästa (se u. 2. häst)

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4. haspa
vb.

haspa, =

tröska råg med en slags
haspel, så att halmen ej knäck-
tes[1]; taggarna på haspeln fick
gå genom axändan på en knippa
råg. haspa i rätt.

1) Vid framställning av läng-
halm för taktäckning Löwestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x haspa
s.

håspa; -an

garnhaspa, inåtvring där garn haspas (knäppävel)

Nr 4.113 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hassel;

håsle a.

håslepöj;

Röddinge

1586:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hassel;

häste s. pr.

1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hassel
s.

hásel, -en, pl. háslor, -na,

hasseltråd, -buske

Nr 1008 Vomb, Fårs hd

J. Jensen 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hassel

hå¹sel, f., hå¹slen, pl. hå¹slor, -na, hassel, hasselträd, -buske.

dar va matrö¹ störa hå¹slar.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hassel;

hässle a.

hästlepäj;

Nåby;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasler d

Hassel s.

hassel

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håsle, -d

hassel

hasselträ

FÄRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasselkäpp

häslaffèp, m., -en, pl. -a, -na, hasselkäpp.

röwehören rände en häslaffèp
op imelam bèren po skawsnäwan.

Asum. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasselnöt

haslenöder (pl.)

'hasselnötter'

s. 30

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasselspån, s.

hàslaspàn/, -an, -or, -orna

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasselsticka, s.

hàslastítfja, -an; -or, -orna

= hasselkäpp.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hassle

hàsle -ed

hassel

№ 4333 Långarød, Färs hd

Nils Nilsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Gassle

2 hasle, d, koll, samt om virket. S.

№ 287. Hassel

FÅRS

Östraby

H. Areskoug 1924

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hassle

hàsle -ad

hassel

P.L. 1898. Ö. Kärnetorp; Fränninge.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hasle
sb.

hàsle n.

1. Bestånd av hassel, hasel-dunge.

2. Ved l. virke av hassel

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hassle

hàsla, -ad

hassel

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hassle
sb.

håsle

hasselkäppar

vi skar själva håsle.

Vi skar själva hassel-
käppar

N. S. 71. Ramsåsa, Fäs kd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hassle

hæsle², n., -d, utan pl.,
hassel.

Åsum. Fs.

at. Fränninge. c Kärnstorp

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hassle

hàsle, -ad

växtlighet el. bestånd av hassel; hasselträ.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hassle

håsle n.

hasel

1. Bestånd av hasel

2. Vål l. virke av hasel

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hassle
s.

håsle -ad

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasslebaska

håslebåska f. sb.

avhuggna grenar och kvistar av hassel (avsedda som brännle)

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hasslebaska

håslebåska f. sb.

avhuggna grenar och kvistar av hassel (av-sedda som bränsle)

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasslebuske

håslebåske -en -a -ana

Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1893.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hasslebuske

hàslebòske -en -a -ana

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hasslebuske

hāslebōske, m., -n,
pl. -ska, -na, hasselbuske.

Aum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hæslebæl hasslebygel

bygel av hasselkäpp

vi ha en hæslebæl

te mæa

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hasslefit

hàslafit n. sb.

Eg. "bastonad med hasselkäpp"; stryk, smörj.

R. f. 81.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasslekäpp

(hasselkäpp)

häslatjäp -en -a -ana

6868. Lövestad, Fäs hd.

J. Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasslekäpp

håslatsäp

hasselkäpp

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasslekäpp

hàsleftsép ; pl. ˋ – ˊa

hasselkäpp

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasslekäpp

häslegäp pl. -a

1965. 4413. Vanstad. Fäs hd enl. H.J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasslenötter

hàslenødor pl.

hasselnötter

R. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hasslepinn

hå²slepiz, m., -pzen, pl. -pza, -na, hasselspinne.

Arum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasslepinne

hàslepiza pl.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hasslepinne

pl. hàslepiga

(sådana användes till <u>räckepinnar</u>, se detta belägg).

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hasslespån

hå²slespån, m., -en, pl. -or, -na, hasselspån. Sådan användes fordom till belysning.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hast

hast

i en hast

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hast

hast

brådska

so e hær gø inte
non hást så är här
jn inte någon brådska

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

R. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kast
s.

kast

i en kast

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hast

hæst, m., oböjl., hast.

i hæst l. i en hæst, i hast.

di jälor izen hæst.

Gum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hast;

hast

o sõ i en hast;

hõr;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasta
v.

hàsta -an -a -ad

1949. Nr 4802. Brandstad, Fårhd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastig
a.

hàsti', n. hàstat

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastig

hästi

som har bråt och är otålig

med nyt

du ska inte vara

so hästi pud Du

skall inte jakta och vara

otålig

N. S. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Ansebo 1956-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastig

håsti, neutr. -et, adj.

hastig

S. Åum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Fäs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästed

hastig adj:

de e nte so ~ me

de

hastigt

№ 289. FÅRÖ

S. Åström

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastig

håsti² l. -stijor, m. och f.,
n. -stet, pl. -stija, 1/ hastig.
han va² håsti² o vile² hum;
2/ häftig. vel e han håstijor,
men nar di ffenor li¹ size²-
låved¹, sa gar 'ed¹ an.

№ 201 Färs hd Vousjö. Fg.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastig
a.

hàsti, n. hàstad

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastig

hästad n.

den e inte so hästad det
brådskar inte med den saken

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastighet

hästiked, -en

„akava" de e menegen hästiked.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastigt;

hästit n. a.

de fätt hästit;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastigt
adv.

hàstit

de tàrde hàstit.

Östraby.

Nr 281 b Färs hd
Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastigt

hå̄²stet, adv., komp. -stijare, stijast, hastigt.

Ja¹, skule² sprinja¹ inj om dören¹ som hå̄²stijast².

Gum. F.

hå̄stit : östraby.

de tårde hå̄stit.

Färs hd

№ 281

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastigt

hàsted l. hàstet ad.

via for hásted vnde

för hastigt

R. f. 71

Jövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastigt
adv.

Superl. hästast
den väksor[1] hästast

1) Repres-form

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kastigt
adv.

kàstit

han dø̀ sa kàstit

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hata

hå̄da (-ar, -a, -ad, -ad,
-a) tr., hata.

å̄lk hå̄dar den, som inʒen
hult vid. ordspr.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hatt

hat, ¹en. ¹a, ¹ana

för i tiden, när di rände,
sa to di hàten àw
(präl. männen som stodo på kyrkogården)

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hat en ~2a na hatt s.

hatt

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926

Söfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hat, ¹en, ²a, hatt ²ana
m.

höj hat höj hatt (cylin-
derhatt)

Nr. 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 19 57-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hatt

hat pl. -a

han forbýta hàta

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hattmakare

hàtamågare - en

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hav

bst.sg. häved

s. 98

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hav ed hav en

hav s.

2 № 287. hav

Östby

FÅRS

H. Arosk. aug. 1924

Kopja från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hav

hav. -ed. hav. -ed. hav.

so borja blisamlegen a driva
ud te hos.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hav
s.

hav. ¹ad, pl.=, ¹an

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd
Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hav ed

hav. p.

^{2}ilas ^{2}hada ~ ed
slad op

hav

№ 289. FÅRS

Sovde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hav

hav, n., håved, pl. =, håven, haf.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava

ha, han, pl. ha, han, ha;
hådde, hat; impr. sg. ha!,
pl. han! tr. verb och hjälpverb.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd
Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ha hade hat hava v.

ha(r)

hava

№ 289. FÅRS (hava)
FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava v.

hade (prat.)

'hade'

"å hade meed lav mä dåmm"

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Fär hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

have v.

hatt (sup.)

'haft'

"där skolle di hatt dräm-

jen ud..."

s. 30

Nr 5170 Brandstad, Fars hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kava
v.

ka. kàde, kat.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava

ha, hade, hat.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava

ha (har, pl. ha, han, ha, hade, hat, imperat. ha, pl. han) v. tr. och hjälpv., hafva. allm. F3.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava
v.

ha

pres. ha el. har

ja har alltid sett -en.

ha ja sett -en!

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava

ha, pres. ha sing. e pl.

han ha ed bàna pa anànda

Tolånga

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava

ha , hàda , hat

Pres. -r

so skola vi hat
hìna ósa ig hór så
skulle vi haft henne också
i hår (i: gummet). K. f. 72

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hava

vi skola vel
itje hát nontin vi
borde väl (s: rättelisen)
icke ha haft (s: fått)
någonting (s: det var att
"för mycket" att vi fick en
gåva). K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

hava

Pres. pl. någon gång ha

hina ha inte nåd De

andra ha inte något

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ha hade hat hava v.
hak)

hade hon de vad?

№ 289. FÅRS

Sovde H. Areskoug 1925. hafva)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ha hadde hat hava de

har

hava

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava

ha , { hàder / hàder } hat

Pres. – r

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hava

vi skola gå bada
ha slåtad o bågad.
Vi skulle gå både ha
slaktat och bakat (s: ha
hunnit med att slakta
och baka).

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava
v.

inf. ha, pres. ha, svagton. ha

pret. hade sup. hat

ja ha hát den ál tí

(nämd. tidningen Mellersta Skåne).

Nr 7050. Långaröd, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kava II
v.

vi hàde jø en hæil mil
te fjònkan

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
1. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava

sg. pret.	hāde	J: hàde	s. 89
" pres.	hâr	har	91
inf.	hâ	ha	"
2. pl. pres.	hâ	"	98

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava

ha, hàde, hat

di skole te stàn me vat di hàde

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

[.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava
v.

pres. ha̱ både s. och pl.

pret. hà̱de

jà̱. di hà̱de o̱pe i skà̱lan

Nr 4829 Västerstad, Fårs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava
v.

ha, pres. ha (sing. och pl.)
pret. hade, svagton. hade, sup. hat
ja ha fjent hem i prestagården
di hade emé ...

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava
v.

han ja för me
= hålla jag för troligt

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava v.

hade (pret.,

'hade'

"hade du vad lid männen..."

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava v.

ha

"va skka du ha di bleid tä?"

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ha. har. hade. hat. hava.

Vomb.

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava

ha, hade, hat

Pres. sg. har
" pl. =

gluta ha ingen tokt nu
barn visa inte lydnad och
ordning nu

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

ha hàda hat hava
    hàda

Pres. sg. ha l. har
" pl. ha

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

Pret. sg. av. hade M. f. 87

hava

ja, skola, vilad, hat

jag skulle velat ha

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 19,7-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hava

hav för i sa mena, anse

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

hava

ha, hàde, hat

Pres. sg. = l. har

" pl. = ;

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hava

de - vila - ja ha de
vilja ju ha (s: det l. det).

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III Pret. av. håda hava

M.J.78

vi haded brå, som

vi håded vi hadde det

bra som vi hade det (v. vi

hade det bra ställt).

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI

hava

han hade husesöken
opslriden han hade slitit
upp strumplasten

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava

(ipf. även) håder

Nr 4244 Lövestad, Färs hd
Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava

ha, pres. har

pret. hade, sup. hat

di hade doras ärnegor

ja har hat äble me mi hid

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

have
v.

ha, pres. ha, pl. =.
pret. hade

sup. hat.

de bored ha stånd i stuan för

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava II
v.

de hade ized nåmn

ja ha ont i beinen

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* havgalen

hågalen giig. sniken

han va fårlat hågalen, ala

ha jå ska si.

jå e ènte hågalen.

Nr 4418 Vanstad, Färs h.

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ha för sig

ha för si

föreställa sig, inbilla sig

di hade mied för dom.

de va hèlsesámare, hade di för dom.

hum hade för si ---

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava för sig

ha för se

föreställa sig

han hade för se den va
ligfit i våned. Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp Färs hd

Ingemar Ingers 1972–75

1973

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ha för sig

ha för sej (böjning, se hal).

ha för sig = föreställa sig, hålla för

di håde-d för sej te a börja me.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava för sig

ja hade för me

= föreställde mig, antog

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ha på sig

ha på se = inverka, betyda

har de nud på se?

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× havabjer;

håvabjär, – hd s.

–, – hn;

trädgårdsland.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havanes havande adj.

vorälva to lived

a ~ kvinor

havande

№ 289. FARS

S. Åsund Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× have;

hàvh, -hn s.

-à, -na;

trädgård;

har é su tört

i hàvana hár i

börja.

No 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hovgalen

hågalen, neutr. -hd,

pl. hågalna, vinningslysten.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× havgalen

hågalen, m. och f., n.-led, pl.-lna, komp.-lnare, -lnast, vinningslysten.

Allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hágalen

× hargalen

hágalna

det ska inte va so ~.

'havesyg'

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× havgalen

hågalen, -d, -n

giig

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Taustad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håvre n havre s.

håvren gar i risme

№ 289. havre
FÅRS

Sovde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havre

hå²vre, m., -n, utan pl.,
hafre, sädesslaget, avena.
Fränninge, Vocksjö. Fs.

Färs hd

281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 hāvrl n

havre s.

havrl

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havre

havre, en

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

have

hàvre - en

hàvren va ènte læ̀ger en vi
læ̀ste de ihópa.

Nr 4456 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havre

s.

hävre

s. 90

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

have

håve - en

en tona håve

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havre

hàvrs, -en m.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

have

hå²vre, m., – r. utan fl.,
hafre.

Nar å¹rsmålen vil¹ plå¹ iz¹,
så kan en på lid hå²vre.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hå̄vre n

have s.

~ n gar i risme

havre

№ 289. FÅRÖ

S. Åum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

have

håve, -en

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havre;

hå̄vre, – en s.

Nåsby;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havre

hàvrja, ìen m.

maja hàvre meja havre

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havreagnar

hàvraájnor

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havreagnar

hàvraájnor pl.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanrest

håvravipe, n., -d, pl. =,
-n, hafrear. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrebröd

hå̄vrabrø̄, n., -d, pltan pl.; knuckt., hafrebröd.

Vaujo". Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havregryn

hàvragrjn pl. koll.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havregryn

håvragrijn, n., -ed, pl. -, -en. hafregryn.

da ska håvragrijn me i påfan.

Asum (Barleja) Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havregrynsgröt

håvragrynsgröd, m., -en, utan pl., hafregrynsgröt, af hafregryn kokad gröt.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havregrynsgröt

håvragrynsgrød

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 Havragrebnyen

Havregröpning s.

№ 287.

2 Havregröpning

FÅRS

Långarod

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havregröt

hårnagröd, -en

Ö Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp, Färs hd

Ingemar Ingers, 1976

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havregrot

havragrød

R. f. 71.

Sörde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 havragrød en havregrøt s.

havregrøt

№ 289. FÅRÖ

S. Åum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× havrehålmter

håvraältor pl.

agnar och axstumpar vid
tröskning av havre

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrehöst

hàvrahøst

tiden för havreskörden; inbärgning av havre

R. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håvramel ed

Havremjöl

havremjöl

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* havrerisme

håvrarisme n.; pl. =

havreax, havrevippa

jfr havrevippe

Nr 67 '8. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havreskal

hàvraskàlor pl.

havreagnar och annat av-
fall vid tröskning av havre

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havreskal

hàvraskålor pl.

havreagnar

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håvrastrålar havreskalen

havreskal

stråzom fora vr ma

håvrastrålar

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havresoppa

hàvrasòpa

H. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havresoppa

Håvrasòppa, f., -n, pl. obrukl., hafresoppa.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrestubb

hàvrastòb, -en

stubbåken där havre vuxit.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrestubb

håvrastöb

stubb av havefält

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrevippe

håvravipa n.; pl. =

havreax

Jfr havrerisme

K. f. 99

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* havrevåt

sb.

hàvravòt n.

havrevälling

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrevälling

hå̄²ravèlin, m., -nen, utan pl., hafrevälling.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× havsa
v.

havsa

utföra hastverk

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hauset
a.

haused,

ordentlig.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× he

he,

hägeord = vad, hur? föråldr.

pièga, han i jid øgsen, di

hùdnan, ela hè?

enl. O. N.

1949. Tolånga, Fars hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* he

he,

trägeord, = vad? (cj förenat)

ànons, har du jid ögzen, for di hùdran, ela hé?

(jb hø på österlén) enl. O.N.

1949. Tolånga, Fås hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hl lin hed s.

hed

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hed;

he, - 'lm s.

her, - 'na;

di gudor hära

pu skarih hé;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hed

he, f., hen, pl. obrukl.,
hed.

han bor ude po hen.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hed
s.

he

ingår i namnet braanstahe,
viss del av Brandstad.

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

he. ´en. ´a. -ana. hed.

héen specielt = Revinge hed.

gå te héen. gå till Heden
(för ett omtyckt söndagsnöje).

héen även om en hedmark nu om
Nygård.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hed

he, f., -n, pl. obrukl.,
hed.

hused lidzor hæ pede
po hen.

Åsum (Sandbäck) Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heden

her

ti hérs, hii heders = hii helgdagsbruk

Flere språkprov på heden se 281.

Tr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 281.

heder

her, m., heren, utan pl.,
heder, förek. i utr. håla
her yttor, vårdera, vara rädd
om; ha ti hers, ha tin heders,
ha till bäst, bruka endast
vid höglidliga tillfällen, om
klädesplagg; dereinen her
me'd det är, böga värde, gram-
lät däri. heren e lan äw klärna
klädern ha förlorat sin fina
utseende. Tolånga Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hedershuva

hérshuwa, f., -n, pl.
-wor, -na, högtidsmössa,
mössa som endast begag-
nas vid högtidliga tillfällen.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hedenskläder

hérsklær, m., -na, pluratt,
höytidsskläder.

hor ska du hen i da, hite
du ha hérsklarna po?

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hedusvagn

hérsvogn, m., - kn, pl. - a, - na, högtidsvagn, vagn som blau begagnas vid högtidliga tillfällen.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hedning en ~a na

hedning s.

hedning

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hała 2

× leja

de va stn ~ me den

'affär', krus

№ 290.

Söfde

Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× heja

hæ̨ja̧, -n, -ok

Inhägnat område, (hän av betesmark) 1-s.

~~hage~~. Obs. icke = hage, men = dl i andra skånemål förekommande „hejda".

kæ̨la-hæ̨ja

svi̧na- -"-

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hæja e.
sb.

hàja, -an

Enl. uppg. en av gårds-
gård omgivet ej uppod-
lat stycke jord. Kun-
de ligga ganska långt från
själva gården

Nr 6755. Tolånga, Färs
Hugo Areskoug 1958.

K. f. 72

2. hàjan Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ heja

häja, f., -n, pl. -jor, -na,
liten inhägnad åkerlapp
l. betesplats.

Vouesjö. Fs.

(inhägnad) äng: Fränninge.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hejda.

2 hæja, f., -n, pl. -jor, -na
liten inhägnad åkerlapp l. betes-
folats.

Vollsjö sn, Fårs hd, Mlm. L.

L. A. R. Fårs hd, Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälderiarl n

× hejderidare s.

överjägare vid
ett gods

№ 290.

1926.

Röddinge Färs hd. H. Areskoug ~~1926~~

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hejderidare

hæjderijare, m., -n, pl. =, -rna, hæjderidare, förman för skogvaktarne, skogsförman.

Fränninge. Fs.

Även i Sövde, omkr. 1920.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hejderidare

höjderidare, -en

= skogrektare.

№ 290. Sörde, Fårs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× heken
adj.

hègen

ivrig, lysten

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel
adj.

hel el. hæil

en hæil sia

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel

hel l. hélor, m. och f.,
n. helt, pl. héla, hel.

Onen han e hélor.

Vollsjö. Fs.

hæjl: Östraby. och norra delen av Färninge.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel
a.

de e hèla vænden i én
pùlseène = mycket väsen för
ingenting.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel adj:

hel

helt

hela

hela kora lebla

№ 289. hel

FÅRS

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel
adj.

hel, -t, -a

færatór den ~ skears ~
hél óp ~ sona ~ lòga
tòror skårtorv den
skars hel upp i sådana
långa torvor.

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel
a.

hæil

den va en hæil bågka
skåvlon, a den lå̄u pa jårbågken.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel II
a.

hæila sòmåan

hæila skònska slåtan

--- hæila tidan jå va dan ---

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel III

vi hade jo en häil mil
te fjörkan.

Nr 7050. Långarröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel II

adj.

hæjl, neutr. hæjlt

Östraby. och Fränninge (nom)

mánen falt næjr aw hæjelen;
sin láo han æjt hæjlt áor.

hæjla byen. Fränninge.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel
adj.

hæil

best. f. hæila

hæila dén fèladen.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel

hel, -t, -a

den har stát dar
hela tiden. Den har stått
där hela tiden. / mest hela
vintern nära nog
N. f. 71 / hela vintern.
Ramsåsa, Fås kt

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel
a.

hæil

hæila stuæged e dan mæsa

Hjäuø

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel
adj.

hel

de jùsta ég i hèla stùan.

Nr 4418 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel ~ t

~ a

hel a.

han har sådd hør mest

hele dan

hel

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel

helt

hela

hel adj.

hela den högra sidan

e fordärvad

№ 289. FÅRS

H. Areskoug 1925.

hel

Sörde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel
adj:

hel, -t, -a

hela fäladen hela fäladen (betesmarken)

K. J. 71

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Sörde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hel
hela
hela

han ˌ svolna ˌ óp ˌ ˌ hela
sýnen han svullnade upp
i hela ansiktet / dí pie-
dåna dˌ ˌ våra
K. f. 71 / hela sòmaran
dessa kvinnodagover-
ken de på gick hela som-
maren

lövde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

hel

en hél tìmes väg en

hel timmes väg / en hél

lígg fùla en hel skara fåg-

lar

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hel

kos e hèla min

tid! Mors i all min

tid! / dær kom e va

hèla lygor stygom. Där

kunde vara hela flockar

(s: av rådjur) stundom.

K. f. 71

Sorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel

hel, -t, -a

hela tiden

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel

hel, -t, -a

han holder sig hél och
rén han håller sig hal och
ren

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel
a.

hæil

en hæil mànnad

hæila dæn kv. f. 1910

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helbibel

helbibel

fullständig bibel, upptagande både gamla och nya testamentet

Jfr halvbibel

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helbrägda

helbrägda, oböjl. sing. och pl., helbregda.

den kune gärna vad skomägare, för nävana e helbrägda.

Fränninge. Fs.

ja e glä för ja hä en helbrägda krap. Vousjö.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fäs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helfärdig

helfäre

hel, ej sönder

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× helförände

hélforénan sb. best. sg.

blindtarmen

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*helföränden

hélforänen (best. sg.)
namn på en del av oxens(?) tarmar (hade bara en öppning;
"slutad gar tebaga, sin gar de sma tormana")

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helg

hel, m., hélen, utan pl., hälj.

lyfta ti en gø hél!

snart e hélen slut. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel en

helg s.

helg

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålad + helget

helg äv. = idealhållstånd, såsom i detta ex.

de ha blød un hålad sin
vi blø aŋ ma dom

Långaröds sn. Färs hd.

Nils Nilsson

№ 530

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× helgad
s.

hèlad, -an

helg

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50. Ålen i akttagen
1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× helgad
s.

hälad

helg

De va hälad i går.

Nr 8653 Färs hd Västerstad
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× helgad II

hålad

om "renhårig" person.

Där var sådan hålad i honom,
en person med ordning och reda.

Nr 8656 Färs hd Västerstad

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helaftan 2

helgafton

helgafton
(jul-påskaftn etc.)

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helgdag

hälladä, m., -n, pl. =, -na,
häljdag. Gränninge. Gs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helleda

helgdag s.

helgdag

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helgdag;

hälledä, - lin s.

—, - na;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helgdag

hela da

(sön- och helgdag)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helgdag

hèle dà

K. f. 71

Torde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helgdag

håladå

Jfr hålagt

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helgdag;

hèledà, - en s.

-, - na;

de é en hèledà;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helgdagskväll

hela dagskväll

kväll under helgdag

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helgekväll

hälakväl

helgdagskväll

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× helgekväll

hèlakvél

helgdagskvall; anl. uppg. år. om afton före helgdag.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helgonamässa

hèlnamàsh

allhelgonadagen

Jfr ex. u. Kyndelmässa

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helgonskyld

hälgonsäl, m., -en, -ar, pl., helgonskyld; gammalt ornas som utgick till prästs el. klockares avlöning. Fränninge. Fs.

Rep.-påverkad form: jfr hälnaskylt, ant.-fr. St. Köby, Torna hd.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haglår helgård

helgård, en hett man tal.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hailhed helhet

helhet

bygen lan hær i sin

hailhed

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helhet
s.

hélhéd

i förb. i sin hélhéd

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ helhusare

helhúsare, m., -n, pl. =, -na,
helhusare, benämning på
en torpare, som har s. k. hell
hus, helt torp, varpå kunna
födas 2 hästar och några kor,
i motsats till innehafvare af
blott half torp, hvarest blott
kan födas 1 häst och 1 à 2 kor.

Fränninge. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* helhåsa

pl. helhåsor

helstrumpor. långstrumpor

Nr 4418 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hèli. hèlat. helig

helig

fqr. nar vi va åla rèknada, i gàmla nòrstrems tid. so åltid bjqd han, nar de va hèlat (helg)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hæli, hælat. helig.

de va fastelansmænda; de holt di hælat (hæl i betydelsen ledighet och därtill hörande fest).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x heliga män

hällemän!

uttryck för förvåning.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heligafton

hèliaftan, helig-afton. helgafton

best. f. pl. hèliaftnana.

fer i tiden so sygde di ve

julhogtiden (låneord), de va po hèli

åftnana; dé kala di for

màriklóka. (Per Fyr)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heligafton

hehåftan

trol. afton före de stora helgena, alltså jul-, nyårs-, pask-, pingst- och midsommarsafton

sin so e da hehåftan

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helled²

heligt

dh l ~ dá

helig

№ 290.

Söfde

Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helet

heligt adj:

heligt

№ 289. FÅRÖ

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hœlåd, -en heligt

helg

i syn o hœlåd = i
söcken och helg

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hélor heller

de e ~ ²nte de

hellre

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Sofie

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heller

hélor

Av. 'hellre'

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heller

ente — häller s. 90

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heller

han jör ihäller. s. 96

= han gör icke heller.

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heller
konj.

hœlon

fœn drak æli bin hœlon.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heller
konj.

hælon

folk va inte sa ælia fär
hælon

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helmånk n helmåne s.

helmåne

№ 289. FÅRÖ

S. Åsen

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×helsinge
sb.

hèlsinge

et ~

helvete (en fem.)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helsäfz ed helskägg

helskägg

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helslaktad

helslaktad[1], lika i alla g., pl. – k, eg. helslaktad; ostyckad, omsplaktadt djur.

Ja solde fira[2] helslaktade[1] kredz fs en da.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898. Tollsjö. F3.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helsot

helsót

svårig sjukdom

fa sin helsót

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helsot

helsód. -en. helsot, dödlig sjukdom.

so fik han te dåktoren; so fe han nód a sòpa se i hålsen me a so fe han nód a skàla se i; men de vá vel hanses helsód, ela hade han vél bled brá. (Elna Hellstrand)
(en skildring av ett sjukdomsförlopp) Vomb.

Vomb Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I helst

helst

en hörde ja inta hår
mud som helst man
(s: jag) hörde ja inte hur
mycket som helst (s: ej alls
av det som de äldre tala-
de om) K. J. 72

Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

1958

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

helst

dan e tid när
som helst det är tid (att
göra det l. det) när som
helst. K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

helst

Är i synnerhet

... hélst när du var

två år i synnerhet när

de (d: unghästarna) var två

år (då var det lämpligt

att tämja dem).

K. 172

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Sövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

helst

vá ~ fo:r ~ nód ~ som ~ hélst

vad för något som helst /

ínte vém ~ som ~ hélst

ínte vem som helst

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helst
adv.

helst

di lå dom hoden som hälst.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

helst

helst

hår som helst var som helst.

vi sålde dom lid hår som helst. Vi sålde dem liket varstäns.

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

helst

helst

Nr 7503 Hamsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

när som helst / du va inte hém som helst, som

N. f. 71. / Kona gila dom det var inte vem som helst som kunde kast-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

helst

rera dem (s: s. k. pòsa-
grisa, dvs. grisar med
pungbråck) | háfor krédz
som helst. Vadfor kreatur
som helst.

N. f. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helst

helst

Av. 'i synnerhet', 'för-
skilt'

hélst för kärana. I
synnerhet för karlarna.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helst

helst

Av. 'särskilt', 'synner-
het'

hélst Kó'bor sär-
skilt koppar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

helst

helst

Av. i betyd. 'i synnerhet'

hår som helst vart som helst / de fara hår som helst de fara vart som helst

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

helst

han tölda här
möza sùpa som hälst han
tälde hur många supar som
helst. N. f. 78.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helstöpt

helstupt l. -or, m. och f.,
n. -stupt, pl. -stupta, helstöpt,
helgjuten, gjuten i en enda
sammanhängande stycke.

En helstuptor gryda.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helt

helt
adv.

som sväljer, dv ud

helt så svälja de

det helt

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²halvete helvete s.

va ² ~!

helvete

№ 290.

²Rödlinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem
adv.

hem

ja kan jo äga hém

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem;

hym, -ld s.

-, -lu;

han har ygld hym.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem

adv.

hem

hár ska dú ga hen?

ja ska ga húm.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem
s.

hem. led, n.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem,

hufm, ¹ ld s.

—, ¹ ln,

– am hufm e

vh hufmed,

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem s.

hum, n.; humed, pl. =,
humen, hem.

Åsum, Vaesjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. hem
sb.

hem, 1 ed

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

1. hem
sb.

ja ~ é va ~ hæmed
ál tíd jag är hemma alltid
y. hem (t. ex. om en ålderdoms-
hem). / da ~ kom ~ ntæ
K. y. 71 / so ~ tít pa ~ fræga
2 ~ vårt ~ hæm det
hände inte särskilt
ofta i vårt hem.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem

hem

hem

jag fann åsa hem får

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem. -ed. hem.

kem
S.

nar folk kom a skòle sögza
hànom, so va han àlti ve hémed.

den som hán hem a vil hem, so
kán han kòma. (talesätt).

P.F.

Vomb

№ 1006. I. Ingers 1930.

Fäs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem
s.

bst. sg. hömmed s. 94

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem
adv.

hönn

s. 93

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem
adv.

hum (cv. hom)

ja vå dan for lid sin, man
di mote fulja me hum.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem
s.

hom el. hum, ¹ad
y. hem, ¹ad

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem;

hem, – 2 d s.

hour har han

set hum?

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heem

hem
adv.

ta heém bege sig hem /
dé fiya dr ta heém
po våren o lo dom
pàta. Då (s: om stora hade fol)
måste de (s: bränna på åkern)
bege sig hem på våren och låta
dem (s: fåren i kåten)
dia.

N. f. 71. /

Ramsin, Fårö hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem
adv.

hem. yngre hem

han kom hem te kvigan

den komor non au vara

gläta hem sätnu.

Nr 7048. Östraby, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem

adv.

hum

dæn skole frumentumon fulja-n hum.

han bemænte-d ænte, udan han bar ad hum.

Nr 4418 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem;

hym, – hd s.

–, – hn;

han har ejhd hym

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem
adv.

hem, adv. hem.

gar du mē hēm nū?

di skolē fjova hēm brēnevīn.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem II
ab.

den som kan hem a vil hem,
so kan han koma. (talesätt)

P.F.

1006 Vomb,Färs hd.

1941

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem l. hym

hem
adv.

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

jalpa ~ se ~ hém ta sig
hem / de ~ kom ~ hym sin o ~
vile ~ ha ~ brudad de kommo
hem igen och ville ha hästerna
broddade

Vomb.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hym (hum). 1 ed. s. = hem.

J. Åum

Nr 4151 - I. Ingers 1925

Fars

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem

hum, ¹hd, µ.=, ¹hn

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem

hem adv.

gå ~ med de

han fjorde jo fört hum.

hem

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem;

hym, – ´ld s.

–, – ´ln;

ja har inte vad

i fron hymed;

Näsby;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem

s.

hom, -ed (hym)

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem

hem
adv.

han hade dræpad hem
krétjen han hade drivet
hen kreaturen

K-f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

2. hem
adv.

hem

K. f. 71
de mater le hem po
lilemidan, for fugled
skole, pata de måste
leda hem fölstöet under
sövde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

2. hem
adr.

lillemiddagen, för
fölet skulle dö

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hem
adv.

den var inte so
rolet o aga efter
stan o hum det var
inte so rolist att åka från
staden och hem (d.v.s. när
mannen, som körde hästarna,
var berusad)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hem
adv.

de gjorde hem
åska de körde hem
risved

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hum, 1-ad, — Lem s.

hem (sb.)
(Vr 1941:) hima

~~se nå. hem pl.~~

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem

hum

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem

hem
adv.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hùmabröjd, neutr. -bröjt, hembryggd

di hådde ingen ån likör udan

brènevin a sö hùmabröjt öl.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hemet;

hymed adv.

hem;

nor hym kam

hymed so styt

hym o dø;

1586:1 ~~Tolånga,~~ Röddinge Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hemet;

hymed adv.

hem;

han kom hymed;

hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hemföding

hemföing, m., -ren, pl. -ra, -na,
hemföding, epitet på son l.
dotter, som alltid vistats i för-
åldrahemmet.
Ha forstå tilija hemföinza som
åli ha våred ude i varden?

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemgift

hemjut -en

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemgift

humjut – en

-- fa i humjut

1950. Vollsjö. Tåss kl

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemgift
sb.

hemgift

K. 799

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemgiftlyg

hemgútatöj n.

tyg (vårnader o. d.), som ges
såsom hemgift

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemifrån

hömmaifrau s. 93

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemafra² hemifrån adv.

han ha² ute rest
hemafra² idä

№ 289. FÅRS

hemifrån

Sövde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemkommen

hu̇m̲kom̲en, pl. hu̇m̲kom̲na

di e slet̲ ènte hu̇m̲kom̲na.

S. Åsum.

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hemledes

hu̲m̲le̲s̲, adv., eg. hemledes; hemma, i hemmet.

han̲ gø̲r hu̲m̲le̲s̲, ha ga se̲t̲.

Vanstad. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hemledes

adv.

humlés

hemma, i hemmet.

han gar humlés, ha ja set.

Vanstad, Fris hd.

P. L. 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma;

hȳma adv.

ja ē ēna hȳma;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma
adv.

hùma

di va hùma, di måste dùtrana

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma;

hym̄a adv.

han ē inte hym̄a;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma;

hym̄a adv.

-- su läyl ja va

hym̄a;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma
adv.

hima

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
hemma

hemma adv.

har har han hemma 2

hemma

№ 289. FÅRS

6
S. Stenn

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma

hø̄ma

hemma

dær hø̄ma hade vi

tra bålta jul

Långaröds sn Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma, adv. = hemma hemma

S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Fårs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma

hùma

K. f. 71

mánan han - gek - hùma
o - trùsa mannen han gick
hemma och "stökade."

K. f. 71 Sövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hùma

hemma
adv.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma
adv.

hima

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma;

hym̲a a.

bättre e brå, men

hym̲a e bäst).

Näsby.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hèma

hemma
adv.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma
adv.

hùma

klokan tól ela hál ét e
en hùma

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma

hùma. adv. hemma.

1. hår e mor? hum e nede a
høster. – dó e i ène hùma.
2. han frågte dom har gàmla di
va a har di hade hùma.
3. di hàde di huma i
stuan. [Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1060.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma

hùma

huma, tu vårt hemma hos oss

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma;

hjima adv.

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma

hùma

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

dar ~ sto ~ almor hæma ~
ve ~ gåren. Det stod
almar hemma vid gården/
hæma ~ tr ~ vårt hemma
hos oss, hemma på
N. f. 71. / vår gård.

Ramsåsa, Fars hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma

hǣma, adv., hemma.

Åsum, Dousjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kemma
adv.

kùma

ble kùma

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma

hömma

s. 93

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma
adv.

hòma jf. hùma

dæ va tvåu som va hòma

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma
adv.

hòma el. hùma

ák, han va àlei, àlei hùma.

dankùma, dån hemma.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma

adv.

hèma

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmadotter

hu̅²madòtor, f., -en, pl. -tra, -na, eg. hemmadotter; åbodotter som icke tjenar, utan vistas i föräldrahemmet.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma-frå(n)

hùmafrà, adv.

hemifrån

östraby

Nr 2-1 b Färs hd
Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmafrå(n)

hǣmafrō̄, adv., hemifrån.

Allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmafrån

hwmafrå

hemifrån

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmagjord

hùmajörd; pl. ˆ – ˆ a

(tillverkad hemma på gården)

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmagjord

hemgjärd

Rätt vok. i -gjord?

Långaröds sn Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hemmahåsa

hùmahòsor pl.

hemstickade strumpor

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmakrydda

hǣmakrijda, f., -a, pl. -dor, -na, benämning på sådana kryddor, l. kryddväxter, som kunna odlas i hemmet, ss. senap, persilja, purjo, timjan, lök m. fl.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemman

hemman, - ad

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hømanen

hemman

hemmanen, gårdarna

de tre hømanen fan

hobqida

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemman

hèmane, -hd, pl.=, -hn,

hemman.

de va bàra di som hade

hèmane som hade ygstrèt.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemman

hùmane, -ad, pl. =, -an

Östraby.

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemman

hùmane -ld, pl. =, -en

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemman;

hymanc, - 2d s.

dèza hymanzd,

Näs by;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmane,

hymanh, - hds.

—, - hn,

han har söult

hymanhd,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hemmane

hu̲²mane, n., -d, pl. =, -n,
hemman.

Numänt. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmane

huimana n.

M. f. 78

Nr 67 ‹8. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmansdel

hu̇²mansdèl, m., -en, pl. -a, -na, hemmansdel.

ln som hådh såmedån lidhen hu̇²mansdèl va lija nösi som ja.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmansköp

hůmanstjöb, n., -et, pl. =, -en, hemmansköp.

Ja ha skröved måna hůmanstjöb.

Tränninge. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmans-åbo

hùmansabò pl. -bor (?)

Färnäinge.

Nr 281 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmansåbo

hemansåbo, m. – bowen, pl. – bör, – na, hemmansåbo, hemmansinnehafvare, – brukare

Västerstad. Fs.

Föreningen.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 hemmansägare n hemmansägares.

nu sen han ha bled —

Rsp-lån?

hemmansägare

№ 289. FÅRÖ

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmantal

hùmantål, n.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmantal

hǣmantàl, n., -ed, pl. -, -er,
hemmantal.

pocsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmantal
s.

hìmantál, -ad. n.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmasmör

hǣmasmǭr, n., -ed, utan pl., i hemmet tillredt smör (i motsats till mejeri- l. konstsmör).

Fränninge. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmason

hemasön², m., -en, pl. -ar, -na, ~~fullvuxen~~ yngling som vistas i hemmet hos sina föräldrar.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmaspunnen

hu̱²maspòzen, m. ah f.,
n. - zed, pl. -zna, utan pl.,
hemspunnen. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmaspunnen

heute. hæmaspøzed

om gara.

Följden är adv. hemma, icke s.

hem såsom i repr.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmastadd

hùmastád

di ble for møed hùmastáda.

(hå i bet. „självverksg". "tilltagsen" på en främmande ort).

1941. 1006 Vomb, Fåra hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmavävd

hùmavövda pl.

~ klær (kläder)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmavård

hùmavövd; pl. ˆ – ˆ a

hemvård

hùmavövda klår (klä-

der).

K. f. 71.

Förde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmavård

hùmavøvd

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hemmavåven

hu̇mavȱven, -vȱvd l. -vȱvdor, m. och f., n. -vȱved l. -vȱvt, pl. -vȱvna l. -vȱvda, utan komp., hemväfd.

Boesjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmet osv.

hummed

'hemåt'

"när hun skolle gå hum-

med ..." S. 30

Nr 5170 Brandstad, Fars hd

Anders Malm 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hemmet

× ~~hemmet~~;

hjemed adv.

hem;

--- som han

ska åsa hjemed;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemort

hymört -en

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemresa

hemrésa, -an, -or, -orna

P.L. 1898 281. Brandstad, Fårö hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemresa

hæmræjsa, f., -n, pl.
sor. -na, hemresa.
Västerstad, Östraby. Fs.

hæmrēsa, Ocksjö, Branstad,
Sum, Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemresa

hum̲rę̲sa, f., -n, pl. -sor, -na, hemresa. Vollsjö, Åsum.

hum̲rę̲ysa, Östraby. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemresa

s.

humræjsa, -an

Västerstad, Östraby.

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemresa
s.

hemresa -an -on -ona

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemsjuk

hemsjug[1] l. - or, m. och f.,
r. - t, pl. - a, hemsjuk,
som längtar till hemmet.

Ja hade[2] en paog i Amerika,
men sa blø han hemsjug[1].

Vestkstad (Gummastorp) Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemsjuka

hemfuga, f. 1-n, utan pl.; hemsjuka, hemlängtan.

Västerstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~Kåor l. Kåoror, m. ah f.~~ 1

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemsk
a.

M. hìmska

di e hìmska a sæj

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemskt
adv.

hemst

väldigt (nyare uttryck?)

nä e daa inte sa hemst mead
ijen

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hømvest hemvist

hvnist

han fik set hømvst i

starays

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530 Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hemvändes

hemvändes, adv., hemledes, i ellen i riketen av hemmet.

han gar inte po nad arbej ita, bara lita hemvändes.

Vorn

№ 1006. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemvård

hȳmavȫvd neutr.;
pl. ˆ – – da

~ bȫsetȫj (byttyg)

K. f. 99

hȳmavȫvda melsätja
(mjölsäckar)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

henes
pron.

hinas

de e hinas ud te vejen

(henes fönster el. lägenhet)

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

henne

Gen. hinas; svagtryck hinas

hinas són (son); hinas

mán hennes man

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemes

hingases

s. 91

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hennes
mon.

hinas

Västerstad, Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hennes

poss. pron.

hinas

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hennes
poss. pron.

hènes

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hennes
pron.

hinas

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hennes

hi²nas. poss. pron. = hennes

S. Åum

(i Bara h:d hizas).

Nr 4151 I. Ingers 1925

Fars

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hennes
pron.

hi̲nas

Gränige.

Nr 281 Fårs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hennes

hiza (trycksv.)

Formen hörd en gång

dár e hiza mán vég-
formán dár är hennes man
vägförman

K.f.71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hinas el. hinas. poss. pron., hennes.

pørjinsen hede hinas far. 1927.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hennes

hinas

hinas-far; hinas-mor

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hennes

hèjas el. henas

de stå på rygjen på hejas tròja

han hade håed på henas knè,

så kalad.

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hennes

poss. pron.

hinas

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herde

hø̄re², m., -n, pl. -ra, -na,
eg. herde i vallgosse, -hjon.

hø̄ren² på̄te² il̄ fo vas̄.

Vanstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herde

hòre, m., pl. -a

vallgosse, -hjon.

hòren sate i'l på vas.

Vanstad, Fars hd

P. L. 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hø̄rl n hø̄ra na Lerde s.

vallgoxe

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herde

hørfe, -en m.

person (i regel en pojke l. yngling) som vaktar kreatur, får, gäss o. d.; vallgosse

vi hade en høre o. vita dom vi hade en vallgosse som vaktade dem

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× höre; herde

hørl, – hn s.

ì a, – na;

herde, vahtpojke;

1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjøre. -en. hjøre. -ane. herde.

kreaturvekten.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herde
s.

hǫre, -en

1. valkjon, herde.

2. ss. skällsord el. skämtsamt som
personbeteckning

en son gamal hǫre som já

m. f. 67

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ~~höre~~, hende

hörr, -hn s.

-a, -na;

vaktpojke, hende;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

herde

Je vaktherde

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hørda, -en m. herde

vallgosse, vallhjon.

Jfr vaktetherde ds. och

*vaktegråk

M. s. 75

Hören skulle ha én horn o-

én bussa (bössa).

Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herde

hørka, ~ en m.

vallhjon, vallgosse, vakt-
pojke.

hørken vuta ~ fåren o ~
jesen. Vaktpojken vak-
tade fåren och gåsen.

R. f. 71.

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Förde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hørde s.

hørre, -n, -a

herde

din høre – veder-
måle

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924 Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herde

hørk m.

vallgosse, vaktpojke

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

herde

Är. som skällsord med betyd. 'pojkspöling', pojk-varker', 'drummel'

din-hära!

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*herdehus

hørahuset sb. best. sg.

litet skjul på två hjul (alltså flyttbart) som vallgossen (på större gårdar) kunde söka skydd i vid oväder.

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hardelur

hørralur

(se fotosaml)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herrans

hàrans

nod. hàrans vär eu herrans

oråder

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

here

hàre, best. f. hàren, hàre,

-ana. here.

hären stundom använt som hälsningsord till främlingar: so ska ja si hären, har va igen väj ifra byen a öp, so di möte sia po märkorna.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herre. II

ja fjænor ænte åla hàra som
va dær dó.

hàrana di oppódia dorras fjænarn
a ga i fjorkan.

har fróken, hàtal ile allig fróken eller
fróken o borgerligt stånd. „Ken fróken".

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herre s.

kåre n — —

var kåre kåmer o
kåmtar mi snart.

№ 287. FÅRS herre

Åved

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herre

(herren = gud)

herrans hus

'kapitla'

"ti tag fro herrans hus i vänn..."

S. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herre

hàre; hàrana best. pl.

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harre

harre gū s. 89

= herre Gud!

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kerne

kàre

já kàre gud!

á kàre gud, já ble reint forándrad.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårk n² herre s.

var ~ kómor o hémtar¹ ²

mi

.M 289. FÅRS

S. Åsun

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kere

hår², m., -n, utan pl.,
Hären, Gud.

brö²woren ä²rvde att gö¹sed;
sin som hå²ren, så den
fiff ä²nte nad den i¹hel.

Fränninge. F3.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Herre

hàre

var hàre, vår Herre.

la var hàre rá.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårl n herl s.

var ~

herre

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hàra Herre

Bl.a. i uttr. som / hàra gud!

Herre Gud (i utrop.);

ak, hàra jésus! / ak, hàra gud!

R. f. 71

Tovde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herregård II.

hårregård, m., -en, pl. -a, -na,
hårrregård.

Boesjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herregård

hårregaàor, m., -er, pl. -a, -na, herregård.

de gaor pa me hårregaàorana, pa di blø delta.

Västerstad. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herregård

härregår, ˋ – ˊen, ˋ – ˊa

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Herre je

hàre je. × Herre je, interjektion

(för förvåning, ledsnad, m.m.)

Vonb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* herreje

hàre jé

Herre Jesus (som interj.)

ak, hàre jé!

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herreman

hårremån, -en

spela hårremån = spela fin herre

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Herren

häran

Gud

I när. som: dé orta
häran det vete Gud

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Herren

hären. Herren.

Vomb.

№ 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herrens händer

harens ~ hénor, l ~ héndor

möjl. en röd Lychnisart

(tjär blomster?) ty, "dr ~

va ~ lrasom ~ kràma, "

so ~ dr ~ fàsta va fingrana".

R. f. 72

1) hära trolistoris 'blibbist

stråta!

Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herrgård.

hàrgòr, - hrs.

- a, - na;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herskap;

harskåv, – ad s.

harskåved gu

höjestå;

M 1587:1 Ramsåsa. Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herrskap

hanskåb, -ad

ståndspersonen, adl. herrskap

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herrskap

harskåv -ad, pl.=, -an

1, personen som ega en herregård.

2. "herrskapsfolk", fint folk.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kersskap;

kaskåv – 2d s.

vi skule plöka

ålen ti kaskåved.

Höö;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hørskåv ed herrskap s.

herrskap

№ 289. FÅRÖ

S. Åström

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harstråb 7 henskap

hansskap

(ständspersonen).

Långaröds sn Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herrskap

hærskåp; – 1 en best. pl.

herrskapet på en gods

Repr. form; endast acc. i dialektal. 1-s.

R. J. 71.
2
Sovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herskap,

harskåv, – hd s.

harskåvhd pu

hlostor,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herskap

harskåb, n., -ed, pl. =, -en, härskap. 1) härregårdsinnehavare, personer som äga en härregård, 2) härskapsfolk, "fint" folk.

Vollsjö,
Kärrstorp. Fg.

harskåv, Åsum.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanskap

s.

hanskåb el. hanskåb, -ad

om ägare av herregården eller andra stora gårdar; herskapsfolk, ståndspersoner. (Nu mest om äldre folk.).

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 281.

herskapsmark

harskåvsmark, m., -en, pl. -or, -na, jord, mark, lydande under en härregård.

hela Åsom va harskåvsmark.

po harskåvsmarkorna fe inga fåtor kåma san va fråmada. Åsum. Fs

harskåbsmark Vallsjö

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

henskapsmark

harskåbsmårk -en -or -orna

jord, mark, lydande under en herregård.

P. L. 1898.

Vollsjö, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herskapsstol

b. f. pl. harskåbstålana;

särskilda bänkar i Västerstads gamla kyrka som voro avsedda för herskapet å Västerstads gård.

--- harskåbstålana, sa kalad ---

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

henskapstid

best. f. hanskåbstiden,
den tid då adligt henskap innehade
Vollsjö säteri.

Vollsjö.

J. Ingus. 281 Fäs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herskapsvagn

harskåvsvogn, m., -en, pl. -a, -na, härrskapsvagn, vagn sådan som en ståndsperson, härreman, brukar.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hes. 1-hn.

×hes, stor sådesstack.

×hes
s.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hes;
s.

hes, -'en s.

-'a, -na;

hö- eller halmstack;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hes;
s.

hes, – lm s.
– a, – na;

stor hö- eller halm-
stack;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hes

hes, f., hesen, pl. hesor, -na,
1) res, stor säd- l. boderstack;
2) i skogen bestämtliz hålada.
vedgånzsåzen jinz inz i ut, de
kala bor en hes, när de va
vår. Fräninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hes
s.

hes, f., hesen, pl. hesor,
-na, hes, stor stack af
säd, hö m. m.

di säte en hes i da, en i gar.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hes
s.

hes, en
sädesstack.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hes;

s.

hes, – ´ln s.

– ´a, – na;

halmstack;

M 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hed neutr. het pl. heda 2 het adj:

da e het 2 dd.

han e hed som

en kakelon.

№ 287.

FÅRS

Femminge het

H. Areskoug 1924

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hed

hit

heda

det adj:

de e bra hit e stan

det

№ 289. FÅRÖ

S. Åsam

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

het
a.

hæid el. hed

men han ble lid hæid om
ørnen (ørnen).

di blen for héda.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hæid

het
adj.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

het
adj.

hed, n. hit

hit vár, hett vatten

s. Hesn

4151 Fäs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hed hit

heda

het a.

hør e jo hit som

en bagaron

het

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hét

hédor

a.

Av. hetsig, hetlevrad

en, hédor kár en

hetsig karl

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta;

hēda, -or, hēde,

hēded.

ja vēd inte ha

han hēde;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta;

hēda, -or, hēde,

hēded;

so fröugte hupn

va dröjen hēde;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Pret.
hède

heta

ha va de han hède? Vad var det han hette?

prästen han heda nels ölsen. Prästen han hette Nils Olsson

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta

hīda . hīdor . hīde . hīded . v.,

heta.

1. ja hīsar nøgu ālri va den hīde.

1927.

2. pærjensen hīde hīnas far . 1927.

3. vi hīde marten hansen bejle . 1930.

Vomb

I. Ingers 1930.

Kåre

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta. II.

min fär heda nelsölsen, so fek han hans fäs nämn, so fek han heda nels fjr (Per Fyr).

ja vid änta va di hède
N. J.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hota

Pret.
hìda

va fàrs va de han
hìde? Tal turen var det han
hette?

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heda hede — heta ok

hédor

heta

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hida² hide² — heta v.

hidor

№ 289 FÅRS

Söde H. Areskoug 1925. heta

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hetta v.

hetta v.

hēda, hēder

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta;

hēda, -ór, hēdr,

hēdad v.

han hēdor nēs;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta;

hēda, -or, hēde,

hēded v.

han hēde nel Gēnslen;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta
v.

hèda, -or, hède, hèded

Västerstad, Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta
v.

hèda, hédor, pret. hède

dær kom en rikstasman som
hede nels mænsen i skòmparp.

Nr 4456 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta
v

hèda, hédon, pret. hèda

vá va de han hèda, dén
prästen?

Nr 4829 Västerstad, Fårs hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta
v.

hèda, hédor, pret. hède

ha é de den hédor?

husad hédor bramgla enu

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta
v.

hèda

put. hèda

Nr 7050. Långarröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta

Pret.
hēdo

Pres. sg. hēdor

had ēd den hēdor? Vad
är det det heter (kallas)?

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta
v.

hèda, pret. hēde eller hèda
pres. hédor etc.

ha vå de han hēde, svarfåren?

jåhåna hédor hum.

hå e de de hédor?

Nr 4418 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta
v.

hèda, hédor, hède, hèded

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hida² hide² — heta v.
hidor

ha e ed han hidor?

Kvantitet? hida?

heta

~~heta~~

FARS

№ 289.

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta

pres. hédor

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta

Pres. hédor

M. f. 71

"Finare": pres. hétor, pret. hèta. M. f. 75.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta

Pres. sg. hrdor

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

Tolånga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta

hr̥da (hr̥dor, hr̥de, hr̥ded)
intr., heta.

vit'u ente hat'u hr̥dor?

Vousjöah alla söder därom
belägna socknar.

hr̥da, i alla socn om Vousjö belägna
socknar. № 281.

FS.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf.	pret.	pret. part.
heda	heda	heta
pres.		
hedar		

kan du sej,
vat du heder?
o prästen han
frågten jo, ha pågen
skole heda

№ 287. FÄRS heta

Frenninge H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta
v.

pres. hédor

--- hla hát de hédor

= eller vad de kallas.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta
v.

hèda. pres. hédor

ja véd ènte va han hédor
te förnämn

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta

hrdfa, hrda

Pres. -or

bèlinza hrdor gären

Bällinge (s: Bällinga) heter gär-

den

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

heta
vb.

han, hède, jo nels

han heter jo (faktiskt) Nils

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta
v.

pret. hède

häri hède den störste

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta v.

hede (prat.)

'hette'

"sämm hede Tulle ..."

s. 29.

Nr 5170 Brandstad, Fårö hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta
v.

hǣda, pret. hǣde

ha hǣde han? Tillägg 1957.

Nr 4802

1947 Brandstad, Fårö hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta
v.

hèda, pret. hède

pres. hédor

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hetas

hèdas, pres. hèdes, dep., hetas

= låtas, föregivas.

de skola hèdas hem va i

pòtaffèlan a tò dom. P.F. (I Vomb

inbillade man barnen att barnmorskan

hämtade barnen i en källa söder om byn,

kallad pòtaffèlan).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hetas

hèdas

hetas, kallas.

han ska hèdas rigg

hvem impers. de ska hèdas.

Tolånga.

Nr 281 Fars hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hetas

hädas², förek. blott i infinitivus, hetas, kallas.
han ska hädas² rifs.
Äfven impers. de ska sa hädas².

Tolånga. F.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hedepliida n hedepliidor nå lietplita

utslag till följd
av värme

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hes hets

hets

da ser man hes?

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nils Nilsson

hets

hes

värme

han - gir - brå hés (om en spis)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hets;

hes, -en s.

de jir ögen hes;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hets

his, m., hi¹sen, utan pl.,
hets.

lo¹ren hun gie ²igen his.
han hade ²gærned i hi¹sen
lo ²gæza. Åum. Fränninge.
Fs.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hets;

hes, – 'hn s.

dar bler hn fäli

hes, nor di fjuhnar;

~~Hon~~

Hön;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hets

his, hen

hetta, värme

P. L. 1898.

Föreninge, Fs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hetsa

hi²sa (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., hetsa. Användes äfven i föraktlig bet. om skicka, sända.

den fåtige fråoga de ænte ²ite har de hi²sa hen.

Färs hd Fränninge. F.

Per Larsson 1898. № 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hetsa av

hi¹sa åw (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., eg. hetsa åstad; skicka åstad i hast, för att hastigt uträtta ngt.

hå²de vi nu hat en som vi kune hi¹sad åw po en pis ti fåbo åte kå²gor.

№ 281. Åsum (Sandbäck) Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hetta

hēda (hēdor, pl. hēda, hitte, hit, hit, hed, pl. hēden) tr., upphetta (en bakugn).

Kvinnan hitte bågarönen o lōde hun skulle hōla pusslingapöigen dariz. dar e hit ti rue.

Åsum. FS.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hetta

hēde², m., -n, utan pl.,
hetta.

i da e'd en gårli hēde².

Åsum (Sandbäck) F.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hēde² n hetta s.

en fārk² ~

hetta

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hetta
v.

hìda

uppheta, uppvärma

hìda bägarönen

Nr 4489 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heda ~ ~d hetta de

de ~ bagarlonen

upphetta

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hella;

hēdr, – hn s.

har ē hn fārli hēdr,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hetta
s.

hìde (hȉde ?)

en fàsli hìde

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hella;

hēdh, – hn s.

sālhn tōd hēdh;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hètta
sb.

hæ̀de m.

värme

den ta hæ̀de tu, se
den tog värme till sig
(om sad som lagrades på
sådesloftet och gå då och
då omrördes)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hetta
v.

hèda

hetta, elda.

Östraby.

dæ e jöz, stör sa en kan hèda
me-n i stèled for bågebrène.

281 Fäs hd. P. L. 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hetta

hède. -en. hetta

(såväl ugnsvärme som solhetta)

ja vi har dojt av hède i da'.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hette

s.

hède – en

de räktat ramlar hède nör

2/8 1951. S. Åum, Fårö kd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hede

hetta

hetta
s.

Nr 8656 Västerstad Fars hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hetteplita

hedeplidor sb. pl.

värmentlag hos spädbarn

N. J. 71.

Torde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hia;

hia, ˗ar, ˗a ˗ad;

bedraga;

han hiar o bedrar

folk;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hia
v.

hia -a -ad

lura.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hia
v.

hia -an -a -ad

lura

di kone hia dom tè en fèmtan

kronor.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I.Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hia
v.

hia -ar -a -ad

lma. bedraga.

soma tyfjor dee rålet a
hia folk.

1948 Vollsjö. Fars ed

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hia till sig

hija tl¹ sk (-ar, -a, -ad, -a)
lura, narra till sig.

hija

...sa jir 'ld sk, om han han
nod ²ånld prövventtimor tl¹ sk.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hiagålen

× hiagalen

ivrig

Ilstorp

2892 Ilstorp. Fått av V Helander 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hialös;

hialøs a.

nervös, orolig;

han e su hialøs;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hialös
adj

hialös

otålig.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hialös

hialös

orolig, brådskande

å, du ska inte va sa hialös;
du ägor sæen ej i månen.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hialös
adj.

hialös

orolig, ytterlig

då som nu kunna folk va bade hialösa o awmödalösa ...

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ellen Jönsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hialös
adj.

hialös

„en som inte tar det lugnt."

Nr 1585 Torsinga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hialös
adj:

hialøs

vetlös, som ej vet ut
eller in

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hialós

hialós

stälig, med hastigt humör.

hialós a snakkémd.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hialös

hæjalös

orolig, nervös

Nr 3400 Långaröd, Färs hd

Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hialös
adj.

hialös

otälig, som har brättom.

Nr 3399 Fränninge, Färs hd

Emelia Hansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hialös

hialös

som han nervös brådska

när de är vår, då bler bonnen

hialös.

Fars

Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hicka

hi²ffa, f., -n, utan pl.,
hicka. Fränninge. Fs.

vollyö.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hicka

hiffa, f., -n, utan pl.,
hicka.

Åsum, Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hicka

hiffa (-ar, -a, -ad, -a) intr.,
hicka.

Åsum, Vaksjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hicka
v.

hiffa (-ar, -a, -ad) intr.,
hicka. Fränninge. Sk.

Vollsjö.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hittja
hicka

hicka
v.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lickande
s.

hiffane, -ed

P. L. 1898

Vollsjö, Fs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hickande

hiffane, n., -d, utan pl.,
hickande. Åsum, Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hie

hie, -ed

tilltrasslad tak.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hie

hije², n., -d, utan pl.,
utt. för brådska, besvär,
med brådska o. besvär förenat arbete.
Krigor va premerkaporål
men han tute inte om de
dårna hijed. Fränninge. Fs.

Även konket = skräp.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hieri
s.

hieri, n.

bedrägeri.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hiet
a.

hied,

som
~~att~~ jäktar för att fort få gjort
något arbete.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hijeri;

hijeri, – hd s.

bedrägeri;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hilla
v.

hi̲la -a -ad

ljuga, svänga sig.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hila ~ ~d x trilla vb

1. han gk o ~ sl
2. ~ kreg

1. stöta mot med benen så att man snavar
2. föse kreatur med hällor för att hindra dem att gå över gårdsgårdar

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hilla
s.

hilla, -an, -on, -onna

förband mellan de båda delarna av en *plejd (slaga).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hilla;

hèla, – an s.

– èor, – na;

boja;

15E7:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hilla ihop

hi<u>l</u>a ih<u>ø</u>b

röra ihop

Anm.: man kan säntat ih<u>ø</u>v

Nr 3340 Vanstad, Färs h.

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hilla på

hila på (-ar, -a, -ad, -af
tr., narra, lura på.

Kan di hila nød mødz
på falk, so gør di 'ed.

№ 281.
Färs hd

Per Larsson 1898. Gullsjö. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hillebyka

hileböjsa

„en som ljuger".

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hilebogla na pl. × hillbygel s.

Apparat liknande fåraboxel, använd till hästar!

se fåraboxel!

№ 290.

Löfde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hill bygel

hilebygl, -en, -a (F)

-d-

person, som pratar hit och dit

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hillebygel

hileböjel, pl. hileböjla,

bygel hlk. en hila (hålla) för

hästar.

Ilstorp. Fars hd. 1. 1. 1925.

Nr 7900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hillerövad

adj.

hìlerǒvad ; pl. ̀ – ́ – a

om personer : utan reda och besked

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hillet a.

HILLED

Kregen e ente så hilleda nu, dom tytjer ente om fored.

Västerstads socken Färs härad 1984
Gunnar Persson Dala Västerstad 8

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1984

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× killig

hilad

vårlig och lustig

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hillig
a.

hilli.

matfrisk.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

himla

himla, adj. (oböjl.), *himla,

verbörd.

hum shregs himla skrigs.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× himlasäng

himlasäg. -en. -a. -ana.

× himlasäng. gammaldags säng med tak ovantill.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

himlasäng

hèmlasæ̨g, pl. -a

gammaldags säng med sänghimmel och överbyggnad.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ himlingasäng

hi²mlinzasäng, m., -nzen, pl. -nza, -na, säng med "himmel", säng med skåp-lik öfverbyggnad och med gardiner på framsidan.

Di ha² gärna en pal ti¹ tro¹ åp po, nar di¹ sku kryba åp i en hi²mlinzasäng. Asum. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hu²mel en himmel s.

~² en e mo²len

himmel

№ 290.

Sofde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

himmel

hìmel -en

den falor en gærna fra
hìmelen for hær gæg en
mènega dær.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

himmel

hi̇̀mel, -en. himmel.

eller hi̇̀mel (de yngre använda endast den senare formen)

vomb

№ 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

himmel

hi̅mel, -en, himmel

eller (mera genuint) hæ̅mel.

Vomb

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

himmelens
adv.

himalens
(förstärkande)
"himla"

han - ble - so - himalens
gålen han blev så "himla"
arg (ond)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

himmelsk;

hèmelg a.

ja tåkar min

hèmelge gud;

A. Ström;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hun

hint

hin pron.

i hint rómed

den andre, det andra

№ 289. FÅRÖ

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin
mom.

hin

den andre (-a)

på hin sian vejen

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hin;

hin pr.

hint n.

hina pl.

den andre, den där;

i hint ǭured:

hårom året;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hin;

hin pr.

hint n.

hina pl.

den andre, den där;

i hin dan: häron

dagen;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hi̥nt hin

det andra

han slḁ̊ paŋ̊ hi̥nt vi̥shd

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin s.

hin

'den lede, fan'

"å så motte hin vika..."

S. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin

pron.

hint (n.)

"det där"

"åma ti i hint åred..."

s. 31

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin, hint, hina, *hin,

demonstr. pron. = den andre, den där

1. .... so ska hån boda ifrå se te hina.

2. so far du sta op nar hina pågana star op.

Vomb, Färs hd. – I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hin. II.

i hindån ell'r i hinadåna

= hårombagen.

di va åpad po hint håled

(på det andra hållet).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin

pron.

hin

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

den andre (andra)

vi hin sian vid den andra

sidan / sin fik di gan i

arbæj, di som hina sedan

fingo de gå i arbete, de som

de andra (:: tonna fingo ar-

beta liksom drängarna) Vomb.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hin
pron.

hin, n. hint

den dän. den fõne. den andre

di sölde di i hintäuned
= höromånet.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hin II
pron.

som hin mánen han sá ---

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin
pron.

hin pl. hina

den andre

ska ja ledja iblan hina?

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hin;

hin pr.

hint n.

hina pl.

den andre, den där;

i hindan: härom dagen;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hita² lin pron.

~ e den tredje²
barónen har e nu

detta

№ 289. FÅRÖ

S. Åsund Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hän
pron.

på hänt vised
= på det andra viset

Nr 4489 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin
pron.

hin, n. hint

den där, den andre

nu gar de pa hint hoted

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lin

pu lin lin

= på andra leden (hållit)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hein
prom.

hein

den andre

han bo:r ope i hi:n ænen pa
Østraby

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin, hint, hina, *hin, den

andre.

hin gråa

de va i hin kvålen.

№ 290.

Södra Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin
prn.

hint n.

det andra

nú ska ja ha fát
i min kniv i hint
rómed mu skall jag ha
tag i min kniv i det
andra rummet.

Jorde

Nr 290. Färs hd K. J. 72
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hin
pron.

vha hén sén
om-fjøn. På den andra
sidan av sjön.

K. f. 71.
Torde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin
pron.

hina pl.
de andra

hina ha - inte - nud De
andra ha inte något

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin
pron.

hin
den andre, den andra

te
~~till~~ – hin ènan pro-
vàsavòzen. Till ~~vid~~ den andra
änden av Vasavången.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin, -t, hinà lin

[föreu. determ. prou.]

den (det, de) där

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lin

hint, hīnà

[självst. determ. pron.]
det (de) andra

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hin

pron.

hen

den andre, den andra

po ~ hín ~ sin Jóbo på den andra sidan om Jóbo

N. f. 78

~ hín ~ kvålen hårom-kvällen

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

hin

Neutr. hint

på hint vised på det andre viset

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin
mon.

hin

den andra, den motsatta

i hin ænan

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin
mon.

i: hin len

andra hållet

Färs

Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin, prom.

i: hin van

= andra sidan.

Fars

Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hinanen

× hinandre

de ha fad ~

varandra

№ 290.

Sofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hinbär en

× hinbär s.

hallon

№ 290.

Rödinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hindagen

hindan

Jmfr. 2 hindan hem-
dagen

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hind

hiz, f., hizhn[1], pl. hizor[2],
-na, hind.

Åsum G.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hin-dagen

i hindån

= hånomdagen

ja läste om ed i hindån.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hinzbär × hindbär s.

hallon

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Jugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hindbär

hrzbär, -ad. pl.=, -an

hallon.

Nr 3401 Långaröd, Färs hd

Martin Simonsson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hindbär

hizbär n. koll. sb.

hallon (trol. mest om

skogshallon. Ordet tor-

de numera vara föråldrat)

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 hizbar

x hindbär s.

hallon

№ 289. FARÖ

S. Asund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hindbär

hinzbär, n., -et, pl. =, -en, hallon. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hindbär

hinbär n.; pl. = sb.

hallon

hinbär de var gòa o

èda hallon var goda att

äta

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hindbär

hrzbär koll. n.

trol. hallon

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Lindbär

hägbär, n., pl. =.

hallon

Nr 6868. Lövestad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hindbär(a) buske

hinzbärabösske, m., -n,
pl. -ska, -na, hallonbuske.

hinzbärabösska e ente nød
o fröna me: ded e mest
mar. Vallsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hingbär;

hèybär, – hn s. ä.

hallon;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hinst en 2a na hingst b.

№ 289. FÅRS

hingst

Sörde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hingst;

heyst, -hu s.

-a, -na;

ja fyfte hu

heyst;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hinst en 2 ~a na hingst s.

hingst

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Söfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hingst

hæzst, -'en, -'a, -'ane

m.

Jfr *vrinsk

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hingst

hanst m.

g. hæzst ; pl. ÷a

N. f. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hingst

hinst.

hingst

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gurrar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hingst

marren to hinst
stoet blev betäckt

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hingstfol

hæstfugl n.

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hingstfol

hezstfugl n.; pl. =

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hingstvild

hinstvill marr

brunstigt sto

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hinka
v.

hizka -ar -a -ad

vänta, stanna.

№ 51 b Långaryd, Färs hd
O. Hammar 1895

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hinka
v.

hiytja

dröja. fördröja.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hinkelse

hin²kelse, m., -n, utan pl., hinder, hindrande, något som hindrar.

Hun ha¹ inen hin²kelse av ²anen.

Åsum (Sandbäck) Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hinkvällen

hinkvällen

I uttr.: i hinkvällen

hårsomkvällen

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Linna v.

konnged (sup.)

'tunnit'

"så skolle ja likvål konnged fannem..."

s. 80

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hinna v.

hant (pret.)

'hann'

"hun hant inte länger

än te Blöstén ..." s. 30

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anfers Malin 1861. Ekb.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

higa. -or,

hinna
v.
hinna.

Vorn.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hinna

hiⁿza (hiⁿzor, pl. hiⁿza,
hant, pl. hözze, hözzed,
hözzen) tr. o intr. hinna.
kvinzan hum hiⁿza me ve hyzzen.
lizafrovan hum hant ti blastlen.
har lazt e du hözzen?

Åsum. F5

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hinna;

höja, -or, höjde,

höjt;

han har inte höjt

mä ed;

Hön.

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hinna
s.

hiza², f., -n, pl. -gor, -na,
hinna.

da vuste² hiza² po gnen¹.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kinna

Lp. vb.

hezt

K. J. 72

--- hezt, o skrived

óp --- hunnit att skriva

upp. K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hita

× hinna

~ stelled e hlst.

detta

№ 290.

Rödlinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hinna;

höja, – an s.

– a, – na;

dar vä hn

höja;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hiʒa hiʒde hiʒt hinna v.
hiʒor hant

han hiʒde ʔte me de.
ja ha ʔte hiʒt tid

hinna

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926

Föfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hinna
vl.

hanned-mé
hunnit med

--- so-han-skola-ite
hanned-mé o-skrived
så att han inte skulle
hunnit med att skriva

Lovde

Nr. 290. 7/5 71 Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

hinna
vb.

Pret.
hizda

de fik springa rónt,
om de hizde med
de fingo springa runt, om
de hunno med det / de hizde
de ite o jorad
K. f. 71 vér da

Sövde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hinna
vb.

de hunno inte att göra det varje dag

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hinna
v.

pres. hégor

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin-sidan

hinsien

andra sidan

på hinsien gården

Tolånga

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hinsidan

hínsían

I utr. par hínsían på det andra sidan

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hin-sidan II

de lägga på hinsidan än

Tolånga

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hin-sidan

hinsien. hinsidan.

andra sidan.

der la en vanmyla po hinsien

åhn, i ovoldos sokn.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hin-sidan

hínsian

andra sidan

tå dita, som e va hínsian

dånan!

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hin-stugan

hinstuan, den andra stugan,

grannens stuga (när mer än en familj bor i samma hus). I de gamla husen i Vomb kunde bo 2 till 4 familjer – nu sällan mer än 2.

de va liasom i hinstuan.

Vomb

№ 1006. Fårs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hissa
v.

hìsa -an -a -ad

fø̀n sa bwegte di hisa nø̀n i brø̀nen kàlafjæ̀rya a milfjaspàna.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hiss interj.

hiss, hiss s. 97

= rop för att bortjaga svin

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hissa

hissa, = , ad

hissa óp

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hisslina

pl. hisslinor

linor varmed säckarna hessades upp

i vädergvarn

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hit

hīd

s. 89

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hit
adv.

hid

han rygde hid ta mé i söndas.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hit
adv.

hid

Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hit
adv.

hid

ja han alri ligged i en söden
säg, feren ja kom hid.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hit
adv.

hid

vàse gòa a gæn hid a
tàn en bid spègasid.

sæ folde han mæ hid.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hit

adv.

hid

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hud

hit

hit

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hit
adv.

hid

a hid om dsta hära!

ungefär = och så vidare, med mera; säges då man återgiver någon annans yttrande utan att fullständigt repetera allt.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hit

hid, hit.

Vomb m. fl.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hit ovo.

hid

"trant själva Packen te fraktta hid..."

s. 30

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hit

hid, adv., hit.

Allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hit
adv.

hid

hid, me - dom! Hit
med dem!

K. f. 71

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Tovde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hit

hd

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hit

hid

han skole bòde hid a did

ja han hat èble me mi hid

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* lite
adv.

hìde

(om en plats i närheten av den talande)

här hìde

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hide

×hite
ads.

I förb. med har : hår
hide här borta

K. f. 71.

Jorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hite

hide, adv., "hite": framme

hæn hide.

han va fårbrun te katina hæn hide.

Vomb

№ 1006 Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hite
adv.

hìde

I uttr.: hør hìde har borta

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hidh

× lite adv.

di ha varken ansad
skolan lär nod har
hidh

här 'borta'

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×hite

hi̊de², adv., här borta. Åfven

hær l. hæ hi̊de².

In han bå̊ra se hi̊de² i fø̊bo.

spå̊nen¹ stær hæ hi̊de².

Åsum (Sandbäck) F.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hitet;

hidad adv.

hit;

han kum hidad,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hitet;

híded adv.

hit;

han kum híded;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gilla;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hitet;

hidad adv.

hit;

de hör ösa

hidad;

1587:1 Ramsåsa. Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hitet;

hidad adv.

hit;

de hör hidad.

Tol. (Pant. g.)

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hitet
adv.

hi̱ded

biform till hi̱d, hit.

---- när han kom hi̱ded ---

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hitintill

1 Hidenti, adv., Hillilbs.

åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 281

hitkommen

hídkomen

nu' nar du e hídkomen, ska
vi ente ga a ble spàda?

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hita² hite² hit hitta v.

han hite² vel vålen
som ja viste

hitta

№ 289. FARS

S. Åsen

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hitta. -or. hitta. hit. hitta.

der hitta di en, dai hittad a honom.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hita² hiter² hit. hitta v.

dæ hiter² vi en
fjelare²

№ 289. hitta
FÅRS

H. Areskoug 1925.

Sörde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hitta hitte hit hitta de

hitor

de konn nte hitan

hitta

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hitta
v.

sup. hit

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hitta

hita, hitta, hit

K. f. 71.

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Sovde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hitta

hìtja, hìta, hit

Pres. -or

ja - hitor - ìte pú -

nud jag tar mig ingen-

ting för

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hitta

hita, hita, hit

hita på hitta på

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hitta
v.

hita

ja ska sej, om ja kan hita en pig.

Nr 7050 Långarröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hitta på

hita på¹ l. på¹ (hitor, hita, hit, hit, imperat. hit/tr., hitta på, finna på.

Har kune² Johanjinsen hita på¹ me?²

En far hita på¹ nonliz.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hitta på

hita ~ på

sysla med, uträtta, sköta

han har ~ åta so ~ mycket

o ~ hita ~ på han har inte

så mycket att sysla med, uträtta

(inte mycket arbete, som

måste utföras) Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hittilldags
adv.

hítedájs

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hitåt
ev.

hídad

lœjor hídad.

hœr hídad po dise mårkorna.

1006 Vomb, Färs hd.

1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hitåt

hidåd

hér hidåd åt det har hål-
lat (hér hidåd i dise
traktorna)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hídad hitåt adv.

№ 289. FÅRS

Sörde H. Areskoug 1925. hitåt

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hiva
vb.

hiva-i, =

hava i

han-hiva-i-dom,
so-länge han-hade-
nud. Han havde i dem
foder, så länge han
K. f. 71. hade något.
Sorde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hiva

hyva

hiva, v.

Fars

Nr 8656 Västerstad. ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hivet adj.

hi'vad

vankelmodig, obestutsam

Nr 23133 Västerstads sn, Färs hd
Göran Hallberg 1983

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hived

otålig

+ hivet
a.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hived + hivet, a.

en person, som är rask och har bråttom.

Färs

Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjonelag

jönelåg n.
äktenskap
M. J. 78

Repro- ord med hjudsub-
stitution

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hjorned

jörnad, m., -en, pl. -or, -na, en gosse, som i det borna bykemmets tid biträdde byns barherde vid djurens vaktande på betesmarken. 3 sådana jörnador lämnade konom sitt biträde. I tur och ordning skulle varje åbo hålla jörnad, en dag i sänder

Fränninge. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjort

fjort, -en, -a, -ana.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjort

jort, m., jorten, pl. jorta,
-na, hjort.

Allmänt. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjort

jort, -en, -a, -ana

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjort

jart; pl. -a m.

Är inte jart en mera genuin form? J-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jul, ¹ed, jul, ¹en, kjul

han sa te drägen: gå a ta de
högra juled åv!

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kjul

julet

'kjulet'

"ti ta de nena julet av..."

s. 85

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjul
s.

jul · ¹ad. pl. =, ¹an

lidja den nöra på julen ---

(i en vattenkvarn).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjul

jul, ¹ad, =, ¹an

han ~ fik ~ gora ~ gulad

om. Han måste göra om

hjulet.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

N. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjul

jul, ¹ad, =, ¹an

... en hòda (skjul) pa

två jul

N. f. 75

et júl me en trìla

pa ett hjul med en trissa

på. N. f. 72. Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hjulbenad

julbénad

hjulbent

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hjulboss

julbós, – m

hjulbössa

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julbös en kjulboss s.

det närmast axeln sig
befinnande järnet på
ett kjul; kjulbössa

№ 289. FÅRÖ

S. Ström Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hjulboss

julbós, -'en
hjulbössa (vagnmakarterm)

M. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hjulbuss

julbös, – -! en

hjulbössa

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hjulbus s.

hjulbös, -ed, —

rundjärnhylsa i navet på ett hjul

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hjuleke

julędze, n., -d. pl. =, -n,
hjuleker.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julédya n julédzor na s.
hjuleler

hjulekror

№ 289. FÅRÖ

S. Åum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulekor

julékor pl.

Rspro-påverkad form

(för julégon).

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

N. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjuleker

juléjga, -an, -or, -orna

jfr ×eken

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julfjöl × hjulföl

hjullöt

der sattes en dal malom

hänt julfjöl

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hjulföl

julföl, n., -ed, pl. = -en,
hjullöt. Åfven julvö.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulmakare

hjulmägare, m., -n, pl. = l.
-ra, -rna, hjulmakare.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hjul-mo

julmö

= hjul-lót

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julmånd

× hjulmot

s.

kræt kring
hjulet

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulnav

jul̲nå̲v, n., -ed, pl. =, -ev,
hjulnaf.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julnåver hjulnav s.

hjulnav

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulnav

julnäv, – -ad

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hjulring

Gulbrin, – lön

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulring

julriŋ, m., -kn, pl. -a, -na, hjulring.

sa fsöka julriŋa kan lijavul rydza aw.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulring

julbriz

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulskena

julgéna, pl. -or.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulspår

julspór pl.

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julspór ed hjulspår s.

2 åta di for julspórlen!

Kvantitet?

julspór?

hjulspår

№ 289. FÅRÖ

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulspår

julspår, – -'en

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulspår

julspór n.; pl. =

jiva (jyva) julspór djupa hjulspår

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulspår

julspåren best. pl.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hjulspår

de gar i de gamla
julspåred det går på det
gamla vanliga sätet

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulvet

julvé, sg.

hjul-låt.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julved hjulved

julvrden best. sg.

hjullöten

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

N. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julvålen hjulved

hjullåten

han skalle bara hål

i julvålen

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hjulved

julvé¹, n., -d. pl. = ¹, -n,
hjullöt. Åfven julpöl.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulved

hjulvē, -an

träringen på ett hjul

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulved

julvé n.
hjullöt
K. f. 99 (kände blott till denna form).
(Jfr. simplex vē)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulved

julved

hjullot

dær ser dø dær e

brå julved

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hjälla
vb.

jàla, =

lägga ut de stänger (jàlas-
åsa) som bilda botten
av höskullen

N. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hjälle-bälkig

jälabälkig - en - a - ana.

Lösa stängen eller störan som läggas tvärs över bjälkarna såsom golv under „hjällen".

Vomb

I. Ingers 1930.

Fäs

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hjällstege

jälastie. -hn. -a. -ana.

hjällstege. stege upp till hjällen.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kjälle

jèlle, -en

loftet över uthusbängorna.

Ilstorp. Fars hd. 1. 1. 1925.

Nr 7900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hjälle;

jälle, – lin s.
– a, – na;

höskulle,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jälle. -en. -a, -ana. <u>kjälle.</u>

kåloft, i synnerhet loft över uthus-
byggnaden. annars lagt. Ursprungligen
avses med lagt det som är lagt med
bräder men jälle det som består av tjocka
stöder (bälkar) som ligga över kjälleana.
Men numera äro ofta kjälleana försedda
med bårloft. Vomb.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälle. II.

po bǫsens jèle dæ la

hǫnsæ̀ʒ

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälle;

jälle, -lln s.
-a, -na;

höskulle;

ja vå pu jälln
o på̀ka, no di agth
ej;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hjälle

jèlle -en -a -ana

„skulle"

kästaby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jelen na x gjälle s.

han ha tjelna
öpe po jelen

№ 287.

höskulle

FÅRS

Östraby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

H. Ahlskog 1924

jälle n jäla na × hjälle s.

han har nok fzälsza öpe
på jälen

hjälle, höshulle.

№ 289. FÅRS

S. Åsun

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jǣlu × hjälle

höskulu

dær i jǣlu øver pahūsad

Långaröds sn Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hjälle

jèlle, m., -en -a -ana

skulle.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hjälle

jälle, -en

utrymmet över uthuslängorna (med stången över hjälkarna i st. f. bräder);

jfr hjälles-ås

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälle

jälk, -en
höskulle

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälle

jälk, -en m.

höskulle

N. f. 75

Jfr stänge

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälle

jälle, m., -n, pl. -la, -na,
skulle.

allm. Fs.

i Volksjö enl. O. W.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hjälle s.

jälle - en

"höskulle"

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

zälä, -n, -a × hjälle s.

= stäzä (se d. o.)

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälle

jälle, -an, -a sb.

höstange, höskulle

Syn. stäge × stänge

Jfr hjällesås

lega ~ óp tr. jèla lägga upp stänger (jèlasåsa), så att en höskulle uppstår

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hjälle, s.

jälle

skulle

jälle kallades loftet i ladugården, på vilket man hade hö och halm.

Nr 8656 Västerstad. Fårs ~~Hölks~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälles-ås

jèlesäs -en -a -ana

stången som i uthuslängorna ligga över bjälkarna i st. f. bräder; utrymmet däröver kallas hjällen jèlen

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hjällesås

sb.

jällesåsa pl.

de stänger, som bilda bottnen i höskulle

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jälesaba na × hjällesås s.

de hjälkar, som bilda en jälle

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hjällesås

jälasås; pl. ---a sb.

stång som utgör botten i höskulle.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjällesås

jälasåsa pl.

stänger (slanor) som lades över logen l. stället och bildade höskullens gov.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 gälning en

x hjällning s.

materialet som bilder en gäl

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 jelesaåsa pl.

× Gyällås s.

2 jelesaåsa s.

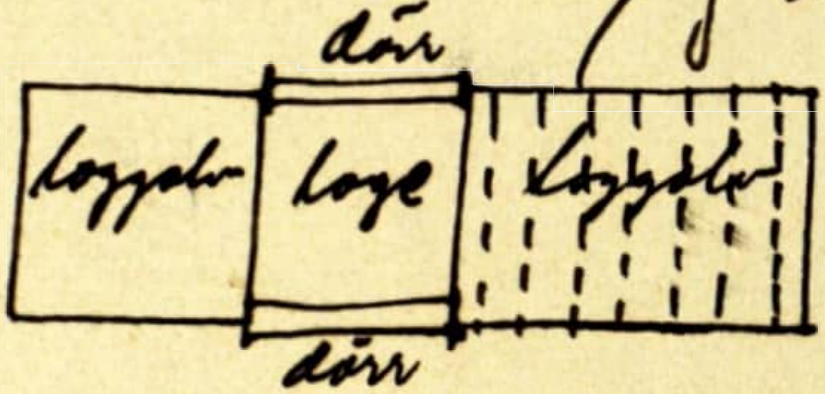

H. Areskoug 1924

№ 287.

FÅRS

De stänger i ladan, på vilka höet lades, dessa stänger gingo mellan ladans (lozens) båda längvägger över lozgolvet.

Östraby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hjälm
sb.

jälm

en - jälm

större lada (t. ex. vid herr-
gårdar)

Fristående tak på stolpar
och utan väggar.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

N. J. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälm

jalm, -an

större lada (t. ex. på herrgård l. annan större gård).

Obs. den vanliga bet. är "fristående tak på stolpar".

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jelm. -lu. -a. -ana, hjälm,

ett tak på stolpar, till förvaring av

hö och halm.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälm

jälm -en -a -ana

hvit teckning som upptager hufvudets framdel; om hästen och nötkreaturen.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd
Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälm

jälm, m.[1], jälmen, pl. jälma[2]
na, hjälm, hvit teckning
som upptager hela huvudets
framdel, om hästar och nöthreatur.

allm. Fo

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hjälmig

hjälmad l. -or, m. och f., n.-med, pl.-meda, utan komp., som har hela främre delen af ansiktet hvit, om hästar och nötkreatur. Då en smalare hvit teckning finnes på längs huvudets framdel, säges djuret vara blised, blåsigt. Vadsjö. F.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hjälmig
adj:

jälmad

med vitt huvud (om nöt-
kreatur)

Hr Hjälma koname

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

N. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 gälmed

pl. gälmada

Gjälmig pg:

kon l ~.

om kor med helt vita huvuden

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2

jälmed

hjälmig a.

vit i huvudet
(om kor)

№ 290.

Löfde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälp

jalp, 1 en

K. f. 71 Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälp.

jelp. -en. hjälp:

även i betydelsen fattighjälp.

di som hade jelp so fek di en jeipa rui i sea tie kronor i peya for åred.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jälpa jalp jälpad hjälja
jälpar jälpte jälpt

hjälpa

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jèlpa. -or. jalp. jalped. hjälpa

kan i jèlpa me, so ska i

ba væs en sgp.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa v.

jallp (prat.)

halp, hjälpte

s. 35

"männ de jallp ennte ..."

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jälpa

hjälpa

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa

jèlpfa, jalp

Pres. -ór

ja, jalp, tr me, so
mjed jag hjälpte till med
så mycket. K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hjälpa

jälps ód hjälpas åt

de jälps ód de hjälpas åt

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa v

s. 93

sg. pres. jälper

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa

jèlpa, jalp

pæn knæjt, ja jálp hànom
a slæjta so kalad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa

jälpa

refl. jälpas ód

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa

jälpfa , jalp

Pres. -or

so- jek- vi- áltid o-
jálp sónen så gick vi
alltid och hjälpte sonen

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958 Sövde. Fs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa

jälpa, jalp, jölpad
jölpad, na hjälpt henne
so-jälps vr-ód. Ja° hjälp-
tes vi åt.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jälpa, jalp, jälped hjälpa

hjälpa

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa

jälpa, jalp, jälpad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa

jälpa (jälpor, jalp, pl. och konjunkt. jälpe, jälped, jälpen, jelp) tr. och intr., hjälpa.

hade ja inte jälped dem, ja vere di inte fåranes nu.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898. Jämförd E.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf.	pret.	pret. part.
2 jälpa	jalp	2 hjälpa jolpedt v.
pret.	pl. jolpe	
1 jälpor		

2 bara han jolpe nom!

№ 287. hjälpa

FÅRS

Fremme

H. Aresk 1924

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa

jèlpa, ¹on, jalp, jòlped

jà va òpa a jálp a bydza

en stòr lòga

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hjälpa

jalpa, tí; jalp, ti; jolpad, tí

han jalp, en, ngóz han hjälpte honom i gång

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hjälpa

de - jälp hanom te
de förhjälpte honom till det

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpare

jälpare pl.

arbetshjälp, folk som hjälper en i arbetet

han hade jo jälpare
han hade jo folk (arbetsfolk)
som hjälpte honom i arbetet.

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpas åt

jälpas od (förek. ej i sing.; pl. -es l. -as, jælpes, jælpes och jælpeds, jælpens) dep., hjälpas åt. Vi jælpes od o pläja vi bälza. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hjälpeman
sb.

jèlpemåna pl.
hjälpkarlar (dreskarlar)
vid jakt

K. J. 71.
Tovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpepiga

jälpepia

extra el. bitrådande piga.

dæ va tvåu pior a téleme om sòmanen va dæ té, én so kalad jälpepia.

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpkäring

hjälpaffäriz, f., -en, pl. -or, -na, hjälphustru. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hjälpepåg

jälpepåg -en

yngre drängpojke

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpsam

jèlpesàm, -pl. ̀ — ́ a

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpsam

jälpesam pl. -a

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjält

jult, m., julten, pl. jultor,
- na, det träparti på vag-
nen, i hvilket axel ligger.
Tränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hjält, s.

gält, -en; -a, -ana
= det parti av ördonleärran
vari hjulaxeln har sitt fäste.

(Teelen. fig. 14 l)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hjält s.

zelt, 1 an, 2 à

1) del av ett årder

(Plausch 2, 9)

2) (på vagn) det trä, som omsluter axeln

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärna

järnh, m., -n, utan pl., hjärna.

tvestärtarna yzla i järnen o sa dør bach. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gjärna, s.

järn, - en s.

gjärna;

klans, så blev di

forvålade i järnen.

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 järnk n

hjärna s.

hjärna

FÄRS

№ 289.

S. Ståmd

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnk n hjärna s.

de jäfte pa ~ n pan

hjärna

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärna, s.

hjärna, s.

järnl, – hn s.

hjärna;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Järnblödning

Järnblödnig

(Inlånat)

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärta
s.

järta, -ad.

järtad stå inte ud

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jærta d jærten hjärta s.

hjärta

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärta

järtta, järtad

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järta d — — hjärta s.

hjärta

№ 289.

FÅRS

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 järta d

hjärta s.

hjärta

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärta

järtta, -ad

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kjärta

järta, -ad. kjärta, benämning på den nedre ventilen (bottenventilen) i en vanlig tråpump. Den övre ventilen som föres upp och ned, kallas spånen.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärta

järta, -ad

e dä järtad lide grone dölet

mä---

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäta, hjärta;

jäta, – ad;

1586:1 Röddinge ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärter

järtor. hjärter (i kortspel)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärter

jærtor n.

et ~ jærtor en hjärter-
kort

dær sædor et ~ jærtor
i ~ klém ("i klam").

K. J. 71. | jærtor ~ kong hjärter
kung

Lörde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järterröm, -ed. hjärterum

(uttryck för gott hjärta)

der som e järterröm der e

sägarröm (ordspr.)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hjärtkippad
adj.

jærtskipad

ängslig, orolig

1947

Östraby, Fårö hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hjärtkippad adj.

jertfjipad

= orolig, nervös.

jæcfjipad ?

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hjärtkippad

järtskipad

otålig, fylld av längtan.

Nr 3404 Fränninge, Färs hd

E Andersson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ertjippad

× hjärtkippad

ängslig

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjässa

jèsh, -en

lyta jèshen, "lyfta hjässan", ett sätt att bota huvudvärk, använt av kloka kvinnor: bestod i att hastigt draga i håret i hjässan.

Västerstad (1850 talet)

1. 1. 1945. E81 Fäv hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kjäss-kåt

b. f. pl. jæsehåunen eller

- hånen

nær di hade hævånk, sa dræ

hæn óp jæsehånen

se II

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjässhår II

Man säm. ett botemedel mot hundvråk att ta ett kraftigt tag i hjässhåren och draga dem åt sig.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ho

haw, m., hå̄wen, pl. hå̄wa, -na, ho, stort aflångt trä-l. stenkar, varur hästar och nötkreatur vattnas. Fränninge. Fs. (söder)

hov i rom (stamp). H. J.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hag en ho s.

ho

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hokus-pokus

hókspóks. hokus-pokus.

trollkonsten.

Vomb.

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hoft.

hawl, m., hå̄wlen, pl.
hå̄wlor, -na, höft.

dar va tva pålor ve har
hawt po bojsorna. Tränninge.
Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ höftad

häwtad l. -or, m. ah J., n. -tad, pl. -tade l. -a, utan komp., eg. höftad; som har höftbenet intrycht, om hästar ah nötkreatur. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hoftaknyck

häwtaknyff, m., -en, pl. -a, -na, höftben.

den höjre häwtaknyffen va pörslan po mären, so hun va lid hältor, men hun äjta'd ente med. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× holia;

hə̀ə̀lia adv.

tämligen.

han vå̀ har

hə̀ə̀lia läge.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

*holians

adv.

då kómor, de

hòhans i bònka då kom-

mer de tämligen i flock

(om kor som drabbas av

blodhalning[1])

M.-f. 87

1) Ds. har en ko fått sjukdomen,
drabbas också de andra gamla
fot

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× holians,

hǫ̀ǫ̀lians adv.

tämligen,

dæ va hǫ̀ǫ̀lians

mæ̀ra te ælls,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

× holians
adv.

en - hålians brå

pæg en ganska nätt summa

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla

× hogliga adv.

de e jo et hålla
bra stäle han
ha Tjubet.

tåmligen, juekt

№ 287.

FÅRS

Fremnings

H. Ancskroe 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla

logliga

tämligen, ganska

№ 290.

Höfde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hȍha

× hogliga

tåmligen

de brugar de hȍha mú;
han maata gou mæ hȍha pu
ȍlby

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla

x logliga adv.

ganska

№ 289. FÅRÖ

S. Åmund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålans × hogligans adr.

~ gamla gluta va
värkhen so doma

ganska, täm-
ligen

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× holians;

hǫ̀ǫ̀lians adv.

tämligen;

dar ę́ hǫ̀ǫ̀lians

mìed;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× holians;

hålians el. hålia

adv.

tämligen;

fån tål hålians

fjäl

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson, 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× holians;

hålians adv.

tämligen;

hufm, va hålians

stråj;

15871 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

hòhans

* holigans
adv.

tåmligen, tåmligen väl

JK. f. 72

ja - fulgor - hòhans me
den - gàmla tiden jag
lever tå mycket efter gam-
maldags tå och bruk. Tolänga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

*holigans
adv.

de hólor hålhans pa de gamla de hålla tämligen mycket på det gamla (s: på gamla seder)

K. f. 72

de va hålhans storártad
det var ganska storartat

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

holigens
adv.

de har de
hòhans bra de har det
ganska bra ställt

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× logligans adv.

2 holans

hon e holans fed
o fjok nu.

ganska, tämligen

№ 287.

FÅRS

Jemtlänge

H. Areskoug 1924

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hoglignans

hålhans

gauska

№ 285. H. Hallqvist 1924.

INGELSTAD Trauås

Lövestad

FÅRS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kolk

kolk

I utr. ga. a. kólk gå i
ax (om korn)

kórned gar. a. kólk
komet
~~går~~ i ax

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

holk

holk

I uttr. gå ow hólk
gå i ax (om korn)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

holländare

holénare, -en

vädertvåa av holländsk typ

(motsatt stàbamýla el. stàbamýla)

Nr 5214 Ö. Kärrstorp Färs hd Ö. Kärrstorp

I. Ingers 1975–79

1975

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

holländare

holéndare, pl. =

holländsk vädderkvarn (i motsats till stubbamölla)

ja e óptfød på holéndare

jfr uppfödd

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

homaja + homeja

utbyggnad på sidan av taket, genom vilken man stiken in hö på hookullen.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ homeja

homåja, f., -a, pl. -jor, -na,
liten utbyggnad vid en takfot,
antingen afsedd för insläppande
af ljus på vinden och i så fall
försedd med fönster eller ock afsedd
för införande af hö, halm o. d. på
vindplatsen och i detta fall försedd
med en liten dörr.

Asum (Barleja) Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

homeja

homäja

utbygge på taket där man stack upp foder på skullen

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

holsteinare

hålstenare, m., -n, pl. = l. -na, -rna, holsteinare, benämning på en åkvagn med järnaxlar, men utan bjädrar. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× homeja

homeja -an

utbygge med halvrunt fönster
å boningslångans tak.

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

homeja

homája, -´an

utbyggt halvcirkelformigt

takfönster

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hø̃meja

hø̃méja

välvt (halvrunt) tak-
fönster*/, genom vilket höet
stickes in

N. Y. 75

*/ el. dörröppning å tak

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hōma n hōmor na × homma s.

fiskredskap

№ 289. FÅRÖ

S. Åum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hōma ~ ~d ˣhomma ~.

hōma!

hōma de, mer!

maka sig åt

siden

№ 289. FÅRÖ

S. Åum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hōma n hōmor na Lomma s.

Ålhamma

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hóma ~ ~ d x homma v.
hóma!

~ r

hóma de hest!
(alltid refl.)

flytta sig åt si-
dan (om hästar)

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*homma sig

hòma sa (eller hòma si).

-ar. -a. -ad. *homma sig.

make på sig, gå undan, gå ur vägen;

mest om ok hö husdjur.

hòma di, sa pär te jäsen.

(ordstäv). ant. 1928

Vomb.

№ 1006 Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ komma sig

imp. kòma di = flytta dig.

(= fòba di)

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× komma sig, v.

imp. hämma de!

flytta dig!

uppmaning till hästen att flytta sig åt sidan i spiltan.

Nr 8656 Västerstad ~~Hälsö~~ Färs hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon;

hym pr. el. hum

höjas gan.

höja ack.

"na" fök. form för

ack.

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kon
pron.

hum

men hum vå dòkti

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon;

hym pers. pr.

hènas el. hèyas gen.

hèyr ack.

Obs. bnl. P. L. hinas,
hine

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

hum; troyker. hum

ofta pleonastiskt, t. ex.:

den ena tøsen hum

har en hést, som

hum rér på. Den ena

dottern hon har en

hést, som hon

rider på.

n. f. 71

Ramsåsa. Fäs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

hum eller hun, pron., hon.

hum lóvor enú.

vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

hum. pron., hon.

Vomb

I. Ingers 1930.

Fäs

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

hem

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

hun. pron., hon. (även hum)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon
pron.

hum eller hun

kvinjan hum va hålt

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon;

hun pr.

hènas gen.

hènk ack.

hènas màn è dø;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon;

hym pers. pr. d. hum

höyas gen. hinas!

höye ack. hine!

för. ack. form

"na": han slö na;

Köddinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 1586:1

Röddinge
~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

pron.

hum

dat. och ack. bet. hi<u>n</u>a

obet. -na

Vanstad, Fårs hd.

P. L. 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

hun

"å då bytte hun åste ---"

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

-na (enklitiskt o. obet.)

(obj. f.)

'henne'

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon
pron.

hun

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

pron.

hun el. hun obet.

Obj. hi̇na och obet. -na

gen hi̇nas

P.L. 1898 Brandstad, Fårs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

pron.

hun el. hum

obj. hine, svagton. -na

sin blek de brå ma kuskan
a hine

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kon II

nea kum kom ud ---

kum så val kum va fäti

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon
pron.

hum

hum va ena dötor

mimi hum blen smikrad, men
ja blen alri smikrad (hän = smekt)

Nr 4418 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kon;

hun pr.

hènas gen.

hènl ack.

hun é lin rikti-

skógra.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

-na (enkl. tis. st. o. obst.)

(obj. f.)

'henne'

"hann lutte'na i en kär"

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

s. 91

hūn

'na = henne 93

hinge = henne 99

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

pron.

hun bet., hun obet.

obj. form bet. hine, obet. -na

Västerstad, Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon
pron.

hun (-). yngre hon,
obj. hène, svagton. -na.
hun é ifra åskaned.
ja tråde hon vå ifra åskaned.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon II

dän hade di stöled klökan
fon hine ösa.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon;

hun pr.

hènas gen.

hènh ack.

hènas mán é hu

rèkti vàsh;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon } nom.
hun }
hun² } obj.
na }
hunas² } gen
hunas² }

hon pron.

hon, henne, hennes

№ 289. FÅRÖ

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hun hon

hon

hun vō o hun spōnt

Långaröds sn. Färs hd.

Nils Nilsson

№ 530

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

hun eller hon. pron., hon.

hun mest genuint

även hum

Nr 4151 I. Ingers 1925

S. Åsum, Fårs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon
pron.

hum

dat. och ack.

bet. hi<u>n</u>a

obet. -na

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon
pron.

hum obj. hine, svagton. -na

han skøle slepa fylmæren ey,
for hum skøle fòla.

Nr 41-1 S. Åsum, Färs hd
I Ingers 1946

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

hon:
henne

hìne
enkl. na

me ~ hìne med henne
K. f. 82

so ~ skola ~ vi ~ hat ~ hìne
ósa ìng hár så skulle
vi haft henne också in
hår (s: in i rummet) K. f. 72.
Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

henne hon:

so bor dær én
hós na så bor det en
(kvinna) hos henne (s: delar
rum med henne) R. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

hun obet., hun bet., 3. pers pron. hon; genit. hinas, dat. och ack. obet. na, bet. hine. Vallsjö. Fs. Fränninge, Branstad, Kärstorp, Västerstad, Östraby.

hum, obet. och bet., genit. hinas, dat. och ack. obet. na, bet. hine, Bum, Löfde, Vanstad, Tolånga, Röddinge, Ramsåsa.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon
pron.

hun el. hum, f.

hum fekk fira kònon i
mònaden

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon
pron.

hum el. hun

obj. hine, svagton. -na

han sate son skeff i na, sa
hum ble rent stenbet.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nom. hon hon hum hon pr.
g. hinas
ack. hinh

hon

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon
obj. hinne
gen. hinas

hon pron.

hon ha fulad nite

№ 289. FÅRS

Sovde H. Areskoug 1925.

hon, henne
hennes

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~henne~~ hon

obj. na (enkl.)

dár tók ~ da ~ na dårto-
go de henne

K. f. 71

ja ~ e ~ àlu frí ~ for ~ na
jag är henne aldrig kvitt

Nr 290. Sövde, Pärs hd Sövde. F

Hugo Ambrosiani 1958

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

kom. pr. (henne)

ja, tala na, åre tí
jag for albrig ut mot henne

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

Å. hon, hon

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

henne hon:

hina

Enklit. na

R. f. 71.

Tovde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hum

hon

1) hon
2) vem?
3) hem (adv.)

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon
pron.

hem

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hun (hun)

hon

hon

mon.

Nr 8656 Färs hd Västerstad

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hona;

hùna, - an s.
- òr, - na;

de ê en hùna;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hona

hūna², f., -n, pl. -nor, -na, hona.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× honett
adj.

honäton

givmild

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

honung;

hönsy, – hn s.

den gemina formen torde höv;
vara en form med -a-, *hänsy e.d.

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

honung

håna, f., -n, utan pl.,
håning. Stånninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 hänzen Lonung s.

Nyare uttal: jfr. håna enl. P. L.

№ 287.

FÄRS . Lonung

Tremunge H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänz en honung s.

honung

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

honung

hänng, ¹ – en

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 kani – konung s.

konung

№ 289. FÅRÖ

J. Sjöum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 hänz en honung s.

honung

№ 289. FÅRÖ

I. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konung
s.

hàna

Nr 3401 Långaröd, Färs hd
Martin Simonsson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

honung

hånig, -an

1947 Vomb, Fårs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

honung

hänsa, -an f.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konung;

hänkes, – hin s.

di slyna hänkes;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konung;

hänsy, – hn s.

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

honung

hänig

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

honungsmat

hänsyamåd

brödskiva pålagd med

honung.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konungmat

hånamåd, m., -en, pl. -a, -na, brödskifva med honung på.

Stånninge. Ts.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

honungmat

hànamåd; pl. ˋ – ˊa

brödskiva påbredd med

honung.

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänzamad en honungsmat s.

honungsmör-
gås

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konungvatten

hànavàn

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kop
s.

kab

en fàli kab sni va dan.

en fàli kab èble dan blen i
en!

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hop

hovana best. pl.

sädesskylarna

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hov, -en, -a, -ana, hop

en pårli hov me fire.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hop

hab

en forfærli háb

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hop

høv, s. = hop;

en fæsli høv fólk a
kræftur.

S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Fär

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hov en hop s.

en hov jor ugn i
ågen.

hop

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hop

hub, -´n, -`a, -`ana

2húva

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hop

hop

en fårh hop en för-
fårlist stor hop

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hop

Åv. huv

en färk huv brena en
förfärlig mängd ved /
en färk hov gél en för-
färlig massa skuld

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hop

Å. hub

M. f. 87

vi bela en färk hub
kafe i vos, kvinan o
jä vi balga en farfärlig
massa kaffe i oss, min hustru
od jag.

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

hop

en färk hov, åla en
förfärlig mängd albuskar

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hop;

hǫǫb, -' hn s.

-'a, - na;

hn fàrli hub vàn;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hol hop

hop, massa

dar va en hol i sun

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hab hop

hop, massa

dær eta en råh hab måS

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hopa
sl.

hòva, =

kupa potatis

M. J. 87

Jfr. × hypa ds.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålea hopa

kupa

ja kanske hålea pantoftler

ma dan studen

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hopa, 8.

hàbsa, ˋar; ˋa, ˋad

= hopa (potatis)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoppa

hòppa, =, -ad

Pres. -ar

hum. hòpa o. strùta

hon hoppade och strutade
(d: gorde sig utan hållning
och värdighet).

K. J 72. Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoppa
v.

hòpa, pret. -a

han hopa i en bát̄n dæn
ùdan óm

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hòpa, -ar. -a, -ad. hoppa.

han hòpa jo av vöjnen.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoppa

hòppa, = , ˈad

dén han hopa ˈfrò

dòm

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoppa

höpfa, =, -ad

Pres. -ar

K. f. 71

Tövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hopphälla

hóphila f.

bensmara på betesdjur, gående mellan frambenen

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoppvals

höpvals, m. 1 – en, pl. – a, – na, hoppvals (dans).

Tränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hopåder, s.

håbor, hòbor//, -ad

=, åder att hopa potatis med.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hora

hå²ra, f., -n, pl. -ror, -na,
hora.

fåren han la si i¹ me en
aw¹ sönens hå²ror. Tolånga. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

horn

hørn, n., hørned, 1) utan pl.,
horn, hornämne, 2) med pl. =,
hørnen, horn, i pannan på
djur.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kørn hd ~ kn Korn s.

den brögda kon har
stognad ~ hd a st

korn

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

horn

horn n.; pl. =

formen torde vara sup. påv.
i st. f. *hørn. som är genuin form.
J—s.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

horn

hørn. ¹hd. hørn. ¹en. horn.

di hade di kola ólorman, di
fitta bød te hån, so skole hån
tuda i hørned.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

horn

hörnen (best. pl.)

(om kreaturshorn)

Obs. den genuina formen i Sydskåne är horn. J.J-s.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

N.f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korn

kørn, ¹ed

1. utan pl. korn ss. ämne.

2. med pl. kørn, ¹en, korn i pannan på djur.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hånad horn

hornet

vi la tåilen ve da

lasta hånad

Råte vok. i horn ?

Långaröds sn Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårnen, fau pau hårnen
hon
fu påskrivet, fu tillrättavisning
sen fetr de pau hårnen

Rätt vok. i hon ?

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

horn ed ~ en horn s.

kon har stoggad a se
de ena ~ ed

Rätt kvantitet?

horn

№ 289. FÅRÖ

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hornbaggar, pl.

hurnbágsa, -ána

= de korta banden el. repen med ringar, som trädes över ovannas horn, för att hindra oket att glida bakåt. (teckn. fig. 13)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Etc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hornbagge

hambåg, pl. ob. hambåga

hornbagge, rep som lades om hornen på stridshästar

Jyga studana om vanda

er hambåga

Rätt vok. i horn - ?

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hornbagge

hornbágja, – -ana pl.

länkar l. rep från oxoket

upp kring hornen

de drá me hornbágana

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hornbagel

kōftnbàga, -n, -a

[se under stūdaàg]

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hornika
(vb)

hornzfga

binda rep om horn
och framben på ko

F Nr 4244 Lövestad, Färs hd
Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. hornicka

hornika djetande

bensnera på ko, gående från

ena frambenet upp om ena

hornet

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. x hornicka
ob.

hornika, x) =

sama hornicka på ko;
se 1. hornicka

han hornika koen

x) Menar gemeint hornitta enl. V.W. 1944.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hornicka
vb.

hornítsja, =

Pret. part. pl. — 1 ade
sätta
snara på ett betande kreatur
från ena framfoten upp om
ett av hornen. +)

de va hornítsade

N. f. 71. +) För att hindra flygning
kan man

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

× hornnycka
vb.

hornnýtsa

Pret. part. hornnýktor

förse ett kreatur med en
fjäder (hälla) vars nedre ände är
fäst i ena frambenet och
vars övre ända går upp
om ena hornet. Avsikten
[illegible]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

× hornmycka

var att hindra sb.
kreaturen från att hoppa
över gårdesgårdar.
dén far ~ dr ~ hornýtga,
for ~ dén vil ~ hopa ~
ýver. Den får de sätta
hornhålla på, för den vill
hoppa över. M. f. 72.
Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

× hornnycka

dén hum ble
hornnykta. Den hon blev
förredd med hornhälla.

R. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hornfé n ~r na hornslad s.

hornske

№ 289. FÄRS

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hornskeed

hòrnfe̱, = ¹/r

Modernisered form: den genuina formen torde vara *hornfe̱.

J-s.

R. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hornsked

hornfe¹, f., -n, pl. -r, -na, hornsked.

di² sybe me hornfer¹ po jilen me. Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hørnfé n ~ r na hornsleed

horneked

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörnstag en

× hornstagg s.

spigg

№ 290.

Löfke Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hornuv.

hornule[1] n. — — s.

hornulen[1] ska nok
köna[2] o maga[2] na.

ugglehanen
(enligt folktron)

№ 287.

Fanninge

FÅRS
H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hornuv

hornuían best. mask, sg.

ugglehannen

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hornev

hornulen best. sg. m.

uggelhannen

hornulen har ~ et ~
råled lòde ~ for ~ sv.
Uggelhannen har en otäcket
M. s. 71.) läte (för sig).

Remiss Fås ej

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hornuv

hornu, m., -uven,
pl. -uva, -na, hornuf.
strix bubo.

Åum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hornuh n / hornuv p.

hornuv

№ 289. FÅRS

S. Åum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hornuv

hornúen best. mask. sg.

uggelhanne

mitjel o. hornúen de-

gál nestan lìa dánt

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+hors

hors. -hd. pl.=, -hen, +hors,
häst. (föråld.)

kors. sked et lånt hors
(förekommer i en sägen om bäcka-
hästen, berättad av Per Fyr).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hors

hors, n., hörsed, pl. =, hörsen, häst, föråldrad benämning på häst. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 hörsabed ed x hörsbett p.

en sjukdom

№ 289. FÅRÖ

S. Åström

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ horsehus

hårsahus, n., -hd, pl. =, -hn,
hästhus, byggnad, lider
uppfördt som tillflyktsort
under ovåder för de hästar,
som i äldre tid gingo ute på
bete året om.

Fränninge. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörsahuset — — s.

2 hörsahussen hade de
hå te öfjen, som jet
2 skóven om ventrana
o bed knop.

förvaringsrum för hö
åt hästar, hus i skogen för
lösgående hästar.

Tranninge

FARS
№ 287.
H. Areskoug 1934.

Kopia från institutet för språk och folkminnen, Lund

× Lorslår s.

hørsahar hd

ha je di for
hørsahæred nu?
ja, ja kan ikke
vedad.

svanstagel

Præninge

FÅRS № 287.

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× korskår;

korsakåur, - kåd s.

tagel;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hors-hår

hòrsahȱr n.

tagel, hästtagel

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Lonskar

hòasakär, n.,

tagel.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²hörsahar hd × hörslår s.

tagel

№ 290.

²Safde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×hors̀aman

sb.

hàrsamà (sic)

hàstman

(Formen med a hörd flera ggr)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× horsmök

hòrsa mǭʒ

häst-spillning

ha du vad ùde o tǭd

hòrsa mǭʒed?

Nr 3401 Långaröd, Färs hd

Martin Simonsson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hosspåra

hårsapåra, f., -n, pl. -ror, -na, liten bou af hästspinning. De va kalt, sa hårsapårorna di håpa po våjen. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× horsparumpa

hårsarömpa (sic) sb.

hästtrans.

(Formen med å hörd flera ggr)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hovskäma

hås̱a-jæra̱, f., -n, pl. -ror, -na, hästskaura, -skrammla, apparat hvarmed man skrämmer hästar, t. ex. då man från förbjuden mark vill bortdrifva lösgående unghästar.

Fränninge. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hors-skäre
s.

hòrsagàra

«att sammankalla hästarna med vår de gick på bete».

1886 Röddinge, Fårs hd
Johanna Wihlborg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

horunge

horånge[1], m., -n. fl. -ngo, -na, horunge.

han rimde[2] til en, som ha en krulefira[2] horånga[1].

Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hos hos prep.

№ 289. FÅRS

Sörde H. Areskoug 1925. hos

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hos

hos
prep.

hósi hos sig

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hos prep.

hos

"va hun gånes hos slägtin-
ja västerpo ..."

S. 30

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hos

hos

ja - har - vád hós - en.

Jag har varit hos honom.

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hos

hos

so bor der én hós
na så bor där en (kvin-
na) hos henne (:: delar
rum med henne) K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hospital

spitål -ed, pl. =, -en

dårhus.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hospital

spitål, n., -led, pl. =, -ler,
hospital, dårhus. allm. Fs.

Färs hd

M 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hospitalstosig

spitålstøsled l. – or, m. och f.,
n. – sled, pl. – sleda, utan komp.;
vansinnig, hospitalsmässig, mogen
för dårhuset. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kospitalstosing

spitålstosiz, m., -szen, pl.-szä, -na, dårhuskjon. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hossa;

hùsa, -an s.

-ùr, -na;

strumpa;

ja sǎd o jǝ̀ǝrh

hùsa.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hossa;

husa el. huza,

-an s.

-or, -na;

di fatt tå ti husor,

"Z" N. Ström;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Röddinge

№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. hosta

hòsta, -an

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. hosta
vb.

hòstta, =

Pres. ¹-ar

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hösta, -an

1. hosta
sb.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höstta, =

2. hösta
vb.

Pres. -ar

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hosta

hòsta, -an. hosta

märten han e so döli so han kan inte gåjna höstan (= kan inte göra upphostningar).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. hosta

sb.

hòsta, -an

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. hosta
vb.

hòsta, =

Pres. sg. -ar

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hosta;

hǫ̀ǫ̀sta, -ìar, -ìa, -ìad.

ja har hǫ̀ǫ̀stad

hela nátlu;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hostig
adj.

hòsted

som besväras av hosta

hòsted o. kràsted

som hostar och har slem i halsen

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hostig
adj.

hösted

som har benägenhet att

hosta

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hotell

hotél, – -ad

Känt från stationssamhällen och städer. 1-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hotellare,

hutälare, – hr s.

källarmästare,

Tol.

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hov

haw ´an

vattenho (för vattning av kreatur)

ànons, han du vån i håwen?

enl. O.N.

1949. Tolånga. Fårs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. hov
sb.

hov, 1 en

hästhov

(Rspers - påverkad form)

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. hov

hóved best. sg. sb

kungahovet

skómpen han va pa kalás va hóved Skumpen (d: riksdagsmannen Nils Månsson i Skumparp, "Ljusets bonde") han var på kalas vid hovet.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd. J. 71

Hugo Areskoug 1958-59

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hov

höven best. sg.

hästhov

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Ansbjörn 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hå, hån, håna hov

hov

Långarods sn Fors hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hov en – – Lov s.

hov på höst

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hov

how ; pl. -a

hästhov

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hova

hòa

Intr. ga, tr hòa gå till hoverigården för att fullgöra dagsverken

N. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hova;

hɔ̀ɔ̀a

gɔ̀u te hɔ̀ɔ̀a:

gå på dagsverke;

di jɛ̀ɛ̀ te hɔ̀ɔ̀a pu

klɔ̀stɔr.

№ 28781 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hōa:

× hova

„hova", i uttrykket ga te hōa

= gå och påmåtta hoveriarbete.

han hade gad mied i

hogären te hōa

Nr 4151 I. Ingers 1925

S. Fårö

Fårö

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hòa (indekl.). *hova.

i förbindelsen gå te hòa = gå på hovenarbete, gå på dagverke under en herregård (~~för~~ i st.f. att betala arrende)

di jiff àla te hòa pa bo klóstor a svänsjö.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Lova. II.

di som inte hade stärka
dräga nok, so tilåtna pian
fek ga me i hova. (Pu fyr).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hova

hå̄wa, m., vöjl., förek.
blott i utt. gø̄ ti hå̄wa,
förrätta höpeviarbete.
di jø̄ ti hå̄wa vh klöstor.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hova
sb.

hàwa

Jutr. ga ~ tr ~ hàwa gå
till hoverigården för att ut-
göra dagsverken (om hoveribön-
der, deras hustrur och tjä-
nare). ja ~ jik ~ tr ~ hàwa
ve ~ asmåsa jag gick
N. /71/ till hova vid Åsmåsa
lövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hoven

adj.

höven

svullen

növen e. so. höven

handen är så svullen.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
halden

× hoven ach:

1
honen ble so
2
halden o stor

H. Areskoug 1924. № 287. Svullen

Tranunge

FÅRS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hakk

hoven

hoveri

di skolk jera hakri

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgård;

hugård, -en s.
-a, -na;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgård

hogår -hu-a-ana

hovgård. herregård

Se även ga te hoa.

S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Fäs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hogär en hovgård s.

'hovgård', 'huvudgård' med
underlydande
torpare och statare

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgård

hogården best. sg.

hovergården; herrgården dit hoverickeyldiga bönder gingo för att fullgöra dagsverken

R. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgård

hogården best. sg.

hoverigården, herrgård e. d., där hoveribönder fullgjorde dagsverken

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hogåuten hovgård

hovgården, hovegård

Långaröds sn Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

hovgård

hogården best. sg.

hoveri gården, herrgård där dagsverksskyldiga bönder hade att utgöra dagsverken

M. J. 75

I Tolångabondernas del var hoveri gården Lövestads kungsgård (Lövlesta - Kongsgård).

Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hovgård

dr skola i gå i tr

hogåren

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~hurudgård~~ hovgård

hogår, m., -en, pl. obrukl.,
hofgård, härregård, till
hilken hofveri utgöres.
Di va en øli hogår o
ga li. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hogården

Hovgård s.

obs. Motsvarar formellt "hovgården" icke huvudgården.

huvudgården, dä arrendatorer och torpare gjorde sina dagsverken

№ 289. FÅRÖ

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgårdbonde

hogåra bönor pl.

bönder som hade att fullgöra vissa dagsverken vid en herrgård.

N. J. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgårdbonde

hogåra/bone; pl. — ¹ — bunor

hoveribonde; bonde som arrenderar en gård under en herrgård och i vederlag bl. a. måste utgöra vissa dagsverken (ofta tände man drängen eller pigan).

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgårdbonde

pl. hogärabunor, -na

hovedbonde.

hogärabunorna formingas är

ete är. J: antalet minskas.

281. Öved, Färs hd.

P. L. 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hovgårdbonde

hogårabònn, m., -n,
pl. -bùnor, -na, hofveri-
bonde.

vi våre hogårabùnor, inzan
vi kreifte.

Kärrstorp. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgårdbonde

hovgårabönor pl.

hoveribönder, dagsverks-
skyldiga bönder under hoveri-
gård

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgårdfolk

hogåradfolk n.

folk som går till hoveri-
gården för att utgöra dags-
verken (hoveribönder, deras
hustrur, pigor l. drängar)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgårdgods

hogåragås, n., -ed, pl. =, -en, hofverigods, hårregård, hvars underlydande utgöra hofveri.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hovgårdhemman

hogårahemmane, n., -d, pl. = -n, hofverihemman, hemman, gård, som innehafves mot hofveriarbetes utgörande.

Allm. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgårdshemman

hogårahemane, -ad, pl. =, -en

hovrihemman, gård som innehaves

mot hovriarbetes utförande.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hovgårdhus

hogårahus, n. -et, pl. =, -er, hofverihus, torplägent, som innehafves mot hofverispyldighet. Bouppjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hogårdsen ~a na hovgårding

arbetare anställd vid hovgården

№ 290.

Rödding Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgårdmark

hogåramårk, m., -en, pl. -or, -na, tin eū hofveri-gods hörande mark, område.

Åsum: Fs.

de hūsed la po åsoms ho-gåramårk.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgårdorden

hogåra ärdor, f., -na,

hofveriorden, orden att infinna sig vid
herregården för uträttande af hofveriarbete

281. Öved, Fårs hd.
P. L. 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kovgårdsarbete

hogåraärdar, f., -na, hofveriorder, order ~~om~~ att infinna sig vid hårvegården för närvarande af hofveri-arbete. Öved. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hovgårdsarbete

hogåraarbæj. n.

hovedarbete (på Västerstads gård fordom).

Nr 4829. Västerstad Härsd

I. Ingers 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hogarabod

hovgårdsbud s.

budkavle från hovgården till dagsverkarna

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hogårabuenor na hovgårdsbönder

arrendebönder under hovgården

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hogårages en hovgårdsgäss

arrendeavbetalning, i form av gäss, till 'hovgården'

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hovgårdspåne
sb.

hogåraspune

spånad som bondkvinnor
utförde för hovrigårdens
räkning

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hogåraspon ed

×hoogaådsspån s.

spånad till huvud-
gården

№ 289. FÅRÖ

I. Åström

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgårds-ställe

hovgårdsställe, -d, -l, -ln,

„hovgårdsställe"; gård som lyder under en herrgård.

S. Åsem

Nr 4151 I. Ingers 1925

Fårs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hogårdsstalle d

hovgårdsställe

arrendegård under
'hovgården'

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högärnel en hovgårdsull

ull som skulle lämnas till hovgården såsom en form av arrendebetalning

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×hoolja
adv.

hålia

tämligen

hålia mied.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hovliga adv.

hölia

tämligen.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hovliga

hölija, adv., lämligen.
Äfven hölijans.

han slö sig hölija bra.

Tollsjö Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla

+ hogliga

gamska

da vu en hålla lozer,

ozer kår

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kouliga

hölia

tämligen. ganska. nära

hölia öpa i blan telefön-
-tråana.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hooligans

hålians

tämligen. någorlunda.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hovligans
adv.

hålians

tämligen. ganska.

Ännu brukligt 1954

Brandstad. Fårs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hooligans
adv.

hålians

tämligen

Nr 3400 Långaröd, Färs hd

Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålians, adv. × hooligans

tåmligen, ganska

V. Åum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Tärs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hovrjans
adv.

hålhans

tämligen, ganska

de sad hålhans nära
frambénen det satt ganska
nära frambenen

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hooligans
adv.

hōlians

tämligen, ganska

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hooligans adv.

hålians

tämligen, ganska

hålians méd (mycket)

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hovligans

hålians

tämligen, ganska

de e hålians brå

O. N.

Nr 4489 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× houlingans

holians bra av.

ganska bra

Nr 8656 Västerstad Fars hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kommanska s.

Komanska

kvinna som talar oppriktigt, nakt på sak (negativt laddat!)

Nr 23133 Västerstads sn, Färs hd, Sk.
Göran Hallberg 1983

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kommanska

homånga, f., -n, pl. -gor, -na, karlvulen, hårklysten kvinna.

del e en homånga ti fpæriz. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. pret. part. part.

haldna haldna haldnad

× hoona v.

pres.

haldnar

de haldna op

so råled.

№ 287.

H. Areskoug 1924.

Fenninge

svullna

FÅRS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hovställe

hawstäle, -ed, pl.=, -en, × hovställe,

arrendeställe under ett gods (som fordom

gjorde hoveriarbete i st.f. arrende)

för i tiden so mote bönorna,

di som hade hawstäle, la folk gå

öp te di nöie märkorna oze

ovesklöstors gös. (Per Syr).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovtång

hotóg, -en, hotägon, -ona,

hovtång.

han fekk en hotóg av mòoren.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovtång s.

hotozen a na

ta ud de hår
spidjed me
hotozen

hovtång

2 № 287.

Øved

FÅRS

H. Aroskouer 1924

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovtång

holån¹, m., – en, pl. – tånor¹, – na, hoftång.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hotog en hovtång s.

hovtong

№ 289. FÅRÖ

S. Åum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovtång

hátóz, ¹⁄₂ an

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hubbet
a.

hobbed (-o-)

en tvär och dum person.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hudad, a.

huad

ett sår var "huad", då där bildats skorpa eller tunnt skinn på detsamma.

Nr 8656 Västerstad Färs ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hudda

hydda;

huda, – an s.

– ì or, – na, = hyoda

t. ex. svinahuda;

1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hudda
s.

hodda

Vålig, mindre byggnad.

Nr 8206, Långaröd, Färs Hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×hudda

hòdja, -an, -or sb.

f.

skjul av enklare slag, t. ex. om det skjul, där vallhjonet tog sin tillflykt vid dåligt väder (jf. u. herdehus).

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hösda n hösdor na × hudda s.

skjal

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×hudda

hòdja, ~an f. sb.

enklare stajnl, ibland

med jordtak

Jfr sovingen ×svinhudda

... en ~ hòda me ~ jór

ti ~ tág

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hudda

hø̄da, f., -n, pl. -dor, -na, skjul l. lågt hus med blåt åt eū hån sluttande tak.

dær e en hø̄da fi vøpna o svin o sænt.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga

högga ; hög l. högda ;

Pres. -or

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hǭdà, -n, -ǭr + hudda

skjul

№ 285.

FÅRS

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hudda

hòdan (best. sg.) sb.

Hört i uttr.: du ~ kommer ~ ~ hòdan du kommer i hakte (i finkan)

M. J. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugg

hog, n., höged, pl. obrukl., förek. blau i best. form och i uttr. i höged. de va so i höged me'd, det hau just på au ske.

Branstad. F.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga

höga. pret. högde

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga

höga. -or. hog. höged. hugga.

biga a höga (hämt. säd)

har du nu åwhoged? = slutat hugga.

Vomb.

№ 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höga² hög höged² lugga v.

högor

höga² rtl

hugga

№ 289. FÅRÖ

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga, vb

hùgga, -or; hog, hùgad

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höga
högor

{ hög
{ högde

högt
hög!

hugga v.

hugga

№ 290.

Söfde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga

höga, hog l. högda

da, hög (säden) ma-

maskinor

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga;

huga, -or, hug, hugad v.

han stå o hug bränn.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga v.

s. 100

pret. hogg.

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga

hògga, hog, hògad

vi hog sæen ma lèa.

Nr 4456 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga

hògga pret. hògde

-- hogde sé

Nr 4.1.1.4 Vanstad, Färs hd

I, Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga

hògga, pret. hògde

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kugga
v.

poet. kog

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga

höga, högde

de högden så man

lär

M. J. 82

Vanstad

Nr 7097. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga

höga, högor, högda

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga

högja, högda

Pres. högor

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hugga

Av. hugga med tänderna (om djur som vilja bitas)

han hogor väldat ti
han hugger till med kraft /
hoga brène hugga ved
... dær dr hogda brène

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug 19.7.58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga för sig

haga för si

el. för?
1-s.

taga för mycket betalt.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga för sig

haga för si

= taga he betalt ; taga he för sig.

r 3340 Vanstad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högaffe, -n, — huggare

karl som hugger säd

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 höghbok en

luggbode s.

vedkubb

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggbock

hògebók m.

huggkubbe

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggebock

högebök m.

vedkubbe (där vedträd läg-
gas, då de klyvas).

Jfr huggestock

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högebo. -ho. -o. -ona. huggebod.

ett rum i gården där slöjdarbeten förrättas.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggebod

högebo, f., -bowen, pl. -wor, -na, huggbod, vid en härregård befintlig snickareverkstad, där gårdens behof af slöjdalster tillverkas äfvensom lagning och förfärdigande af träpartien till vagns- och åkerbruksredskap utföras.

Fränninge. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hùgebò : – : en huggebod

primitiv snickarverkstad i gårdslånga

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoggebo

huggebod

huggebod

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggdräng

²höjedräz, m., -zen, pl.
-zä, -na, karl som på en
härregård sköter tillvärk-
ningen och lagningen af till
landtbruket hörande trä-
redskap, vagnar m. m.

Poesjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggekus

högehus, -ed

slöjdbod.

Ilstorp. Fäs hd. 1.1.1925.

Nr 7900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ huggehus

hågehûs, n., -ed, pl. =, -en, huggbod, slöjdvårkstad. Sin ja håde pedtaged sa sto ja i hågehûsed hela vintaren.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggeskarl

hågeskär, m., -en, pl. -a, -na, huggskarl, 1) tillvärkare af kråpartiet i vagnar och åkerbruksredskap; 2) karl, som hugger, afmäjer säd l. gräs. har mäza hågeskära e di.

№ 281. Färs hd

Vollsjö. F.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högestua, -an, *huggestuga,

detsamma som högebo, men större;

slöjdrum i större gården.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 hidgehus ed Lingbus s.

№ 287.

2 Östraby FÅRS Vedbod

H. Areskoug 1924

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
högehus hd lugglus s.

ja la såved i 2 hd

vedbod

№ 289. FÄRS

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggehus

högahus, ˋ – ˊ ed

Se huggebod

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 högajærn ld — — hugg järn s.

H. Areskoug 1924.

hugg järn
(grov)meisel

Östergötland

FÅRS

№ 287.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggjärn

hógjǣrn, n. -ett, pl. =, -en.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggjärn

hóggjarn, n., -ed, pl. =, -en,
huggjärn.

Anm. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggjärn

höglyärn n.

snickarverktyg att göra hål el.
urtag i trä med

(= stämjärn).

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggjärn

stämjärn

huggjärn

Nr 8653 Fårs hd Västerstad

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggstock

hògestók m.

ved-kubb (där vedtråd läggas, då de klyvas).

Jfr huggebock

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugg stock

2 hogestok en a na s.

ja ha laat ysen po
2 hogestoken, so dar
2 ska den vara.

2 Åsbyg

FÅRS
H. Arskog 1924

№ 287.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 högestok en huggstock s.

'huggkubb'

№ 289. FÅRS

Sövde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoggstock

högestök, -ek, -a

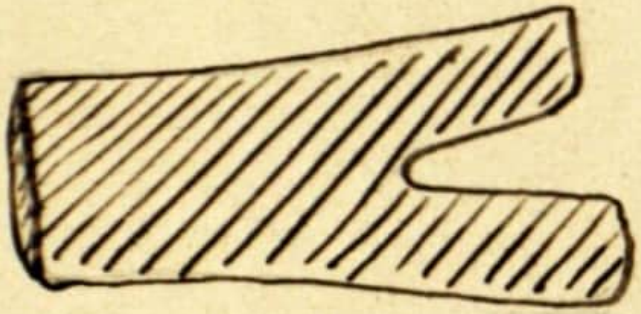

avbarkad grenklyka, på vilken man hugger huvudet av fjäderfäna

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugna

hùena, -ar, -a, -ad, hugna.
hugsvala.

de hùenar jo fólked, hòstafólked,
man nej, de e rènt bórtlåjt;
nu jir di ènte ens en gòg fólked
en sgp, nar de hòstar.

[om höstagillena fón]. Per Eya.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugna;

hūna, -ar, -a, -ad;

so hūna vi vo̱

me dē;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hůna ~ ~d (refl.) hugna

han ~ st ved

tröta sig

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huna ~ ~d hugna v.

han skole ~ ml

hugna, trösta

№ 289. FÅRS

S. Åsun Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugna sig

hu̱²na se (-ar, -a, -ad, -a)
refl., hugna sig, trösta,
fröjda sig.

han² hu̱²na se nak¹ ø̱vor den
bå̱²nan, men han fitt² ente
se̱'na.

Åsum (Sandbäck) Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugnad

hùnad

tröst

dé va va hùnad
hon fitt av rikmäs-
taren. Det var den tröst
hon fick av rytmästaren.
K. f. 71. (Se närmare u. ryt-
jövde mästare).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hu²neled hugneliq adj:

so hade² de jo vad lid ~.

hugneligt

№ 289. FÅRS

S. Åum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänelet hugnelig adj.

so tätor ja de ända va

~.

hugneligt, tröstande

etc.

№ 289. FÅRS

S. Aum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugnelig

hu²neli l. -lijor, m. och f., n. -lit, pl. -lija, komp. -lijare, -lijast, hugnelig.

ja kune² ålri jad hu²nelija re nyhed o vr²da.

de va sa hu²nelit o hø²ra.

Vausjö. F.

№ 281. Färs hd.

Per Larsson 1898.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugnelig

hùnali, neutr. -it

hugnesam

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hünelet

hugnelig

tröstrikt, hugnelig

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kugnelig

neutr. kunelit, (-et?)

fridsamt och lugnt

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hugsa

hùsa -ar, -a, -ad. ×hugsa.

komma ihåg.

ja hùsar nògu àlri va dan

hìde. 1927.

nånned hùsar ja so grant. 1927.

ja hùsar ènte àla tòsorna. 1927.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× husa; hugga v.

hûsa, -ar, -a, -ad,

komma ihåg;

ja kan inte

hûsa ed;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hugsa

hūsa (- ar, - a, - ad, - a)
tr., minnas, komma ihåg.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Vollsjö. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hu̯sa² hu̯sa² hu̯sad^x lugsa v.
hu̯sar²

nå, de kan ja inte² hu̯sa²

№ 289. FÅRS

Sörde² H. Areskoug 1925. minnas

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugsa
vb.

hùlspa, =

Pres. -ar l. husár

minnas, komma ihåg

jfr husár, ed ùte

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hugsa

hūsa -ar -a -ad

komma i håg

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hugsa
v.

sg. pres. husar s. 95-

= komma ihåg

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

*hugsa

ja ~ husar ~ inte, hona ~
han ~ gol jag minns inte,
hur han gol (d: "hornuven",
dvs. ugglehannen)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hu²sa hu²sa — x. lugsa v.

hu²sar

ja hu²sar ²nte vi¹ken

da

minnas

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugsa

hu̱sa -ar -a -ad

minnas, komma i håg.

ja hu̱sar ènte.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hugsa

hu̲sa

komma i håg, minnas.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hugsa

v.

hösa -ar -a -ad

komma i håg, erinra sig.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+hugsa

hùisa, =
Pres. -ar
minnas, komma ihåg
Ö. f. 72

dé hùisar ìte ja det
minns inte jag. (ds.)

Jfr koma i ihù komma ihåg

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hŭsà, —, -d × hugsa vb

komma ihåg

ja hŭsa~~k~~ de ìnte

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugsvala

hugsvålad pret. part.

tröstad läs fr. bibelspr.

1-s.

hon ~ skolen ~ blev ~

hugsvålad. Hon skulle

bli tröstad.

K. J. 71.

Torde.

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huka sig

hùga sa; simpes. hùga da!

hùga da va björkan a tìta nät

didäd! En resande som stod på Vombs

hyrsbacke och frågade var en bekanting

bodde, fick av en "skolpåg" detta till svar.

1940-t.

1006 Vomb, Fårs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hul ed

hull s.

hull

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hull

hul, n., hulad, pl. obrukl.,
hull.

Kowen va bra i hulad, kon
var vid godt hull.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898. Tousjö. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hull

húlad l. húlad (best. sg.)

T. ex. i uttr.: brá 1.

húlad vid gott hull

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hull

hul, -ad

brå v. hålad bra

i hullet, vid gott hull

(om människor o. djur)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huller om buller

hålor om bålor

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hólor om bólor

hullen om adv.
bullen

hullen om bullen

№ 289. FÅRÖ

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hullet a.

hulled

fettare) u = u

med hull

koen har bled hulledare på sista tiden.

Nr 8656 Västerstad Färs ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hult
s.

holt, n.

skog, skogslund, kanske endast
ss. tenångbeteckningar

hådeopa hólt, en skog i
Fårösunge sn, känd i Fårösunge & Vollsjö

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×hulva

hålva, = , -ad vb.

urholka ett stycke trä, t. ex. vid tillverkning av trä-tryg l. träskor

... en rugé tr. o. holva ów tr. bónen (s. av träsko-ämnet)

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

human

human; pl. -a

Inlånet.
1-5.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

humle

hòmfle, -en

Enl. uppg. ej odlad; växte vild (förvildad)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

humle

hòmle – an.

växtn.

Nr 1006 Vomb, Färs hd.

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

humle

hå²mle, m., -n, plan pl., humle.

ha e bar sam de va et hå²zane hå²mle. Vallsjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

humle - humle s.

humle

№ 289. FÅRÖ

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 hönle

humle s.

humle

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

humlegår en humlegård s.

humlegård

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

humlehage

hòmlahäe -en -a -ana

humleplantering

№ 4338 Långarød, Färs hd

Nils Nilsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 humlehäfte en humlehäck s.

humlehäck

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× humma;

huma, - an s.

- or, - na;

ryssja;

di sätter humor

i allan.

№ 2913 - Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Lumpelmoses

hõmpelmõses

[tafatt mäuiska]

№ 285.

FÅRS

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* humra
v.

hòmra -aa -a -ad
(att gnägga (om hästen)

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

humör

hom¹ø̄r, n., -ed, pl. -, -er,
humör.
di² blize lid ti hom¹ø̄rs.
glu²tana ha hom¹ø̄r ete
fa¹ren. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon-ra, oböjl. räkneordet
hundra.

allm. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

humór bd

humör s.

ja bler so lusen 2

~ bd

humör

№ 289. FÅRÖ

I Aum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

humör

homør, -et

han var stiken tu homøred
han var låttretij tiu humöret

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

humór

homǫ́r, -ed. humör.

de va en krǫ̀na a én a fǽnti
ete som den va te homǫ́rs, som
skole jé. (Per Fyr).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

humör

hamjär, – -ad

fordärvad i hamjärad

förstörd till lynnet

N. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

humör

Ö. humör

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× humörlig

komørli l. -lijor, m. och f., n. -lit, pl. -lija, komp. -lijare, -jast, som har godt humör, kurage.

den løsen ser sa komørli ud.

Fränninge. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× humørlig

humørli pl. -ia

livlig

glutana va friska a humørlia.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund;

hunj, – ´ hus.

– ´a, – na;

nø̄e hùnja jàga

bàkatrø̄l;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund

hon, -en, -a, -ana m.

H. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund

hɔz, ´en

hɔ́zen jø̄r (skällen)

Nr 3338 S. Åsum, Färs h.

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hozana, ja for hozana

ja fär ant i världen

ja för tusan

gan ud o sej had hozen

jör ad!

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund

hog ´en ˋa ˋana

№ 4333 Långaryd, Färs hd

Nils Nilsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund
s.

hån, m.

de va ósen en hån
(om en rå och ohyfsad karl).

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund

hoz, -en, -a, -ana
m.

hózen han ~ krev ~ ig
i ~ bólen. Hunden han
krop in i kojan.

n. f. 7 Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund;

hus, -ən s.

-ə̀a, -na;

so kåm dar

ən hús;

Röddinge

1586:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

høg. -en. -a. -ane. hand.

han vile fjøva dørøs høg. 1928.

høgen har vølpad.

Vornb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund

hog ´en ´a ´ana

min søn han smugla hógen

i ti láned

Östraby.

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund

hoz

hòzana i lòz tuda so rælet.

hózen jór.

hòzana jó.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lund
s.

kog. ´en. ´a, ´ana

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund;

hun, -´ hn s.

-´a, -na;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund;

hunj, -'ln s.

-'a, -na;

nu e' dar skat

pu hunja osl;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Berngtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund;

hun, -ˈhn s.

-ˈa, -na;

hunzhn støun o

jøˈr;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund

hoz, m., hózen, pl. hózza,
– na, hund.

allm. Fs.

min sön han smugla hózen
i ti lánad. Östaby.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund. II.

hògzana ỳlar.

hògzana tẽdar i býan.

Nr 3404 Fränninge, Färs hd
E. Andersson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lund II

Kogana kan bidah -en

1954. Ö. Kärnstorp. Fäs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund

hog, -en, -a, -ana

1948 Vollsjö, Fäs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund

hoj, ´en ˋa ˋana

bàra tró pa den. for èla

komen hójen a tár den.

1954. Ö. Kåstorp. Fäs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoz en ²a na hund s.

vr ha hoz hær

№ 289. FÅRS

hund

Sovde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kor en ~a na Lund s.

hund

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1:26

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund

hoz, -'en, -a, -ana m.

fy- for u hózen! Fy för tusan!

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hund

Å. i kraftuttryck:

fy fan ~ ~ högen! Fy för

tusan!

K. f. 71.

Norde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund

hon, -en, -a, -ana

m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug, 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hund

oxa bugen på hógen under hundens buk/

Äv. om burdus, rå l. åtm. osympatisk karl.

de va en ítor hóg tr o kona vraka í sr. det var en tusen djäwul till att kunna vräka i sig mat

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

hund

hær e fler brögada höga
en prästens[1] det finns fler
brokiga hundar än prästens
(talesätt). M. f. 78

1) ;: man behöver inte misstän-
ka just den eller den; det
finns flera möjligheter att räkna
med.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hunda
adv.

hònda

förstärkande adv. med bibet. av svordom.

han va sa hònda knòrpen sa.

äv. hòn̲za

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hunda

hòza

förstärkande adj. eller ad.

de va en hòza prést

äv. hònda

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

hunda

sau honga gälen s. 90

= så rasande galen

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hå²ŋa

* hunda.

ungefär: tabla

ja ble lid dæ²le se ja
kaŋa tråⁱ da stale ble
nad hå²ŋa vrer

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hunda

hònda, × hunda, ingår i åttan

tvåtomar:

ò i hònda.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hunda

hònda

kaftord

nœj i hònda va hán!

Nr 7050. Långarröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hundan

håndan

tusan (i vissa bebyrande

närmyte)

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

di orte - håndan! Det

vete tusan! / de - va -

n. f. 71 / bilet som - håndan.

det var billigt som

tusan.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hundan
interj.

hòndan

lindrigare wordom

dí vtz. hòndan! det
vete tusan! K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hunden

hònden

lindrigare svordom.

ó i hònden.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 kondan × kundan intej:

a l ~

svordom

№ 289. FARS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hundan

hòndan

kraftutryck i skällsord

de va hòndan mæ

din hòndan du é.

Nr 3399 Fränninge, Färs hd

Emelia Hansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
hondan

× hundan interj.

va 2 hondan ska dui dær!

№ 289. FÅRS

Sörde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundarna

hòndana

lindigare svorom.

jø, hòndana.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundana

hòndana

svndom

i hòndana

Nr 4.113 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hundarör

högarör -en

en kortspel

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundbiten

höga béden

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundbod

hå²nabø̄, f., -bø̄wen, pl. -bø̄wor, -na, hundkoja.

Aum. F.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundbod

hògabò, f. -en -or -orna,

hundkoja

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundbod

hògabò, ≥ — ¹ en

hundkoja

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundbod

hösabö, ˆ – ˈ en

hundkoja

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund-djävul

hòzajǣvel, -en

skällend till hund.

týst, hòzajǣvel!

1006 Vomb, Färs hd.

1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hundeig

hònder, pl. -a

skällsord

di va nona hònderja di, ose

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönderens, adv., *hundingens;
"djäkligt" el. dyl.

de röjnar hönderens. N.J.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hundingens

händizens
lindrigare svordom
de römla so händizens
de svirade så förfärligt

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundkråk

hònzakrèg, ̀ – – ̀ ed

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lundkex

8.

hovafzaus ed

de e nte nod o
hsta; de e mest
~ o skräpebla

hundkex

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

hundkäx

hösatygöws

en umbellat

Nr 6755. Färs hd

Hugo Areskoug 1957.

Tolånga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hundkäx

hònatjgàys

(Anthriscus silvestris
en vit blommig umbellät)

M. J. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundkål

hönatjäjs

en ganska högväst umbellat
med vita blommor
(Anthriscus silvestris)

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönafzæis hd lundlæk s.

di farja ~

hundkæt

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundkäx

hönafjöns, n., -ed, utan pl., hundloka.

En kan fårja gult i hönafjöns me. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hundkåx

hògatjæjs.

växtn.

(Chærophyllum sylvestre!

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundkäx

hongatjäjs

blomsternamn

Fennige, Fäs hd

Judit Olsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundkål

hògatgàjs

en högväxt umbellat med vita blommor

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lundläk

höjafsäjs, -ad

Anthriscus silvestris

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundkäx

hònatgäys

Dactylis glomerata

M. J. 38

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 19 37-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundra

hónra

et par hónra ar gàmla

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kundra

r.

kóndra

Nr 4829. Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundra

hóndra

tol tré hóndra kronor

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundra

hónra

han ˌ skola ˌ vaga ˌ
hónra tsíla*). Han skulle
vága hundra kilo.

*) s: en fullgödd gris.

N. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Ansskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundra

hónra 100

Östraby.

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundra
r.

hónra el. hóndra

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hondra hundra.

hundra

han fitj emalom nite

o hondra

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530 Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundra

hóndra. hundra (100)

tre hóndra las hø.

№ 1006.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundra
1.

hönsa

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd
Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundra

hönra, oböjl., räkneordet hundra.

allm. Ts.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kunda
n.

kóna

100

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hónra hundra

hundra

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundra

hónra

hónra fjála

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundracka're

hållaraåkaren (best. sg.)

förklenande om hund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 19,7-36.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hundrad

hónred

hundratal.

ja hade halfämte hónred i lön

(= 4½ hundra daler = 75 kr.)

Vollsjö.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundratal

hónratål

dar va bytinga i
hónratål där var pojk-
bytingar i hundratal

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hundravis

hå¹nravis, adv., förek. i utt.,
i hå¹nravis, hundratals.

Skule de va i sä²mevis
da skule de va i hå¹nravis.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundrov

hōzarōv, m., -en, pl. -a, -na, ett slags kortspel.

Branstad. F.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundrov

hògarov

eu kortspel (kasino)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundrov

hògarov

kasino (eu kortspel)

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Lundström s.

hönsakjöv

ett slags kortspel

FÅRS

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundrov

hòzarov

ett slags kortspel (kasino)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hundsk

honsk l. hönskor, m. oh f., n. hönst, pl. hönska, komp. hönskare, hönskast hundsk, nätr. för glupsk, elak.

De e den hönskaste kar ja tfenor ti haga för se. Va ente de honst od hun ente kune ji me en tar van?

Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kundsk

honsk,

som vill

oförskämd, hugga för sig.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundskatt
s.

hògaskàt. -an

sin fek di betala hògaskàt

Nyare ord och begrepp (1900-talet)

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundspår

hösaspår pl.

Dr. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hundsottaår

hå̄nsvatta åor, n., -ed, pl. =, -en, hundsfottår, lärlingsår, elevtid.

Nu ha han sina hå̄nsvatta åor ijenom. Östraby. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundtrol

hògatröl n.

hundracka

ögon, ma. dr, hòga-

tröl! Undan med dig,

hundracka!

K. J. 92. Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kontürk len Lundtorle s.

Lundtork

№ 289. FÅRÖ

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hur

s. 89

91

hår

hår

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hen
adv.

hæn

ja kan inte si hæn gamal
den e.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

8.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hun
adv.

hon

de jø̂n ènte hø̂n bræja væja
di jø̂n s: det hjälper inte ---

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hun
adv.

hon

de fan gå hón de kán

1952 S. Åsum, Fårs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hur

har

en hörde ja inte hör
mäd som helst man
(s: jag) hörde jn inte
hur mycket som helst (s: av
det, som de äldre talade
om) N. J. 72 Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hur adv.

har

har lozt ska han rēsa

hen nu?

№ 289. FÅRS

hur

Sörde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hur

har

ja - hår kune - hon?
Ja hur kunde hon?

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

hør; svagt: hør, har, hur/hor

hør den ser ud om mulen!
Vad han ser (ansikte) ut om
munnen!

Stundom motsv. 'vad', t. ex.:
hyy hør de e kålt!
Hur vad det är kallt!

K. F. 99.

Nr 6768 Lövestad, Färs. hd
H. Arnskoug 19:7.58

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hun

han
(–)

di skolte se han bùsagen va
bèdad

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

hur

hør; trykker hør

de berør se på, hør

tjøkt de vå. Det be-

ror på hur tjockt det var.

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Aresskogs 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hur

I

har

ja komor inte ihu
här möga vi hade.
Jag kommer inte ihåg, hur
många vi hade.

M. J. 71 Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hur

har; svagtr. har, har

har lojt har du vad?

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hur

åk, har dé ha ènrads!

Ack, vad det har ändrats!

(s: förhållandena äro helt annorlunda nu)/ han tolde hår möga supa som hélst han

tålde hur många supar som helst.

M. J. 78.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 19/7-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hur

de kona höra löja

väja, har da smäl u

vägen de kunde höra på

långt håll, hur det small i

vagen

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hurdags

hordags

... vrste ja hordags

dav vore

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hurra

v.

sau horra mären se åmm

= så vände märren sig om

s. 99

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hora ~ d hurra v.
~ p

dr ~ rent.

snurra rent

№ 289. FÄRS

S. Ståhl Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kurra

kåra (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
tr., intr. ah impers., snurra,
kvirfla.

kåra 'na ænta, kun blør ørdor.
kinzan fålde o kåra hænad
bakan.

de bles o de kåra i ælfzen.

Fränninge. F3.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hora ~ ~d hurra de

~h

~ st om;

han ~ röntenom

vända, emurra

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hurra
v.

hora -a -ad

svänga, skurra

hora rönt

Nr 4418 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hurra
v.

hårra

snurra eller vrida

vingen hårra om te öster
vinden vred sig till öster.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hurra om

hora åm (-ar, -a, -ad, -ad l. åmhorad, -a/tr., prida, svånga om, snurra om.

Han hora mären åm for hästet.

Åsum. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hurra sig

l. se

hȫra si̦ (-ar, -a, -ad, -a)
refl., svänga sig, sourra
sig, pride sig.

Han gick, hȫra si̦ po gu̦lad
o va̦ sa̦nen ka̦r. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kuma sig

kuṟa sɛ, - ar, - a,

- ad;

vända sig;

sin kuṟa han

sɛ.

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~fyra fem~~ i

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× harrevind

hårreving

virvelvind

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hurvelvind.

hurvelvéy, -en s.

-a, -na;

virvelvind.

di så, dar va dölihed i hurvelvéyana;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörelvy en

× lurelvind s.

virvelvind

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hunelvind

hùnelvig. -en

virelvind.

Nr 3338 S. Åsum, Färs h.

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hurrelvind
s. b.

hårelvin

virvelvind

af, har ~ kommer ~ en ~
hårelvin! Usch, har kom-
mer en virvelvind!

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hurelvind s.

hö̆ʳ̆ʳelvin, -an, -a eller

—"— vin, -an, -a

virvelvind

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hurrelvind
sb.

hörelvin

virvelvind

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hurelvind,

hùrelvèy, – hr s.

virvelvind;

Hör:

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kurrelvind

kòrelvrj. - kn. = virvelvind.

Vomb.

№ 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

n. × hurril s.

hoffil, -an, -a

örfil.

FÄRS

Kövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kurom

horøm, m., -en, pl. -a, -na, svängom, svång.
Di jøre en horøm fro güled. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hurtig;

hòrti a.

han sér so

hòrti hód;

hór;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 hörb

hurtig adj.

hurtig

№ 289. FÅRÖ

S. Åström

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kuu;

hǫur adr.

hǫ́ur mǫza ẹ́dar?

6 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hurudan

hona pl. (trycker:)

de va hona prisorna
de vá. det berodde på
hurudana priserna voro.

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hóna hundan adv.

sm ger de sı hóna de

bler

FÅRS

№ 289.

hundant)

Sörde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

hurudan

Neutr.

hóna hont

K. f. 82

hur

ja, ved, ̀ïte hóna,

di, ê jag vet inte

hur de äro (vert).

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
: Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hurudan

hóna ska dr kala
dí nu? Hur skall de
kalla det nu? (d: när en
sak eller eö begrepp i de
gamles språk benämnts med
eö numera försunnet eller
starkt föråldrat ord).

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hurudan

hóna var de dá, de

sá? Hur var det de

sade da°?

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hont

hundan

~ stär hd fi?

hur

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hurudan

hóna använt. i betyd.
'hur'

... hóna de bár se
hur det gestaltade sig,
hur det slumpade sig

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958. Sövde, F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hurudan

ja - husar - inte, hona -
han - gol jag minns inte,
hur han gol (d: "hornuven",
dvs. uggelhannen)

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hurudan

hont n.

hont ofta i betyd. 'hur'

hont ˌjɛ́k ˌtɛd ? Hur gick det ? / so ˌramlaˌdɛ ˌpɔˌkné o ˌhónt dɛ ˌkùnɛ så föll de (hästarna) ner på knä eller hur de (nu) kunde. M. J. 78.

Löversta.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hurudan

hóna

I betyd. 'hur'

... hóna de. vill
jorad hur de (han) vill
göra det

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hóna lundan

~ som helst

hur

№ 290.

Rödding Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hundana
adv.

hóna (i indirekt frågesats)

hóna de vá

de skole va nòlet a sé, hona de skole se úd

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hurudana
hur

hóna
= × hurudana

~ ser den ud?

hur

№ 289. FÅRS

S. Aeum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kunnuna
adv.

honna sa du?

hur sade du

Nr 8656 Västerstad Fars hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundan (t)

hådan el. hóden

de fek gåu lid hådan som hélst

di lå dom hóden som hélst

Nr 7048. Östraby, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hont

hur?

hònt kan dé va =
= hur kan det komma
sig

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundrat
sn.

hont

sa vẹd ja ènte hont de vạ.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hurudant

håddant s. 92

= hurn

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundant
ar.

hant

sa tala han óin for fár,
hant di dras mé -ed

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hunudant

hódant

hódant de vá

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundat

hont

hundat, hun

han sad a skrev reseft, hont di skola dras mé ed.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hóden, interrog.-adv., *hurdant, hur (= da. hvorden).

1. men ja har høit hoden di dros mé -ed.

2. men hóden ska i fa ed øvor tz svärje?

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hurudant

hånn, interrog. adv., hurudant.
(= hånden eller hånt).

hånn de förehållt sa. de kan
ja inte si (säga) Per Fyr.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hurudant

hont. * hurudant, hurv. interrog.

adv.

hont e de, e dar non ölja

pa lampan!

N.J.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hódant, interog. adv., hurudant,
hur.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hont hundant

hundant

han vid hont de hade ad

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundant
adv.

hódant

hódant folk bor sa ód

Nr 7050. Långarröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundant
adv.

hont

men hónt ska ja jöra?

Nr 7050. Långarröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kundant

kont

Nr 1585 Tolänga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hurudant

hont

Använt i betyd 'hur'.

hónt ska dɛ stàva

tɛ dɛ'? Hur skall de

stava till det.

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kuundant

hont

hónt sá du?

Nr 3399 Fränninge, Färs hd

Emelia Hansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundant

hort

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kunnvant
adv.

kånt

men jå kåmor ånta i hå
kånt den bòrjan

(en visa)

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
L. Ingers. 1957

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundant

hant

ja vid ente hont

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hont hundant adv.

hont va ed mu
yin ?

№ 289. hur
FÅRS

Sövde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hurumsdan

s. 94

hämmen

= varför

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hus

hus, n., hused, pl. =, husen,
1/ hus i allmänhet, 2/ intill
dagligstugan beläget rum
för förvaring af matvaror och
annat husgeråd ss. kistor,
kärl, pläder m. m. Allm. Fb.

b. f. pl. husen spec. = åbyggnaderna
på en gård. Kränninge.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hus
s.

hus, lad, pl. =, lan

dan ligjon jo flène hus

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hus

hus, ¹ad, =, ¹en

et trèvlat hus ett

trevligt hus / udanfor,

huisen utanför husen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hus

de hade äta vad i hus (ej varit på stall, om betesbärtar)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lus 5.

sida tr hůsà

hyra, bo inhyses

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hus

hus, -ed, =, -en

hus

ve den ena sen

hused vid den ena

sidan i huset

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hus

hus. ¹hd. hus. ¹hn. hus.

1. dær va et lånt hus. dær va fira hège på-d.

2. han bødde i et hus som lågor hån åpe på båken.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hus

hus, ´-ad, = ´-en

tva bröra rade om di´

hused.

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hus

bst. pl. husen

s. 97

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hus

s.

söder de hūsa s. 95

= sitter inhyses

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hus
s.

best. f. hûsed i bet.
„utrade", hemlighus:

tèa kan ont i màven; tèa
ska ga pa hûsed.

4829. Västerstad. Fars hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hus

hus, -ed, pl.=, -en

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hus

hus. ¹ed. pl.=. ¹en

i de hused. som ligor bag om ...

hused hedor bromyle enu

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hus II

han bågas ärta nød i husad

hå for et hus som hålst

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× husa;

hûsa, -ar, -a, -ad v.

komma ihåg,

ja hûsar ed hûnta,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× husa;

husa, -ar, -a, -ad v.

komma i håg;

ja husar hd hinth,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× husa;

husa, -ar, -a, -ad v.

komma ihåg;

ja husar ed hunta;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× husa

hu²sa (-ar, -a, -ad, -ad, -af) tr., husa, härbärga.

Har va sa mena fu²ltrinza o dro amkrin¹z i stora tro²pa, som er mo²te hu²sa om no²lorna. Västerstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husa
v.

hūsa -ar -a -ad

inhysa. hårbargen (folk och saker).

Nr 3338 S. Åsum, Färs h
Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husaga

hus-åga, f., -n, utan pl., husåga.

Di kune² jårna² ha lid husåga¹. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husakkig

husåkti l. -tijor, m. och f.,
n. -lit och tet, pl. -tija,
kompar. -tijare, -tijast,
husliz, vårksam, sparsam.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× husslyne

husalyne, neutr.

bostad, husrum.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× husare

husare

arbetare med eget hus och jordtomt.

Nr 3338 S. Åsum, Färs h.

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× husare, s.

hùsare, -an; -, -arna

= "som endast ägde ett hus".

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husarr × husare s.

husarra, -n, —

backstugusittare

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924 Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*husare

husare m.; pl. = sb.

person som blott äger hus, alltså ej bondgård

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

× husare

då tjorde de sb.
en masa tór tre
husare då körde de (hem)
en massa tors till "husare"
M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× husasyn

husasyn

vrålen i huset

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husbehov

hûsbehöv, n., brukas ej i böjd form ah förek. blott i uttr. ti hûsbehöv, till husbehof.

de mâlte ti hûsbehov, hör ti se.

Fränninge. F.

Färs hd

№ 281. Ler Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husbestyr

husbestyr, n., -en, pluralt,
husbestyr, husbåtsgöromål.
Fränninge. Fb.

Fäls hu

№ 281

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husbonde

husbōnd. -dn. husbǭnor. -orna.

husbonde.

jā har fǭnt fīra husbǭnor. Per Fys.

jā har vōd hos fīra husbǭnor. " "

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husbonde

husbōne, m., -n, pl. -bōnor, -na,
husbonde. Fränninge, Vollsjö, Brandstad.

drängana fingo en ōst av husbōnen am miffelsdä.

Branstad. F.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husbonde

husbånde pl. husbånden
-na

v.

i Föreninge

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husbonde

husbånde, m., -n, pl.
-bånor, -na, husbonde.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husbóne n

Husbonde s.

husbonde

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husbonde

husbónde, — 1 en husfadern på en bondgård (i förh. till tjänstefolket)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 19/7-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husbónafólk. - ad. husbondefolk

hum hade fad en brokága me se
ifra husbónafólked hum skole ji
sin mór.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husfred

hùsafrȩ̀d

frid och lugn i hemmet

ja var åta ha

hùsafrȩ̀d

R. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husfred

hùsafrè

husfrid, lugn o. ro
i hemmet

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husforhön

húsforhön

de sísta ja va te húsforhöns,

sa ~~#~~ va de hos barlín

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husförhör
II

nä man färs tala om, od
för hade di husforhör --- de
va ju fjörkelägen sa dänt.

Olna Mattsson

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husforhör

húsforhør, -ad

di hàuna me. for ja jek te húsforhøes

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husförhör

hûsforhør, -ad

dan justes på at dan skola ble hûsforhør.

min fär va lèsare, sa ja va tvònan a ga te hûsforhørs.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hæsforhør, -hd, pl. =, -hn. hasforhøi

1. hæsforhørnen di jik omkring, po nygar a syndregar a råby.

2. å, de va gvor hela svåje, so hade di hæsforhør.

Vomb, Fårs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husfonkön
s.

husfonkön, n.

husfonkön hade vi ein gång om året

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husfonhøn
s.

húsfonhøn, -ad

vi skola gø ta húsfonhøns

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husforhör ed ~ hus förhör s.

den pristen va so
nöga mi sina ~

husförhör

№ 289. FÅRÖ

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hushål ed

Gushåll s.

hushåll

№ 289. FARS

Sörde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hushåll

hushåll s. 91

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hushåll

husól, -ul

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hushåll

husål, – led

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husthåll

husól n.; pl. =

två husól

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hushåll;

hushöul, - ld s.

di hadr mòza i

hushöuled.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hushåla ~ ~ d husliålla

~ r

jd ~ för en brukare

hushålla

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hushållare

hushållare, m., -n, pl. =, -ra, hushållare, sparsam karl.

en några hushållare.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lona

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hushållerska

husólorska f.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hushållerska
s.

husólonska

dæ e æin husólonska, som
hæ en páng mæ se.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hushållningssällskap.

best. f. husförsörjningssällskapet

husförsörjningssällskapet delar ut plantorna gratis.

(häml. skogsplantor)

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hushållsam

hushålsam l. -or, m. och f., n. -samt, pl. -sama, komp. -samare, -samast, hushållsaktig, sparsam.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hushållsamt

hushålsam[1]t, adv., kompar. -samark, -samast, hushålls-aktigt, sparsamt.

Min svarson[1] han ha fæd gå hushålsam[1]t ti väja[2].

Fränninge. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hushållsverk

hushålsvarf, n. – kd, pl. obrukl.,
husbestyr, hushållsgöromål.
Tränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huskula

huskula, f., -n, pl. -lor, -na, benämning på ett dåligt boningshus. Fränninge. Fs

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×huskula

sb.

huskula f.

litet torftigt hus, koja

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ huskäring

husfärinz, f., -en, pl. -or, -na, eg. huskärring; hustru till en karl, som bebor ett hus, i motsats till gård.

Prästen ska prästa för husfärinzorna liksaväl som för hemansabönana.

Tränninge. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× husaly

husalý

„husbygning", härbärge, husrum.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× husly s.

husaly s. 92

= husrum

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husly?

+ husly

husum

de skola ha husly?

å

ålabran

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hus-lyne

hùsalýne. -ed. × hus-lyne,

husum. hårbärge, fristad.

di skåfa se leta hùsalýne. a sòma di sed i en òzantagstùa te di fek skafed se nad ànad.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× huslyne

huslyne¹, n., -d, pl. obrukl.,
boskad, husrum.

vi lo inte² ozantag², ila
huslyne¹ ihelor.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyslyn ad

× hnolyn s.

huslugn

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huslök

husløf, m., -ka, plan pl., eg. huslök; taklök: sempervivum tectorum.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husman

husmán, -an, pl. husmén, -an

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husman

husmán n.

torpare; man som hade hus på ofri grund och gjorde vissa dagsverken åt bonden, som åsade torpet med ev. tillhörande odlad jord

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husman

husmän. -en. husmän. -en.

husman; innehavare av mindre boningshus å ofri grund (i Vombs by); har vanligtvis egen ko och bete därtill och går på daglön utan någon av Vombsgårdarna.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husman
s.

husmán

№ 4338 Långaryd, Färs hd
Nils Nilsson 1934

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husmännen

husman

husmännen; dessa ägde ej
själva sin jord utan gjorde
dagsverken för den hos ägarn
och arbetade mot daglön när
så påfordrades.

Långaröds sn Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husman

Husman¹, m., -en, pl. -män¹, -en, husman, torpare som innehar ett mindre jordstycke att bruka mot dagsverksskyldighet.

Vi va husmen² öga dem.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 husmen en pl. Lusman s.

Lussman

FARS

№ 289.

Sorde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husman

husmán, -on; -mén

husman

Nr 4244 Lövestad, Färs hd
Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husrad

hūsarā, f., pl. -r

Ved. Färs hd.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husrad

hùsarnàpen

hùsarnàpen spec. om en husrad vid Östraby kyrka.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hussad

hūsarä, f., -n, pl. -r, -na, hussad. Öved. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husrad

husarå

rad av hus

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

husrad

bf. sg. hùsarân

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husrad

husarå

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×husryckel

husarygkel n. sb.
fallfärdigt hus, ruckel

K. J. 99

Jf. ×rytika

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hus-rynga

hus-rynja

gammalt. dåligt hus-

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*husrygga

hùsarigga f. sb.

gammalt fallfärdigt hus,

husruckel

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× husryngs

husrygga f. sb.

husruckel, fallfärdigt hus.

K. f. 71.

Sovde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× husrönna

husryza, f., -n, pl. -zor, -na, benämning på ett dåligt hus.

Ja vil helst blø i husryzan, sa länge ja lövor, o slipa pätigären.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× husrötticka
s.

husrötterfja, -an

husruckel

Nr 3321 Fränninge, Fä s hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ husvärning

husvärnin, m., -zhn, utan pl., eg husvärn, bostadsskydd, utr. för bostad, husrum, tak öfver hufvudet.

Ja kune mizsizen hat husvärninzen, am ünte mer üte manen. Fränninge. Fs

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hut

hul, m., hulten, utan pl., hut.

Dar va inzen hut i me nustan, pijen ga bliff abo.

Fränninge. Fs.

är. hut "

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hut

hut

I utt. som veda hut veta hut; der e igen hut. e na det är ingen hut i henne

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hut lut s.

kan du nte vida ~
du lle ogle

hut

№ 289. FÅRS

S. Åum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hut

hut. (obójl.). hut.

vida hut.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hutlös

hulløs¹ l. – or, m. och f.,
n. – t, pl. – a, hullös.

Vousjö. Fs.

hulløst, adv. af föreg.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hutta

hå̄ta (-ar, -a, -ad, -ad, -a/
tr., hasta.

Ja måte sta o håta tor
i stak i tå då. Fränninge. Fs.

håta-d ud po midyan!
Fränninge.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hösta ~ ~d x hutta de

~r

~ bol

kasta

№ 290.

Söfle Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hutta, v.

hòta

kasta

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

*hutta
vb.

hòtta, = , ¹ad

(. hùtta

kasta, slänga

so. hota han mögad tu
mögadören så kastade han
(s. vid utgödslingen) gödseln till
*mökedören (se d. o.)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Aronsson 19.7.58

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

x-hutta

han hota dom vb.

ned i vånad han kastade dem ut i vattnet (om en baptistpredikant som skulle döpa några i församlingen nyupptagna). M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hutta
v.

hotta

kasta el. slånga

Nr 8206, Långaröd, Färs [redacted]
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

× hutta

hota - ud - møg kasta
ut gödsel genom dörren ut
till gödselhögen

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hulta;

hùta, -'ar, -'a, -'ad;

kasta;

min mòfor fòr
òp pu' lòwtad
o hùta ti' dam,

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hutta

hòta, -ar, -a, -ad, +hutta

= kasta, slänga

di hòtar en ky, sin sprÿor di.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hulta;

hut̄a, -ar, -a, -ad;

kasta;

han hut̄a na höjt

öp i vär̄ed.

Höu;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hutta
v.

hòta

kasta.

Nr 1585 Tolänga, Färs hd.
Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hutta
vb.

hotta, =

Pres. -ar

kasta

hota, bol kasta

boll.

K. J. 77.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kuttra,

hödra, -ar, -a, -ad,

skowman han

hödra,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huttra
v.

hùdra -ae -a -ad

di kan sta a fysa, sa di
hùdran

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hutta
v.

hädra -a -ad

är om vissa låten, t. ex. av duvor

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hutta
v.

hùdra -ar -a -ad

även i bet. gnägga, om hästar.

piega, han i jid ögsen, di hùdrar, ela hé?

citat enl. O.N.

1949. Tolånga, Fårö hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kuttra
"

hùdra -an -a -ad

gnägga, om hästar

ànons, kan du jid øggen,
for di hùdran, ela hé?

enl. O.N.

Tolånga, Täs hd

1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hattra

hudra, =

gnagga smått

K. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huttra

hudrsa

Pres. -ar

han star o hudrar

han står och huttrar av

kold

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

T. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hutra

hudra, =

smågnägg

M. f. 73 (i Ry)

Lövestad.

Nr 6768. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hula n hlor na hova s.

har ble ~n a?

~
mossa

№ 289. FÅRÖ

I. Åum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava;

hva, - an s.

- ò or, - na;

mössa;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hwva

hŭwa², f., -n, pl. -wor, -na, mössa. Fränninge Vollsjö

sitten hŭwa² ! Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hua, -n, -ot̂ hua s.

mössa utan skärm
(jfr kafét)

FÄRS

№ 285

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hova

hua, -an

mössa

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hura
s.

hua
mössa.

han tar huan av för mingsta barn
han mödor.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd
Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hwva

hwèp, ˆan, ˆor f.

Numera vanl. mèsa mössa

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kuva

kua -an -on -ona

mössa

ja han fgupt kuon aw-en

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hu̱a², hu̱an² hua

hua, mossa

han ta hu̱an² an¹

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530 Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hwa;

hiia, - an s.

- or, - na;

mösa;

Röddinge

1586:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hula² n hulor² na luva s.

mösa

№ 290.

Löfle Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hufvskärm

hŭ̄vefjärm, m., -en, pl. -a, -na, mösskärm.

Kånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund

hø̄ed -ed

han stø̄ på hø̄edet i en fjila.

ø̄glorna hade fø̄red øp i
hø̄edet på han.

№ 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund

hq. ¹hd. pl. =. ¹hn

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 hold ed – –

Lund s.

Lund

FARS

№ 289.

S. Åum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvud

hȱed, ˆ -ed, =

hȱed (best. sg.)

ja e rént klȱmseed e
hȱeded jag är alldeles
sirrig i huvudet. / ... o
slå hȱed ów
R. f. 72. / en mènnsja att
slå huvudet av en
mannsipa tolänga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund hund, s.
s.

kō, kōdhd s.

—, kōna;

hund;

han hade ögnd kō;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havud

hø. ´ed

en kòzapiva me størt hø.

han hade høed på henas kné,

så kalad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund;

hə̀ʊ̯d, -ld s.

—̀, -ln;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hvud;

hǫ̀ld, -ld s.

—̀, -hn;

han vera mh

hǫ̀ldld;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1925

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hvud

hålad, ¹-ad

han slå en ~ hålad
om en hämare. Han slog
honom i huvudet med en
hammare

N. J. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hvud

håed best. sg.

han har fad ont i håed. Han har fått ont i hvudet.

Anm. Det förefaller som om den västliga formen hå och den östliga håed möttes här.

M. J. 71 Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hurud

hǫ̀hd. -hd. pl. hǫ̀hd. -hn.

hurud.

Vomb.

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hå, hå¹d hund

hund

han hade ¹²te nå ogh

hå¹d

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvud

hæd, -ad

även hæ, hæd

ja blæir næint pæ̨nad i
hædad

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hø ed hø en hund s.

di stuⁱte² høen
ihøⁱb.
han ha jø iⁱsed
hø (= sma gåvor).

hund

№ 287.

Femmige

FÅRS
H. Arnskogen 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvud

hō, n., hōved, pl. = hōven, hufvud. Åsum, Vollsjö, Fränninge.

F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hø ld — — hund s.

ja ha so ont i høed

№ 289.

FÅRS

Sorde H. Areskoug 1925. hund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hæd ed ~ en hund s.

hund

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund

hòud, ˆ -ud

men stort hòud

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund

hå̄, hå̄d eller hå̄ded,

pl. hå̄, hå̄na

?

hŭvŭd

ajta hå̄d; (akta hundet)

sa màja hå̄, sa màja

sĭj

№ 285. FÅRS

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund

hø, -´ad; hø, -´en

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund

hårdad bf. sg.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hvond

hå, 1ed, =

håded (ö. M. f. 38)

po~ håed på hvondet / tåg
~vor~ håed

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoed

hùvud

hòed

huvud

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvuddyna

hödyna, f. 1 – n. pl. – nor, – na, hufvuddyna.

(Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundduna

hödyna, -n, -ot

örugott

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvuddyna

hàudýna; pl. ˋ – ˊ or

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvudgård

högår, 1/1 lan

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Huvudgård

Höjåred best. sg.

N. J. 71 Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvudgård

best. f. höjden

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lundgård

höjder, 1-1 lin

K. f. 71

Tovde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kurvgård

kögjén, -ed, n.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× huvudgårde

hå̄gare, n.,-d, pl. =,-a,
hufvudgård.

Frånninge. Fs

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hurvudklade

hàefklä n. l. à – klæde

hurvudduk (kvinnlig hurvud-

bonad)

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höekle d

hundlaåde

hundklut

№ 290.

Rödlinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kuvudka

hå²vel̀ä, n., -d, pl. =, -n,
hufvudstol (liu sel- l. rid-
tyg).

Åsum. Fs.

(Mån¹en lit²a ijen¹om hå²vel̀äd,
o sa va dar en kar som
je o kall i mel¹tumen.

hola ~~hastol~~, Fränninge.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvudlag

hǫ́lǫ, -d, pl. =, -n

huvudstol (till seltyg)

P. L. 1898 Fränninge, Fårs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovedlös

hålelös

(om spökgestalten)

jå kom ud fon den hålelöse

gåben.

Nr 4829. Västerstad Färs hd

I. Ingers 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoelös

huvudlös

huvudlös
a.

Nr 8656 Västerstad Fars h:d
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kuvudputa

hôpuda, f., -n, pl. -dor, -na, hufvudkudde.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvundrick
a.

kärig
rik upp över öronen.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hurudskalle

hø̄skala, m., -n, pl. -la, -na,
hufvudskalle, -skål.

Lenzff, nær åla kø̄ma o spø̄za
ite sina høskala po museamed!

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 hvilstol en hundstol s.

hundstol

№ 289. FARS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hvundstöl

höldstöl, ˋ – ˊ en

hvundlag i betsel

M. J. 75

höstöl

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundstol

høstøl, m., -en, pl. -a, -na, hufvudstol i en tön. Äfven høla.

Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 hoestol en hundstol s.

hundstol

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundstol

hōstōl, -en, -a

hundstol, del av seldonet till en häst

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hundstol

hästtol, – -en

hundlag till häst

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1937-38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hundsvård

hösvæn

hundsvål.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hösulta n

hundsylta s.

sylta av hund

№ 290.

Röddinge Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hurudtag

hålag, n., -ed, pl. =, -ler, hufvudbonad.

Bådorpèdzan skule jälpa gadmåworen o ta hålaged åw, nar barned skule dåpas.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvudtag,

hǫ̀ʰ̱tǫ́g, -ld s.

huvudbonad;

ja har ȅyld hǫ̀ʰ̱tǫ́g.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hund-torklåt

höetörkle

hundklåte.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvudvärk

höevärk -en

när di hade höevärk, sa dro
han óp jesehären.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundvärk

hårdvärk

N. f. 71.

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Sovde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund